

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ชั้น 3 อาคารเอ็มเอเอฟ 42 ถนนสุขุมวิท กทม.5

.....ไทยยื่นสัตตยาใหม่ให้สหรัฐฯ....กระทรวงการต่างประเทศไทย ยื่นข้อเสนอเรื่องการคงอยู่ของ
ทหารสหรัฐฯในไทยฉบับใหม่ให้เอกอัครราชทูต"บ้านขาว" เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว....ตามข้อตกลงใหม่นี้....
ข้อตกลงเก่าทั้งหลาย ทั้งลับและไม่ลับ...ถูกยกเลิกไปโดยอัตโนมัติ....

.....ขอแสดงความยินดีที่คอนข้างสายไปเล็กน้อยแก่ "ฮิว โทวา" หัวหน้าฝ่ายกรมประมวลข่าวกลาง
สหรัฐฯประจำไทย...ฮิว เพิ่งแต่งงานกับเลขาของเขาเมื่อที่แล้ว...และ เพิ่งจัดงานฉลองครบรอบปี
ของการแต่งงานไปเมื่อวันที่ 23 มกราคม ที่ผ่านมา...แขกคนหนึ่งที่ฮิวเชิญไปร่วมฉลองด้วย คือ...อดีต
รัฐมนตรีต่างประเทศไทย...คุณฉันท คอสมันท์.....

.....อดีตอาจารย์จุฬา...สารสิน วีระผล ย้ายจากจุฬาไปเป็นข้าราชการประจำกระทรวงการ
ต่างประเทศแล้ว ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมนี้...ขณะนี้ กำลังฝึกงานอยู่ที่กระทรวง...เพื่อเตรียมตัวไปเป็น
เลขานุการ เอกอัครราชทูตไทยประจำปักกิ่ง...คาดว่า อีกสองเดือนจะออกเดินทางไป.....

.....พระมิชชันนารีชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติภารกิจอยู่แถบอุตรธานี...ย้ายออกจากอุตราไปขอนแก่น
แล้ว...ด้วยเหตุผลที่ว่า...เพื่อความปลอดภัย.....

.....สถิติที่น่าสนใจ...ในระยะห้าปีสงครามเวียคนาม...สหรัฐมีนายพลเรือ นายพลอากาศ และ
นายพลทหารบก อยู่ในไทยด้วยกันทั้งหมด 14 คน...มีเครื่องบินรบอยู่ในไทย 750 เครื่อง...มีฐานเพื่อ
ปฏิบัติการภารกิจารรบ 117 ฐาน.....

ทาน / สัตตยาใหม่ / ฮิว โทวา / สารสิน วีระผล / มิชชันนารี / สถิติอเมริกัน

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

กองบรรณาธิการ
จ่านงค์ ภควรวุฒิ
คด คตรัตน

ปนัดดา เลิศลาอาไพ
ประจำศรี จิตรใจ
มนตรี จงศิริอารักษ์
ยุทธพงศ์ ภิรมย์บรรณ
ชวดี ชนาพิทยา
ฝ่ายศิลป์

เมตตา วงศ์ศิริ ตระกุด ทัศพันธ์

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ค่านุณ ตัทธิตสมาน
ไชยยศ ปิ่นประดับ
ธนศักดิ์ จริยโสภิต
ขยง พานิชผล
เรืองยศ จันทรรักษ์
วิสา กัญหัท

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffam Hildebrand, Stockholm.

ผู้จัดการ ประชาสัมพันธ์
มงคล วุฒิสงห์ชัย จารึก จินตกว่าวัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา
อมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา
เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๕๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒
และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘, ๓๖๘๕๖
ต่อ ๒๗

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย
๑๕๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๘๑๐๐๘๕

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

พ.ศ. ๒๕๑๕ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๓๖-๘

จัดรีตี ๒

10

22

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

วันที่ ๒ ฉบับที่ ๓๒ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

- ๓ จดหมาย จากนักศึกษาผู้ไร้เดียงสา/รู้สึกเป็นพี่น้องกับจตุรัส
- ๖ จตุรัส ใครจะรับผิดชอบในผลของการหาเสียงที่สร้างความแตกแยกในชาติ
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์ ศาลสั่งจำคุกคดีหมิ่นในหลวง/ชาติชายว่าไฟไหม้เป็นสงครามนอกแบบ/พรรคแนวร่วมประชาธิปไตยส่งผู้หญิงสมัครเขตดุสิต/ป่วยไม่รับคุมเลือกตั้ง/อคร.ประกาศจัดการสิ่งพิมพ์ผิดกฎหมาย/ชายหน่วยลงคะแนน/ชายสถานีทหาร
- ๕ เพื่อนว่า จับพระนอนกับลูกสาวปลัด/แม่เต้ลูกชายแกนชอบเบนถนอม
- ๑๐ บ้านเรา สหรัฐฯ จะอยู่ที่ใดในไทย/รวมสองพรรคสังคมนิยม/คุณบุญชัย: เขาไม่ให้สตางค์เราแล้วละ/ผกก.รुकหนักถูดูแล/นวลจำไปไหนมา
- ๒๐ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์ เวียดนามได้เบ็ด รร. สอนอดีตโสเภณีไกรสรไปสถานอบรม/มารีคออสั่งจับนักศึกษา/เวียดนามเหนือจับมอกับโซเวียต/ลาว-ไทย/ปัญหาคนไทยในมาเลเซีย/ชิงอันจุดประทัดรับมะโรง/ญี่ปุ่นตงทูตประจำสถานออยแล้ว
- ๒๑ มองไทย นโยบายของไทยวันนี้ : ออมหอมเพื่อนบ้านปราบปรามภายใน
- ๒๒ บ้านเขา คิมอร์ตะวันออก เวียดนามของซูฮาร์โต/สหรัฐฯ-รัสเซีย/ผมต้องตัดสินบนผู้คุมเพราะอยากเข้าห้องนาซกิท
- ๒๘ สัมภาษณ์ ทวี จุลละทรัพย์
- ๓๔ บทความพิเศษ ผันต้นตุรอนในการประชุมอาเซียน
- ๓๘ จารกรรม บทเรียนจากคอนดอร์
- ๔๐ เศรษฐกิจ กอภินข้าวสุตรพิเศษกัน
- ๔๑ แฟชั่น มาละเหวย มาละวา
- ๔๒ ลมชายทุ่ง เปลวเพลิงเหนือฟ้าฟาง
- ๔๔ จิตวิทยา ว่าด้วยวัฒนธรรม
- ๔๕ ของกินของใช้ ระวังนะ คนชอบปรุงถ้วยเต็วด้วยพริกน้ำส้ม
- ๔๖ ของใหม่ "คองคอร์ด์" บินเข้าบ้านแยงกได้แล้ว
- ๔๗ กีฬา เวนิช บ.ช.ส : คุณกงหมดความหมายเสียแล้ว
- ๔๘ หนังสือ นีราศหนองคาย
- ๕๐ ละคร มหกรรมนาฏศิลป์และดนตรีอินโดนีเซียกับลาว
- ๕๒ คู่เพลงเรื่องหนัง มขรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช "เป็นดาราไม่คิดเลย ตกตาด้วยข้าว" / ทุ่งหลอมกับละครสัตว์ทบนได

วาทกรรม

ข่าวที่เพราะจตุรัส

ขอชมเชยผู้จัดทำหนังสือ จตุรัส สำหรับปีใหม่ ที่ทำงานได้รวดเร็วทันใจเหลือเกิน ส่งค่าสมัครเป็นสมาชิกไปไม่ทันถึง ๓ วัน ก็ได้รับใบเสร็จเรียบร้อยแล้ว แถมข่าวกรองประจำสัปดาห์ ก็ได้อ่านกันตั้งแต่วันอาทิตย์ที่แล้ว ไม่ต้องรอไปจนถึงวันอังคารอีก ซึ่งถ้าเป็นปกก่อนก็ต้องนั่งนับวัน ว่า "เมื่อไหร่จตุรัสจะออกวางตลาดเสียที" ยิ่งเป็นต่าง จ.ว. ด้วยแล้ว กว่าจะได้อ่านก็ต้องเป็นวันพฤหัสบดี หรือศุกร์ ไหน่นะ

ออกจะเกรงใจที่จะทวงหนังสือจตุรัส ฉบับที่ ๒๕ ของปีที่ ๒ นี้ ซึ่งได้จ่ายเงินรวมไปแล้วกับค่าสมัครเป็นสมาชิกราคาพิเศษ ๓ เดือน อันนี้ไม่ทราบว่า จตุรัส จะลืมหรือมีงานมากจนส่งไม่ทัน ต้องรอไปกี่ว้างๆ ทหลัง หรือหนังสือฉบับที่ ๒๕ อาจจะหมด ก็ไม่รู้ได้

ที่เพิ่งหัดเป็นแกนข่าวทวงกรงนี้ ก็เพราะว่า อยากอ่านข่าวและข้อคิดที่น่าสนใจในฉบับที่ ๒๕ มาก และอีกประการหนึ่งก็ต้องเก็บรวบรวมหนังสือ จตุรัส ที่อ่านแล้วทุกเล่มของแต่ละเดือน เพื่อส่งต่อไปให้น้องๆ ทางชนบทไกล ๆ ได้อ่านต่อไปอีกเป็นทอดๆ ซึ่งคิดแล้วก็เป็นการประหยัดไปได้หลายอย่าง และมีผลดีมากด้วย

หวังใจไว้ว่า จตุรัส คงจะไม่คิดถึงความขทวงนเป็นแน่ และคงจะจัดการส่งหนังสือมาให้เร็วทันใจเหมือนฉบับอื่นๆ แน่

ขวัญ
ททลโยธิน กรุงเทพฯ

จากนักศึกษาผู้ไม่ไร้เดียงสา

ตามเนื้อความตอนหนึ่งของ จม.
ของเกรียนอด แฟรงกลิน ซึ่งลงใน
จตุรัส ฉบับที่ ๓๐ ความว่า

“... พวกนักศึกษาคณะจะเป็น
พวกที่ไร้เดียงสาว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ผม
อาจมองผิดได้ เพราะปัญหาของการ
สื่อสาร พวกเขากำลังแบ่งคนเข้าไป
ในหมู่บ้านเพื่ออธิบายเรื่องราวต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้น ผมเองนึกสงสัยถึงประ
สิทธิภาพของ โครงการนี้ของพวกนัก
ศึกษาอยู่ครั้นนั้น พวกนักศึกษ
ส่วนมากพูดภาษาถิ่นไม่ได้...”

ผมในฐานะเป็นคนหนึ่งที่เข้าไป
ชนบทด้วยจึงขอพูดด้วยคน ดังนี้

ผมไปกับอาสาสมัครชุดแรก
เมื่อวันที่ ๒๔ ธ.ค. ๑๘ พวกเราไม่ได้
ไปเฉพาะ นศ. มหาวิทยาลัยเท่านั้น
แต่รวมทั้ง นศ. วิทยาลัยครูยะลา
และเยาวชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้สอ
ภาษา (ล่าม) ประจำกลุ่มด้วย (เรื่อง
ภาษาจึงไม่มีปัญหา) ชุดแรกที่ไปเรา
แบ่งเป็น ๕ กลุ่มใหญ่ๆ แยกไปตาม
อำเภอต่างๆ ใน ๓ จังหวัดภาคใต้
ซึ่งไปถึงหมู่บ้านก็มีเยาวชนท้องถิ่น
นั้นเป็นผู้นำทางอีกด้วย... ส่วนมาก
ก็พักกันที่มัสยิด หรือสุเหร่าโดยเข้า
หาคนทชาวบ้านเคารพนับถือเป็นคน
แรก เมื่อไปถึงกลุ่มใหญ่ก็แยกไปคุย
กับชาวบ้านตามบ้านต่าง ๆ เป็นกลุ่ม
ย่อย ๆ มีผู้ส่งภาษาประจำกลุ่มด้วย
คุยกับชาวบ้านไปเรื่อย ๆ บางคนก็
กล้าพูดกล้าเล่าความทุกข์ให้พวกเรา
ฟัง บางคนก็ไม่กล้า แต่ถ้าคุยไป
นานๆ เขาก็จะเชื่อใจพวกเรา และ
จะเล่าอะไรๆ ออกมาหลายอย่าง เมื่อ
ตกคากลุ่มใหญ่ก็รวมกันที่มัสยิด
(หรือสุเหร่า) ชาวบ้านเอาอาหารไป
เลี้ยงพวกเรา รุ่งขึ้นวันใหม่เราเอาลา
ชาวบ้านหมู่บ้านนั้นและเดินไปหมู่บ้าน
อื่นเรื่อยๆ เป็นอย่างนั้นไปทุกวัน
จตุรัส ๔

จนครบกำหนดก็กลับบ้าน (๒๕ ธ.ค.
๑๘) หลังจากนั้นอาสาสมัครชุดหลังๆ
ก็ออกไปสู่ชนบทอีกหลายชุดจนกระทั่ง
การประท้วงสลายตัว เมื่อ ๒๔
ม.ค. น

จะเห็นได้ว่าเราไม่ได้เข้าไป
อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงอย่าง
เดียว (ซึ่งเหตุการณ์ชาวบ้านก็
กันค้อยอยู่แล้ว) แต่เราเข้าไปพบกับ
ชาวบ้านเพื่อให้ชาวบ้านรู้สึกว่าคุณ
เขายังไม่ลืมหอดทงเสียทีเดียว ยังมี
คนที่ยังเห็นใจเขาอีกมาก

การคุยกับชาวบ้านเรายกกันท
เรื่องไม่ว่าเรื่องเศรษฐกิจ (บางบ้าน
ยากจนถึงกับจำนองต้นมะพร้าวเป็น
ต้นๆ เพื่อเอาเงินไปซื้อข้าวกิน) การ
ศึกษา สาธารณสุข ความรู้เกี่ยวกับ
การเมืองเบื้องต้น (กำนัน, ผู้ใหญ่
บ้าน) และความสัมพันธ์ระหว่าง
ชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร
ซึ่งเรื่องนรู้ดีกว่าความสัมพันธ์ของ
ทั้งสองฝ่ายจะแย่มากๆ ดังแอดด
มาแล้วชาวบ้าน ลูกจ้างแกลย็เสมอ
ถูกนายอยู่เสมอ ไม่แพ้งหวัดหรือ
ภาคอื่นๆ เลย เช่นบางรายเจ้าหน้าที่
ฆ่าชาวบ้านตายแล้วยังไม่พอใจต้อง
ยิงจนสมองละลายจึงจะพอ

ก่อนการประท้วง ในแม่น้ำมักจะมี
ศพของชาวบ้านลอยมาเรื่อยๆ แต่
ตอนหลังการประท้วงหลายคน
ใจว่าต่อไปคงจะมีศพลอยมาอีกเยอะ
แยะ และคงจะมีศพของทหารและ
ตำรวจปนมาด้วย ซึ่งความจริงไม่มี
ใครต้องการเช่นนั้น แต่ใครจะรับ
รองว่าจะไม่มี

การประท้วงครั้งนี้ตามข้อตกลง
รัฐบาลและศูนย์พักพิงประชาชน
ตกลงกัน ฝ่ายประชาชนอาจจะเห็น
ว่าไม่คุ้มค่าที่ประท้วงมาเดือนกว่า
แต่ถ้าพูดถึงการตัดสินใจ ความสำนึก
ของประชาชนและละก็ กุมที่สุด ต่อ
ไปถ้าหากมีใครรูดนามลงไปคง
พบชนในทันทีทันใด ขอให้รัฐบาล

ชุด “เรายปได้” และชุดต่อไปเพิ่ง
สังวรไว้ด้วยว่าอย่ามีแต่ปราบอยู่เลย
ไม่ได้ผลดีหรือก็แต่เร่งระยะเวลา
ตายของตัวเองให้เร็วขึ้นเท่านั้น

ขอให้ผู้รักความเป็นธรรมทุกคน
รับรู้เถิดว่านักศึกษาไม่ได้ไร้เดียงสา
อย่างที่แยกต่างเมืองมองเห็น เรารัก
ความเป็นธรรมและต้องการรับใช้
ประชาชน แต่กว่าเราจะต่อสู้ร่วมกับ
ประชาชนได้ เราก็มือปสรรคภายใน
มหาวิทยาลัยอยู่มาจกหลายฝ่าย
ได้แก่อาจารย์ฝ่ายบริหารของมหา
วิทยาลัยและนักศึกษาคด้วยกันที่ไม่
เข้าใจ และยังไม่กล้าเสียสละเพียง
พอ

“นักศึกษาประชาชน”
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ปัตตานี

สมาชิกโปรดอ่านทางนี้

สมาชิกจตุรัส ทุกท่านที่ให้ที่อยู่
ของท่านในสถานที่ต่อไปนี้

๑. สถานศึกษา เช่น โรงเรียน
มหาวิทยาลัย ฯลฯ
๒. สถานที่ทำงานราชการทุก
แห่ง
๓. หอพักต่างๆ

โปรดให้ความร่วมมือโดยแจ้ง
ที่อยู่ใหม่ ทั้งนี้เพราะว่าหนังสือ
ที่ส่งไปมักหายเสมอและมีอุปสรรค
ทำให้รับช้า เช่น ติดอยู่ที่คณะหรือ
สำนักเลขาธิการมหาวิทยาลัย เป็น
ต้น ฉะนั้นเพื่อความสะดวกแก่ทั้ง
สองฝ่าย โปรดแจ้งที่อยู่ตามบ้านที่
ท่านอาศัย เพื่อหนังสือจะไม่สูญหาย
และได้รับเร็วขึ้น ส่วนสมาชิกที่อยู่
หอพักขอความกรุณาช่วยตรวจสอบชื่อ
ของท่านทางไปรษณีย์เสมอ และ
กรุณาให้เบอร์โทรศัพท์แก่เรา เพื่อ
ที่จะตรวจสอบว่าท่านได้รับหนังสือ
หรืออย่างไร เพื่อที่จะแก้ไขให้หนังสือ
ถึงมือท่านเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้
ต่อไป

ประชาธิปไตย

นคร

เช่นกรุงเทพมหานคร นคร หรือนคร
แห่งอื่นที่มีคนอยู่ และแอ่งกันอยู่จำนวน
เรือนล้าน ล้วนเป็นแหล่งรวมของชีวิต
งาน ความระกำลำบาก ความสุข ความฝัน
อาชญากรรม กล่มคนรูปแบบต่างๆ ครอบ
ครวี่ ขาเสฟคคคนๆ หนึ่งที่กำลังเหงา ไส
เกฉวียุ่น ห้ายัน สวมที่ชาคน่า คลองเนา
สลัม บ้านจัดสรร เมียน้อย และอื่นๆ

ในนคร

เป็นหน้าใหม่ของ **ประชาธิปไตย**
ที่จัดทำขึ้นด้วยการวางสายงานข่าวใหม่ ล้ำ
สุด เพื่อผู้อ่านที่ครองชีวิตคลุกคลีกับสิ่ง
เหล่านี้ สำหรับผู้อ่านที่ชิวคชิว ในนคร

ในนคร

เป็นก้าวใหม่ของหนังสือพิมพ์ไทยที่ต้อง
พัฒนาตัวเองเข้าไปในสังคม และสิ่งแวดล้อม
ล้อมที่สัมพันธ์ และกระทบชีวิตผู้อ่านทุกคน
อย่างจริงจึงเป็นหน้า-ข่าวภาพ และการ
วิจารณ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น **ในนคร**
หรือในกลุ่มคนนับล้านที่เบียดเสียดกันอยู่
ขณะนี้

ขอบอกรับเป็นสมาชิกราย

- 3 เดือน 130 บาท 6 เดือน 250 บาท
- 12 เดือน 450 บาท (โปรดใส่ x ในช่อง ที่ท่านประสงค์)

ประชาธิปไตย
ถึงบ้านท่านทุกเช้าตรู่

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว

ที่อยู่

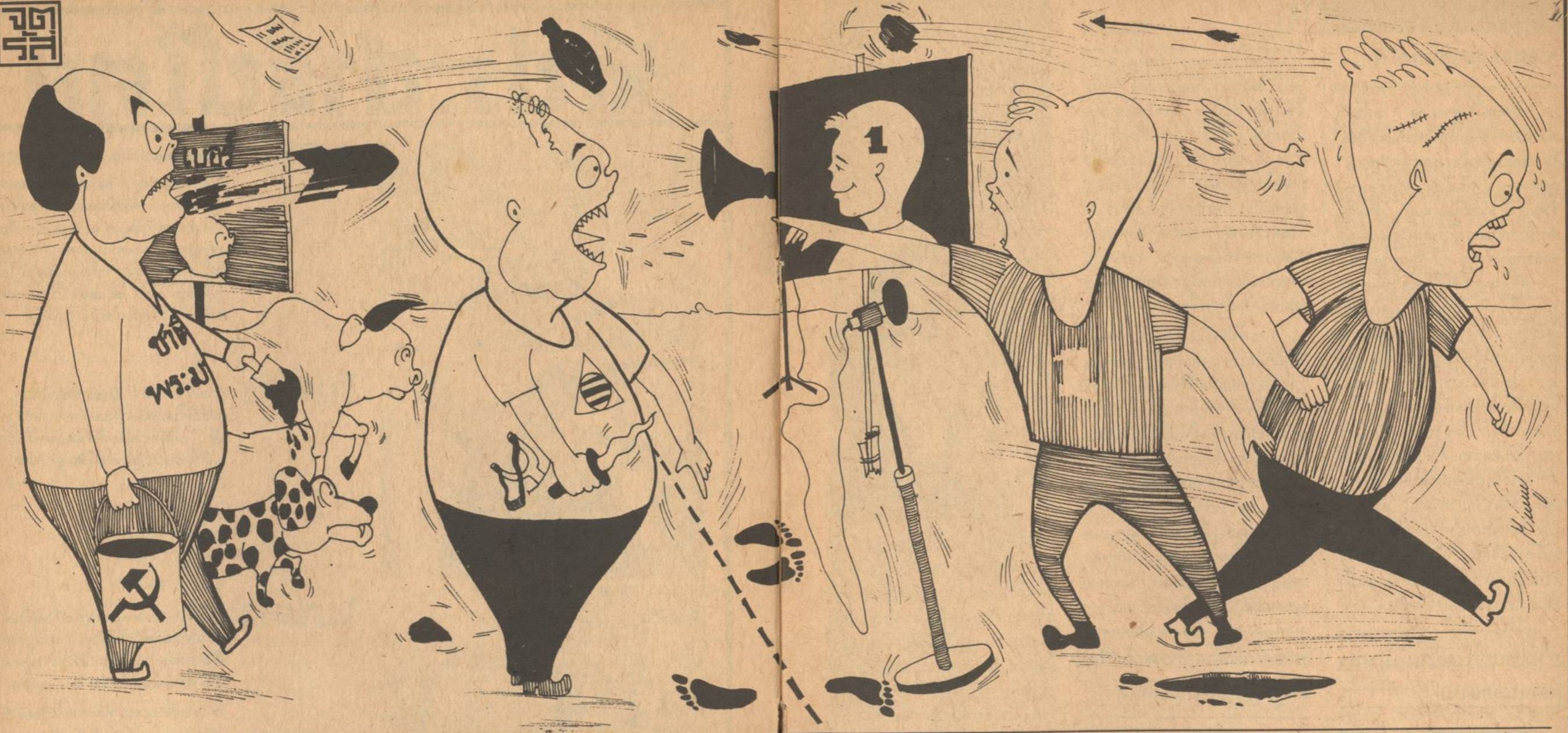
โทรศัพท์

ไปรษณียบัตร

ลงชื่อ

แผนกสมาชิก โทร. 822141-7 ต่อ 22, 28

๑๑/๒๘ ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ.

ใครจะรับผิดชอบในผลของการหาเสียง ที่สร้างความแตกแยกในชาติ

ในขณะที่พรรคการเมืองต่างๆ กำลังวางตัวผู้สมัครกันอย่างแข็งขัน กระบวนการหักล้างกันด้วยวิธีการที่สกปรกก็เริ่มขึ้น พร้อมๆ กับการวางตัวผู้สมัครกันอย่างไม่มีขาย

ถูกรักลอบหาพรรคตรงกันข้ามกันว่าเป็นคอมมิวนิสต์ก็องคนงขนใบปลิว ที่ไม่มีข้อเขียนเนื้อความกล่าวหาทันทีและทันทีเริ่มแจกกันตามสาธารณะหรือปิดตามเสาไฟฟ้ามากขน

หัวหน้าพรรคการเมืองบางพรรค ถึงกับแถลงว่าพรรคของเขาถูกคุกคาม บางพรรคถูกพรรคต้องถึงกับซื้อเสื้อเกราะป้องกันกระสุนปืนสำหรับใส่หาเสียง

เมื่อฟังเรื่องเช่นนี้ครั้งแรก ก็จะมีรู้สึกว่าเป็นเรื่องตลก แต่เราจะตลกไม่ออกเมื่อถูกพรรคของพรรคที่เรียกตัวเองว่าพรรคหัวก้าวหน้าในลักษณะนี้ตาย เมื่อมีการเลือกตั้งครั้งถัดแล้ว การลอบยิงนักการเมืองเชื่อว่าจะไม่

ขนาดถึงตายก็คุ้มกันแล้ว ในการเลือกตั้งครั้งนี้แม้แต่ก่อนที่ทุกพรรคของแต่ละพรรคจะได้ออกไปหาเสียงกันก็เริ่มมีการคุกคามชีวิตกันถึงขนาดนี้แล้ว เมื่อถึงคราวหาเสียงจริงๆ จะถึงขนาดไหนกันแน่

รัฐบาลปัจจุบันซึ่งเป็นรัฐบาลผสมจากพรรคการเมืองหลายพรรค ก็จะส่งผู้แทนของตนเข้าสมัครรับเลือกตั้งครั้งเหมือนกัน ย่อมต้องการที่จะเพิ่ม โอกาสที่จะให้ทุกพรรค

ของตน ได้โอกาสรับเลือกมากที่สุดนั้นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่น่าแปลกแต่อย่างใด

แต่ถ้าหากว่า รัฐบาลคิดถึงอนาคตของประเทศอย่างแท้จริง ไม่ต้องให้เกิดการแตกแยกถึงขนาดต้องไล่ฆ่ากันมากจนกว่า รัฐบาลก็ควรที่จะให้การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งที่สะอาดที่สุดเท่าที่จะทำได้

การปล่อยข่าวกล่าวหาในการเลือกตั้งนั้น ผลที่จะมากคือความ

เกลียดแค้นที่จะคิดทำลายซึ่งกันและกันมากกว่าความคิดที่จะทำคุณประโยชน์ให้กับประชาชนประเทศชาติ

นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันเอง ไม่เพียงแต่เป็นหัวหน้ารัฐบาลเท่านั้น แต่ยังเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย และเป็นที่ยอมรับกันทั่วว่านายกฯ ไทยคนนี้เป็นคนที่เข้าใจคำว่า "ประวัติศาสตร์" ดี ประวัติศาสตร์จะจารึกเรื่องราวของนายกฯ ไทยคนนี้ไว้ว่าอย่างไรเป็นเรื่องที่นายกฯ คนนี้สมควรจะสนใจด้วย

บ้านเราในรอบสัปดาห์

ศาลสั่งจำคุกคดีหมิ่นฯ

นายเสนีย์ สุนทรอดิศัย อดีตนักเขียนประจำคอลัมน์ "หัวคนหัวโชน" ในหนังสือพิมพ์ดาวดารายุก "สยาม" ถูกศาลอาญาตัดสินจำคุกกำหนดรวม ๓ ปี ร่วมกับนายเล็ก ลักษณะผล บรรณาธิการผู้พิมพ์โฆษณา ซึ่งศาลตัดสินจำคุก ๑ ปี กับ ๒ เดือน

ทั้งนี้ นายเสนีย์ ได้เขียนบทความในหัวข้อว่า "อมมนุษย์" ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ดังกล่าว อันเป็นการละเมิดและใส่ความองค์พระประมุขว่าพระบรมราโชวาทที่พระราชทานให้แก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นการแบ่งแยกประชาชนภายในประเทศ ให้เกิดความแตกแยกสามัคคีกัน

หลังจากที่ศาลได้นัดสืบพยานหลายปากมาเป็นเวลานาน และเห็นว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดจริงตามที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ จึงได้พร้อมกันพิพากษาสั่งจำคุกจำเลยทั้งสองตามกำหนดเวลาข้างต้น

ชาติชายว่าไฟไหม้เป็นสงครามนอกแบบ

จตุรัส ๔

สืบเนื่องมาจาก วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้นที่จังหวัดสกลนคร โดยไหม้อยู่นานประมาณ ๔ ชั่วโมง ค่าเสียหายประมาณ ๓๐ ล้านบาท และหลังจากเกิดเหตุเพียงวันเดียว พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ได้เดินทางไปสำรวจยังที่เกิดเหตุ และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ถึงสาเหตุของการเกิดเพลิงไหม้ครั้งนั้นว่า

การที่จังหวัดสกลนครเกิดเพลิงไหม้ขึ้นหลายครั้งติดต่อกัน อาจเป็นสงครามนอกแบบที่ใช้การลงโทษน้อยเพียงไม้ขีดไฟก็ลุกได้ก็สามารสร้างควมวุ่นวายปั่นป่วนขึ้นได้ โดยเฉพาะจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศลาว

"น่าสนใจว่า การทำกับประเทศชาติเช่นนี้ เป็นสงครามนอกแบบที่ง่ายกว่าอย่างอื่น บรรยากาศที่สกลนครไม่เหมือนที่กรุงเทพฯ นั่นคนอพยพเยอะ" พลตรีชาติชายกล่าว

พรรคแนวร่วมประชาธิปไตยสังฆผู้หญิงสมัครเขตคูสิต

นายเหรียญชัย จอมสับ เลขาธิการพรรคแนวร่วมประชาธิปไตย ได้แถลงเมื่อวันที่ ๒ กพ. ว่า ในการเลือกตั้งวันที่ ๔ เม.ย. นี้ ในเขตคูสิต กรุงเทพฯ ทางพรรคจะส่งนางจอมขวัญ บุณณะสงคราม อายุ ๒๕ ปี ซึ่งจบการศึกษาวิชาเลขานุการจากประเทศอังกฤษลงสมัคร

นางจอมขวัญได้กล่าวถึงเหตุผลในการสมัครเลือกตั้งว่า บทบาททางการเมืองนั้นไม่ควรผูกขาด เฉพาะนักการเมืองรุ่นเก่า จึงขออาสาในฐานะคนรุ่นใหม่ และต้องการจะ

สร้างภาพพจน์ของทหารที่ถูกคนโจมตีบ่อยให้ดีขึ้นด้วย

นางจอมขวัญ เป็นบุตรของพลเอกหลวงหาญสงคราม เสนาธิการสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม และเป็นภรรยาของพันเอกจาร์พันธ์ บุณณะสงคราม ผู้ช่วยทหารฝ่ายวางแผน

ป่วยไม่รับคุมเลือกตั้ง

ตามที่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รักษาการในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมนตรีที่จะแต่งตั้งนายป่วย องภากรณอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นประธานผู้คุมการเลือกตั้งที่จะมาถึงนั้น ปรากฏว่านายป่วยปฏิเสธที่จะรับตำแหน่งดังกล่าว โดยอ้างว่ามีหน้าที่ประจำอยู่มากมายแล้ว ไม่มีเวลาที่จะรับตำแหน่งการงานอื่นได้อีก ประกอบกับตนเองไม่ต้องการที่จะมีบทบาททางการเมืองในระยะนี้

ทางด้านม.ร.ว. คึกฤทธิ์ กล่าวว่า ตามที่ม.ร.ว.จะแต่งตั้งนายป่วยนั้น เป็นเพียงร่างที่สำนักเลขาธิการทำเนียบส่งมาให้ คณะรัฐมนตรียังไม่ได้อนุมัติแต่อย่างใด

"การตั้งคณะกรรมการชุดนี้ ยังหาประธานไม่ได้ ก็หิบบัตร. ป่วยเป็นตัวอย่าง ก็อาจเห็นว่าดร.ป่วยเป็นคนกลาง ผมเองไม่เห็นว่าเป็นภัย คิดว่าคนอย่าง ดร. ป่วย ควรอยู่ในคณะ

กรรมการชด นี เมอมเรื่องเชนนก
เห็นจะไม่ตั้ง ต้องหาก่อนต่อไป"
นายกรัฐมนตรเผยถึงความเป็นมา
หลังจากที่นาย ปวยปฎิเสฐที่จะรับ
ตำแหน่งดังกล่าว

อ.ต.ร. ประกาศจัดการ สิ่งพิมพ์ผิดกฎหมาย

ที่กรมตำรวจ เมื่อวันที่ ๔ กพ.
น พล.ต.อ. ศรีสุข มหันทรเทพ
อธิบดีกรมตำรวจ ในฐานะเจ้าพนักงาน
งานการพิมพ์ ได้ประกาศจะจัดการกับ
สิ่งพิมพ์ผิดกฎหมาย อย่างเด็ดขาด
โดยเตือนผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาสิ่งพิมพ์
มิขอความขัดต่อศีลธรรมอันดี ขอ
ความเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งไม่ใช่
ศิลปะหรือวิชาการ หรือข้อความอัน
อาจขัดต่อความสงบเรียบร้อย และ
สิ่งพิมพ์ที่ไม่แสดงชื่อผู้พิมพ์ หรือ
สถานที่พิมพ์

ขยายหน่วยลงคะแนนนับ หมื่นแห่ง

นายวิญญู อังคนารักษ์ อธิบดี
กรมการปกครองให้สัมภาษณ์ เมื่อ
วันที่ ๓๑ มค. ว่า กรมการปกครอง
ได้เตรียมการเลือกตั้งวันที่ ๔ เมย.
โดยได้ขยายหน่วยเลือกตั้งเพิ่มขึ้นอีก
เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มีสิทธิ
ไปออกเสียงที่อยู่ห่างไกล ซึ่งครั้ง
จะมีจำนวนถึง ๓๒,๐๐๐ หน่วย และ
ได้เตรียมการที่จะป้องกันการทุจริต
เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความ
บริสุทธิ์ และยุติธรรมที่สุด

นายวิญญูกล่าวว่า การเลือกตั้ง
ครั้งนี้จะมีประชาชนไปออกเสียงมาก
กว่าครั้งที่แล้ว และครั้งนี้ประชาชน
จะเลือกพรรคมากกว่าตัวบุคคล

ส่งย้ายสหายทหารพัวพัน خمมิทา

เมื่อวันที่ ๑ กพ. สกน พลเรือ
เอกจิตต์ สังขดลย์ ปลัดกระทรวง
กลาโหม ได้เบ็ดเสร็จถึงกรณี ๔ นาย
ทหารพัวพันกับบริษัทนามัน خمมิทาว่า
ที่กรมการพลังงานทหารได้มอบเสนอ
ให้ย้ายนายทหารทั้ง ๔ ออกจากโรง
กลั่นนามัน خمมิทาทน ทางกระทรวง
เห็นชอบตามข้อเสนอแล้ว

พลเรือเอกจิตต์ ขแจ้งต่อไปว่า
กรมการพลังงานทหารได้เสนอหลัก
การในการที่ทหารที่จะไปทำงานใน
โรงกลั่นนามัน خمมิทาทน จะต้อง
หมั่นเวียนกัน ไม่ใช่ผูกขาดนานจน
เกิดผลเสียหายจน

สำหรับนายทหารทั้ง ๔ นาย ที่
พัวพันกับ خمมิทาจนถูกย้ายครั้งนี้ คือ
พันเอกไทร นาวานุเคราะห์ นาวาโท
จรัล สุวรรณารณ. นาวาโทวิเชียร
ศิริไพบูลย์ และพันตรีเอกธร ชาติ
ยานนท์

เพื่อนว่า

แม่เตะลูกชาย แค้นชอบเป็นคนขี้ลึก

แค้นลูกกล่าวหาหลักทรัพย์ หม่อม
หม่อมน้อยอาละวาดไล่เตะต๋อยญาติตะ
ตำรวจรวบไปโรงพัก แม่ทนไม่ไหว
เตะส่งสอนลูกบ้าง

เวลา ๒๒ น. เศษ วันที่ ๒๘
มกราคม พลจ.สิทธิพงษ์ จันทรวงศ์
เจ้าหน้าที่ตำรวจ สก.อ. เมืองเชียงใหม่
ซึ่งไปรักษาเหตุการณ์อยู่บริเวณสถานี
ขนส่งช่างเผือกได้จับกุมตัวนายสุภชัย
ณ เชียงใหม่ อายุ ๒๐ ปี อยู่บ้านเลขที่
๑๕ ถนนอินทวิโรต โดยกล่าวหาว่า
ทำร้ายร่างกายผู้อื่น

สาเหตุที่นายสุภชัยถูกจับมีอยู่
ว่า ก่อนหน้านั้นเล็กน้อยนายสุภชัย
ถูกญาติพี่น้องกล่าวหาว่าไปขโมยเสื้อ
หนึ่งก้นหนาวของนายชมขงเป็นญาติ
กัน นายสุภชัยถูกกล่าวหาเช่นนั้น
จึงได้อาละวาดไล่ชกต๋อยเตะญาติพี่
น้องของตน กระทั่งมีคน ไปแจ้ง
ให้ตำรวจทราบ ตำรวจจึงไปจับกุม
ตัวนายสุภชัยมาดำเนินคดี ตามขอ
กล่าวหาของญาติ แต่พอไปถึงสถานี
ตำรวจ นางเพ็ชรพิศ ณ เชียงใหม่
มารดาของนายสุภชัยซึ่งมิให้ทนาย
สุภชัยทำร้ายร่างกายญาติพี่น้องของ
ตัว นางเพ็ชรพิศจึงตรงเข้าเตะนาย
สุภชัยต่อหน้าตำรวจและผู้สื่อข่าว
เจ้าหน้าที่จึงได้ห้ามปรามนางเพ็ชร
พิศแล้วคุมตัวนายสุภชัยไว้ดำเนินคดี

นสพ. ไทยนิวิศ

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๑๕

จับพระนอน กับลูกสาวปลัด

เมื่อกกลางดึกของคืนวันที่ ๒๓ มค. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าไปตรวจค้นที่กุฏิของพระเมธีโก วัดเกตการาม อ.เมือง เชียงใหม่ เมื่อเข้าไป พบหญิงสาวคนหนึ่งอยู่ในชานนอนบางๆ เสื่อและกางเกงขนุนไม่ใส่ย่นตัวสั้น อยู่ในห้องในกุฏินั้น ที่ขอบเตียงตรงหัวนอนมีกางเกงในผู้หญิงพาดอยู่ ๑ ตัว

จากการตรวจค้นโดยละเอียดภายในกุฏิ พบเครื่องฉายหนังขนาด ๘ มม. ๑ เครื่อง ฟิล์มหนังจากต่างประเทศขนาด ๘ มม. ๒ ม้วน บนพากรูอลเวอร์ขนาด .๒๒ หนึ่งกระบอก ที่ด้านหลังกุฏิพบอาหาร มีลาบอยู่ในชาม พร้อมถุงสุราอีกหลายขวด นอกจากนี้มีตุ๋นเย็น เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นจานเสียงสเตอริโอ และรถยนต์อีก ๑ คัน

จากการสอบถามชาวบ้านได้ความว่า พระรูปนี้เคยพาหญิงสาวมาที่กุฏิบ่อยๆ จึงพยายามจับตาดู กระทั่งวันเกิดเหตุตอนหัวค่ำได้เห็นหญิงสาวเข้าไปในกุฏิและปิดประตูเงียบอยู่ตั้งนาน ชาวบ้านจึงไปแจ้งตำรวจ ตำรวจสอบสวนแล้วพบว่าหญิงสาวคนนั้นเป็นลูกสาวปลัดอำเภอคนหนึ่ง ในเชียงใหม่ บ้านอยู่ใกล้ๆวัดนั่นเอง

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีมติพระผู้ใหญ่มาทำการสึกพระเมธีโก หรือนายเพชร กุยก้า แล้วดำเนินคดีในข้อหาหมิ่นอาชุบบนไว้ ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ส่วนหญิงสาวผู้นั้นปล่อยตัวไป

นสพ. ไทยนิวส์

วันเสาร์ที่ ๒๔ มค. ๑๕

บ้านเรา

สหรัฐฯ จะอยู่ต่อในไทย

รายงานจากแหล่งข่าวของจอร์จ แจงว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ (อาทิตย์ที่แล้ว) ทางรัฐบาลไทยได้แจ้งต่อทางการสหรัฐฯ ว่า หากรัฐบาลสหรัฐฯ จะยังคงอยู่ในไทยต่อไป สหรัฐฯ จะต้องทำการต่อรองกับรัฐบาลไทยใหม่ ถึงสถานภาพของกำลังรบของสหรัฐฯ ที่จะอยู่ในไทยต่อไป

เป็นที่รู้กัน ในหมู่เจ้าหน้าที่ของ ไทยและสหรัฐฯ ในวอชิงตันว่า กำลังทหารทั้งหมดของสหรัฐฯ ในไทย จะไม่ออกไปทั้งหมดในวันพฤหัสบดี ไทยตั้งใจไว้ว่าทหารของสหรัฐฯ จะต้องออกจากไทยทั้งหมด ความเชื่อนั้นเป็นความเชื่อที่ต่างฝ่ายต่างเอากันเอง ทางฝ่ายสหรัฐฯ นั้นได้เอ่ยกับฝ่ายไทยมาก่อนว่า ต้องการที่จะเก็บอุปกรณ์อำนวยความสะดวกขององค์การความมั่นคงแห่งชาติ (เอน. เอส. เอ.) และสิทธิที่จะใช้สนามบินอยู่ตะเภาต่อไป นอกจากนี้ทางฝ่ายสหรัฐฯ ยังจะเก็บคลังอาวุธที่จังหวัดนครราชสีมาไว้ด้วย

เครื่องมือสำคัญของ เอน. เอส. เอ. ในไทยอยู่ที่ค่ายรามสูร อุดรธานี อันเป็นสถานสงฆ์และรับข่าวทางทหารที่สำคัญของสหรัฐฯ ในเอเชีย สหรัฐฯ จำเป็นที่จะต้องเก็บเครื่องมืออำนวยความสะดวกดังกล่าวไว้ในไทย เพราะถ้าหากจะถอนออกภายในเวลาที่รัฐบาลไทยอ้างไว้ ข้าราชการสื่อสารทางทหารของสหรัฐฯ ก็จะต้องชงข้อโหว่ที่สำคัญไป

ส่วนอู่ตะเภาความจำเป็นของสหรัฐฯ ในการที่จะต้องใช้อู่ตะเภาต่อไปก็อยู่ที่ว่า สหรัฐฯ ต้องการที่จะขยายฐานทัพของตนบนเกาะเดโก

กาเซีย ในมหาสมุทรอินเดีย การสื่อสารและการติดต่อส่งกำลังทางอากาศระหว่างฐานทัพของสหรัฐฯ ในฟิลิปปินส์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหยุดพักเติมน้ำมันที่ใดที่หนึ่งระหว่างหมู่เกาะฟิลิปปินส์กับเดโกกาเซีย ฐานบินที่สตีทึบเกือบอยู่กึ่งกลางของระยะทางจึงย่อมเหมาะสมที่สุด

แหล่งข่าวของ จอร์จ รายงานว่า ความต้องการของสหรัฐฯ ในการที่จะอยู่ต่อไป ไม่ได้มีการเจรจากัน จนกระทั่ง เมื่อครั้งที่รัฐมนตรีต่างประเทศไทยเดินทางไปวอชิงตันเพื่อพบกับนายคิสซิงเจอร์ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคมนี้ ที่แล้ว นายคิสซิงเจอร์ได้ยืนยันว่าจะกันฐานปฏิบัติการของหน่วยเอน. เอส. เอ. ทั้งสามแห่งให้กับไทย โดยที่จะต้องมีการเจรจาในเรื่องรายละเอียดกันอีกครั้งหนึ่งระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและสหรัฐฯ ในกรุงเทพฯ

เป็นที่น่าสังเกตว่า รามสูรเป็นฐานปฏิบัติการของสหรัฐฯ ที่แปลกจากฐานปฏิบัติการอื่นๆ ของสหรัฐฯ ในไทย กล่าวคือค่ายทหารสหรัฐฯ และฐานบินอื่นๆ ที่สหรัฐฯ เคยใช้ในไทยนั้น ตามกฎหมายและตามความเป็นจริงถือว่าเป็นของไทย เพราะมีการตกลงที่แน่นอนว่าจะต้องมีผู้บัญชาการค่ายหรือบัญชาการฐานบินเป็นนายทหารไทย และทางไทยให้สหรัฐฯ ยืมใช้ชั่วคราวเท่านั้น แต่ค่ายรามสูรและค่ายอีกสองค่ายของเอน. เอส. เอ. ในไทยนั้น มีข้อตกลงพิเศษต่างหากจากข้อตกลงอื่น ๆ

แหล่งข่าวของจอร์จในกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ แจงว่า ทางฝ่าย

อนันต์ ปัทมาภรณ์
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

แทนข้อตกลงหรือความเข้าใจอื่น ๆ ที่ไทยเคยทำไว้กับสหรัฐฯ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศไทยบอก จตุรัส

เขากล่าวต่อไปว่า “ผมจะไม่พูดถึงสถานที่หรือจำนวนทหารที่จะมีการต่อรองกันระหว่างไทยกับสหรัฐฯ แต่หลักการมีอยู่ว่าสถานที่ทุกสถานที่จะเป็นของไทย อยู่ตะเกียงจะต้องหมดไป เมื่อ ๒๐ มีนาคมมาถึง การคงอยู่ของสหรัฐฯ ในไทยจะต้องมีประโยชน์ต่อไทย”

แหล่งข่าวของจตุรัสในวอชิงตัน รายงานอีกว่า ข้อเสนอของไทยต่อสหรัฐฯ นั้น เป็นครั้งแรกที่จะมีการตกลงในเรื่องรายละเอียดเช่นนี้ เพราะว่าการก่อนหน้านั้น เมื่อสหรัฐฯ เขามา

ไทยไม่เคยมีการทำรายละเอียดเช่นนี้เลย หนึ่งในหลักการที่ทางไทยเสนอให้สหรัฐฯ รับ ก็คือการทาสหรัฐฯ จะคงกำลังของตนอยู่ในไทย จะต้องไม่มีการเข้ายุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในของประเทศเพื่อนบ้าน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายไทย

รัฐบาลสหรัฐฯ จะทำอย่างไรกับข้อเสนอดังกล่าวของฝ่ายไทย เป็นเรื่องที่จะต้องคอยดูกันไปก่อน ในขณะที่ข่าวการโจมตีไทยจากชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน กำลังหลั่งไหลเข้ากรุงเทพฯ ทุกวัน ทั้งข่าวจริงและไม่จริง ข้อเสนอใหม่ในหากรัฐบาลสหรัฐฯ รับไม่ได้ อะไรจะเกิดขึ้น ก็ต้องดูกันให้ดอกกันแหละ

“๒๐ มีนาคม การคงอยู่ของสหรัฐฯ จะต้องอยู่อย่างเป็นประโยชน์กับไทย . . .” กองบัญชาการทหารสูงสุดไทยทำข้อตกลงกับกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ซึ่งเรียกว่า “ข้อตกลงการวิจัยวิทยุสนาม” (Radio Field Reserch Agreement) ข้อตกลงนี้ยินยอมให้สหรัฐฯ มีสิทธิใช้ฐานปฏิบัติงานนั้น ๆ เป็นของสหรัฐฯ จนกระทั่งสหรัฐฯ ไม่ต้องการใช้อีกต่อไป ซึ่งก็เท่ากับว่า ฐานปฏิบัติการนั้น ๆ เป็นของสหรัฐฯ จนกระทั่งจะคืนให้ไทย ถึงแม้ว่า ในข้อตกลงนั้นกระทรวงกลาโหมไทยจะเป็นเจ้าของตามกฎหมายก็ตาม

เป็นที่เข้าใจกันในวอชิงตันว่า รัฐบาลไทยยังต้องการความช่วยเหลือของสหรัฐฯ อยู่ต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ว่าการต่อรองในรายละเอียดจะเป็นอย่างไร สหรัฐฯ ก็ยังสามารถคงกำลังรบบางส่วนและสามารถใช้เครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ต่อรองอยู่ในไทยต่อไปได้แน่

“ข้อตกลงใหม่ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหรัฐฯ ที่ทางฝ่ายไทยจะเสนอเพื่อให้สหรัฐฯ พิจารณาจะเป็นข้อตกลงที่จะใช้ตามกฎหมาย

รวมสองพรรคสังคมนิยม วันเวลาที่ยังห่างไกล

“พรรคสังคมนิยมของเราทั้งสองพรรคจะต้องรวมกันแน่ครับ” ข้างต้นนี้ คือเสียงแสดงความมั่นใจของทั้งสองฝ่าย ระหว่างพรรคแนวร่วมสังคมนิยม และพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ที่มีความปรารถนาจะรวมพรรคการเมืองทั้งสองเข้าด้วยกัน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมัยที่ผ่านมา

ครั้นสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช และประกาศใหม่การเลือกตั้งใหม่ในวันที่ ๔ เมษายน ข่าวการรวมพรรคสังคมนิยมทั้งสองพรรคก็ดังออกมาอีกกระยะหนึ่งด้วยท่าทีจริงจัง และคาดว่าจะปราศจากอุปสรรคใด ๆ อย่างที่แล้

มา

“การรวมพรรคในครั้งแรกนั้นงานมันไม่เดิน เพราะไม่คิดว่าสภาจะถูกยุบเร็วอย่างนี้ ต่างคนต่างถือสถานการณ์และปรับปรุงตัวเอง”

นายวิรัตน์ ศักดิ์จิระพาพงษ์ รองเลขาธิการพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยกล่าวกับจตุรัส

แต่แล้วความหวังที่จะรวมพรรคกันของทั้งสองฝ่ายก็ประสบปัญหาอีก เมื่อต่างฝ่ายต่างมีกิจการงานของตนที่จะต้องเร่งทำ นั่นคือการวางแผนหาเสียงที่ใกล้เข้ามา

“การรวมพรรคคงไม่ทันการเลือกตั้งครั้งนี้ เพราะจะต้องไปจดทะเบียนใหม่ และเปลี่ยนรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบาย ตลอดจนคณะกรรมการของพรรคใหม่ด้วย” นายแคว้นนรปดี หัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมเปิดเผยกับจตุรัส พร้อมกับกล่าวต่อไปว่า

“จังหวะตอนนั้นมันกระชั้นชิดเกินไป ต่างคนก็ต่างไปหาเสียงของตัวเอง มีธุระปะปังมาก เลยไม่ได้เอาใจใส่ในงานของพรรค ซึ่งยังเป็นข้อบกพร่องอยู่ แต่ในขณะนั้นเราก็คงตกลงกับ

พรรคสังคมนิยมแล้วว่า เราจะทำงานประสานกัน ไม่โจมตีกัน เพราะนโยบายก็คล้ายกันอยู่แล้ว”

เช่นเดียวกัน ทางฝ่ายพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย นายวิรัตน์กล่าวว่า เรื่องการรวมพรรคทั้งสองเข้าด้วยกันนั้น ต้องใช้เวลา แต่คิดว่าหลังการเลือกตั้งคงตกลงกันได้ ขณะนี้คงร่วมมือกันในการหาเสียง บางเขตของการเลือกตั้งเช่น จังหวัดชมพรก็จะลงสมัครด้วยกัน

แต่จากบุคคลผู้ใกล้ชิดในวงการของทั้งสองพรรคกล่าวว่า การที่พรรคในแนวสังคมนิยมทั้งสองพรรครวมกันไม่ได้นั้น มีสาเหตุจากความขัดแย้งส่วนตัวระหว่างคณะกรรมการกลางบางคนของพรรคทั้งสอง และความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่ตรงกัน ซึ่งเป็นอุปสรรคใหญ่ที่ทำให้ทั้งสองพรรคไม่มีความที่จะรวมกันได้

“มันจะรวมกันได้อย่างไร ในเมื่อต่างฝ่ายต่างก็ไม่สนใจที่จะรวมพรรคกันอย่างจริงจัง และแต่ละคนก็มีที่ฐิสสูง พอถูกการเลือกตั้งผ่านไป ก็มีงานในรัฐสภาที่จะต้องทำ แล้วมันจะรวมพรรคกันได้อย่างไร คุณลองคิดดูเอาเองก็แล้วกัน”

“ส่วนเรื่องภายในของพรรคเขาก็ติดอยู่ที่คุณพรชัย แสงซัจจ์ ตอนนั้นเขาก็เป็นเลขาธิการของพรรคแนวร่วมสังคมนิยม คุณพรชัยมีเรื่องไม่ชอบพอเป็นการส่วนตัวกับคุณไชแสงสมัยที่ติดคุกกลางด้วยกันมา ถึงแม้ทุกวันนี้ทั้งสองคนก็ยังมองหน้ากันไม่ค่อยดี”

ผู้ใกล้ชิดกล่าวต่อไปอีกว่า นอกเหนือจากเรื่องบาดหมางกันเป็นส่วนตัวแล้ว หากมีการรวมพรรคการเมืองทั้งสองเข้าด้วยกันจริง ก็จะมีปัญหาต่อไปอีกว่า คณะกรรมการของพรรคจะมีใครบ้าง เพราะกรรมการของทั้งสองพรรคในขณะนี้ มีบาง

“เรารวมกันใหม่คุณแล้ว” “รวม...รวมช”

คนทั้งหลายเกรงว่าจะสูญเสียตำแหน่งและอิทธิพลภายในพรรคไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ยอมกันไม่ได้ “คุณพรชัยคงไม่ยอมให้รวมพรรคแน่ เพราะเขากลัวว่าจะไม่ได้เป็นเลขาธิการของพรรคต่อไป” นายประยงค์ มูลสาร กรรมการกลางผู้หนึ่งของพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยให้ทัศนะกับจตุรัส

ทางฝ่ายนายพรชัย แสงซัจจ์ ผู้ถูกระบุว่าเป็นต้นเหตุ ได้เปิดเผยกับจตุรัสว่า ตนเองนั้นไม่ได้มีความรู้สึกเกรงกลัวว่าจะไม่ได้เป็นเลขาธิการพรรค เมื่อมีการรวมพรรคการเมืองทั้งสองเข้าด้วยกันแต่อย่างใดเลย และคิดว่าสักวันหนึ่งข้างหน้าก็จะรวมกันได้แน่นอน

“ผมมีเกมสการเมืองของผมอย่างนี้ คอมน์เหมือนกับการเปิดร้านขายอาหาร ผมเห็นว่าควรจะเปิดหลายร้านหลายยี่ห้อ เมอรานหนึ่งร้านโดลัมไป อกรานหนึ่งก็ซซงส์ตอไป อย่างนี้จะดีกว่าการเปิดร้านเดียว ในขณะที่พวกนายทนายพยายามขายร้านออกไปกันมาก”

นายพรชัยเปิดเผยต่อไปอีกว่า

ไชแสง สุกโต

สำหรับเรื่องบาดหมางกันส่วนตัวเกี่ยวกับนายไชแสงนั้น มันเป็นเรื่องเก่าในอดีตสมัยอยู่เรือนจำ ซึ่งขณะนั้นตัวเขาเองก็มีความรู้สึกชอบในตัวไชแสงที่ได้กระทำตัวตนกว่าแต่ก่อน

“ผมเคยได้เตะเขาในเรือนจำเมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อน ไม่เชื่อคุณไปตามดูก็ได้ แต่เดี๋ยวผมเห็นเขาดีขึ้น ยังรู้สึกนิยมชมชอบในการพูดของเขาเลย” นายพรชัยกล่าวในที่สุด

“อย่างที่ผมบอกกันนั้นแหละ ยังไงๆ พรรคสองพรรคนี้รวมกันไม่

ได้นั้น เพราะแต่ละฝ่ายก็มคนทอ
ทูลสูงอยู่ ยังถือเอาความเห็นของตัวเอง
สำคัญกว่าของคนอื่น แม้จะบอก
ว่าสภานิติบัญญัติจะต้องรวมกันได้ ก็คง

เป็นสภานิติบัญญัติ ไม่อาจกำหนด
เวลาที่แน่นอนไปได้” ผู้ใกล้ชิด
พรรคการเมืองทั้งสองกล่าวสรุป

คุณบุญชัย : เขาไม่ให้สตางค์เราแล้วละ

“ผมเห็นด้วยกับความเห็นของ
นายถวิลวดี นายกสิกร ปรีย์ ท้อง
การฐานทัพสหรัฐฯ ไว้ในไทย เรา
จะเสมอนกบขาดพลเสีย ถ้ามพล
คอยช่วยเหลือ ก็พอช่วยขจัดเวลาออก
ไปได้ แต่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้า
ประจำจึงต้องปฏิบัติตามนโยบายของ
รัฐบาล” พลเอกบุญชัย บำรุงพงษ์
ผู้บัญชาการทหารบกไทย กล่าวต่อ
ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เมื่อปลายเดือน
ที่แล้ว

นี่เป็นการแสดงความไม่มั่นใจ
ของผู้บัญชาการทหารบกไทย ต่อ
อนาคตของไทยเมื่อไม่มีกำลังรบทาง
อากาศของสหรัฐฯ อยู่ในไทยอีกต่อไป
ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคมที่จะมาถึง
เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปว่า ทางฝ่าย
ทหารไทยนั้น มีความเชื่อมั่นน้อยว่า
หากสหรัฐฯ ยังอยู่ในไทยต่อไปสหรัฐฯ
จะสามารถช่วยเหลือไทย ทั้งความ
ช่วยเหลือทางการทหารและในการ
รบเป็นหน้าสังเกตุว่า ในเรื่องนาย
กรัฐมนตรีไทยคนปัจจุบัน ได้กล่าวถึง

บทบาทของสหรัฐฯ ในไทยเมื่อวันที่
๒ พฤศจิกายน ปีที่แล้วว่า

“ตั้งแต่ยกอเมริกาไป ๒๐ ปี ไม่
มีอะไรดีขึ้นเลย ทั้งด้านการทหาร
และการเศรษฐกิจ และสิ่งสำคัญ
คือทำให้ทหารหมดกำลังใจในการ
รักษายาน รักษาเมืองไปด้วย”

การที่ผู้บัญชาการทหารบกไทย
พูดถึงบทบาทของสหรัฐฯ ในลักษณะ
นั้น จะเป็นไปได้ด้วยเหตุผลแอบแฝง
บางอย่างหรือไม่ ไม่มีใครสามารถ
เดาได้ แต่ดูเหมือนว่า มันแทบจะ
ไม่มีความหมายอะไรมากนัก เมื่อ
รายงานจากอสังขัตติ์ เมื่อวันที่ ๑
เดือนนี้เองว่า คณะกรรมการวิเทศ
สัมพันธ์ของรัฐบาลสหรัฐฯ ได้ตัดร
การให้ความช่วยเหลือทางทหารแบบ
ให้เปล่าของสหรัฐฯ ต่อประเทศต่างๆ
ในเอเชียอาคเนย์แล้ว

สำหรับรายการของประเทศไทย
นั้น ได้ถูกตัดจาก ๒๘.๓ ล้านเหรียญ
เหลือ ๑๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ การให้
ความช่วยเหลือทางทหารในปีใหม่นี้
นับเป็นความช่วยเหลือทางทหารน้อย
ที่สุด นับตั้งแต่สหรัฐฯ ให้แก่ไทยมา
แต่ปี ๒๔๕๒

“ผมรายงานมาตั้งแต่อยู่อสังข
ัตติ์แล้วว่าความช่วยเหลือทางทหาร
ของสหรัฐฯ ต่อไปจะลดน้อยลง แนว
โน้มเป็นอย่างนั้นมานานแล้ว คุณไม่
เชื่อ วันหนึ่งก็เปิดครุกระทรวงต่าง
ประเทศดูรายงานของเราก็แล้วกัน
ไม่ใช่ว่าไม่รายงานแต่จะเชื่อหรือไม่
อีกเรื่องหนึ่ง” ปลัดกระทรวงการต่าง
ประเทศไทยบอกกับ จตุรัส

แหล่งข่าวในสำนักนายกรัฐมนตรี

ตรีได้บอกกับ จตุรัสว่า เพราะทาง
ไทยเห็นว่าสหรัฐอเมริกาสละความ
ช่วยเหลือทางทหารให้น้อยลงอาจจะ
ตัดหมดเลย ในอีกสองปีข้างหน้า
ทางกระทรวงกลาโหมไทยจึงเริ่มคิด
ที่จะพึ่งตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะ
มากได้

เป็นที่เชื่อกันในหมู่นักวิจัยทาง
ยุทธศาสตร์ในสหรัฐฯ ว่า ไม่เพียง
แต่ว่ารัฐบาลสหรัฐฯ ไม่เห็นประ
โยชน์ของการให้ความช่วยเหลือทาง
ทหารต่อประเทศในพื้นแผ่นดินใหญ่
ด้านเอเชียอาคเนย์แล้วเท่านั้น ทาง
รัฐบาลสหรัฐฯ เองก็กำลังเปลี่ยน
นโยบายของตนต่อประเทศในแถบนี้
ด้วย ดูได้จากการตัดความช่วยเหลือ
ของรัฐบาลกรุงศรีอยุธยา ซึ่งลดลง
มากกว่าครึ่งจากยอดที่น้อยอยู่แล้ว
ส่วนการตัดความช่วยเหลือทางทหาร
ต่ออินโดนีเซียเช่น เป็นหน้าสังเกตุ
ว่า ตัดน้อยกว่าไทย คือจากยอด
๑๕.๔ ล้านเหรียญเป็น ๑ ล้านเหรียญ
ซึ่งลดลงไม่ถึงครึ่ง ในกรณีอินโด
นีเซีย รัฐบาลสหรัฐฯ มีความเห็น
เกือบเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับรัฐ
บาลสหรัฐฯ ที่ต้องการเบนการให้
ความช่วยเหลือจากไทยไปสู่อินโดนีเซีย

การขอความช่วยเหลือให้กับไทย
นั้น รัฐบาลสหรัฐฯ ให้เหตุผลต่อรัฐ
สภาไว้อย่างเป็นหน้าสังเกตุว่า “ความ
มุ่งหมายหลักของการให้ความช่วยเหลือ
สำหรับไทยนั้น ก็เพื่อให้ไทย
สามารถพึ่งตนเองได้ ในระยะสอง
สามปีข้างหน้าเราเห็นความก้าวหน้าในเรื่อง
นี้ได้มากแล้ว และไทยเองก็มีประ
สิทธิภาพมากขึ้น ในเรื่องการรักษา
รักษาและการส่งกำลังบำรุง” อีกทั้ง
อุตสาหกรรมอาวุธของไทยก็ยังสามารถ
ช่วยผลิตอาวุธให้กับกองทัพ
ไทยมากขึ้น เงินสำรองต่างประเทศ
ของไทยก็มีมากพอที่จะซื้ออาวุธจาก
สหรัฐฯ และประเทศอื่น ๆ ทั้งนี้ทาง

สหรัฐฯ ยังได้เสนอที่จะขายอาวุธมูลค่าสูงให้กับรัฐบาลไทยด้วยการให้สินเชื่อ

จตุรัส ได้สอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยตามคำอ้างของรัฐบาลสหรัฐฯ ต่อรัฐสภา ทางเจ้าหน้าที่ไทยตอบว่า นอกจากกองทัพไทยจะไม่เพียงแต่ไม่มีอาวุธทันสมัยพอเพียงกับความต้องการแล้ว อาวุธก็มีไม่พอ และอุตสาหกรรมอาวุธที่ทางรัฐบาลสหรัฐฯ อ้างว่ามีเกือบเพียงพอสำหรับความต้องการของไทยนั้นก็ไม่มีจริง ไทยทำได้แค่เล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น

“เราไม่ควรคิดว่าเราจะให้อะไรต่อเรา เราควรคิดที่จะขึ้นบนขาของตัวเอง” ปลัดกระทรวงการต่างประเทศไทยกล่าว “การขึ้นบนขาของตัวเองหมายความว่าเราจะต้องซื้ออาวุธที่เราต้องการ ต้องเป็นอาวุธที่ทดสอบและเหมาะสมที่สุดจากแหล่งอาวุธที่ไหนก็ได้” เขากล่าวต่อ เป็นที่เชื่อกันว่า เมื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการต่างประเทศฝรั่งเศสมาไทยในปลายเดือนมกราคมนั้น ไทยได้โอกาสที่จะเปิดฉากทำทนายการลดการให้ความช่วยเหลือทางทหารของสหรัฐฯ แก่ไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศสได้พูดคุยกับรัฐมนตรีต่างประเทศไทย ผู้สนใจเรื่องการซื้ออาวุธสำหรับกองทัพไทยว่า ไทยกับฝรั่งเศสนั้นพอที่จะร่วมมือกันในด้านเศรษฐกิจและในเรื่องอื่นๆ ด้วย

นายเดสเดอโมรัฐมนตรีช่วยฝรั่งเศสได้พูดเป็นที่เล่นที่จริงว่า ฝรั่งเศสยินดีที่จะขายเครื่องบินประจันบานูทงระเบิดแบบมีร่าจ ซึ่งสามารถใช้ทั้งระเบิดหัวนิวเคลียร์ได้แก่ไทย ทางฝ่ายไทย ปล่อยข่าวให้หนังสือพิมพ์เพอลองเชิงสหรัฐฯ ซึ่งเป็นคู่แข่งขายเครื่องบินขนาดเอฟ ๑๖ ของบริษัทเบนเนอเรลไดนามิก

จตุรัส ๑๔

การปล่อยข่าวครึ่งนของไทยก็คงเพราะคิดว่าเมื่อไทยจำเป็นต้องซื้ออาวุธเองในอนาคตอันใกล้ ไทยควรมีไปบ้างใบที่จะต่อรองกับรัฐบาลสหรัฐฯ แต่การปล่อยข่าวครึ่งนี้ เห็นจะไม่ได้ประโยชน์มากนัก เพราะความจริงที่ว่าหากรัฐบาลไทยจะต้องการซื้อเครื่องบินรบฝรั่งเศสจริง ก็จะต้องซื้อเป็นจำนวนอย่างน้อยสองฝูงบิน ซึ่งจะเป็นจำนวนเงินมหาศาล เกินความจำเป็นของไทยไป และเศรษฐกิจไทยก็ไม่สามารถที่จะรับภาระเช่นนั้นได้ รัฐบาลฝรั่งเศสเองก็จะต้องชั่งน้ำหนักระหว่างความสัมพันธ์ของตนกับไทย และกับ

ประเทศในอินโดจีนด้วย

“ตอนที่กำลังทหารหน่วยต่างๆ วิ่งหาอาหฺลยเครื่องบินเครื่องใช้ต่างๆ ทากัน, เมื่อก่อนเราต้องวิ่งไปขายให้กับรัฐบาล เคยวนเจ้าหน้าที่ของหน่วยทหารมาหาเราที่บริษัทเอง ก็แสดงว่ากำลังรบของเรากำลังขาดอาหฺลยมากในขณะนี้” เจ้าหน้าที่บริษัทขายอาวุธใหญ่แห่งหนึ่ง ในกรุงเทพฯ บอกกับ จตุรัส

ความหวังของผู้บัญชาการทหารบกไทยที่จะให้สหรัฐฯ อยุ่ต่อ ดูเหมือนว่าเป็นความหวังค้างเตงมาจากความลิดเก๊าๆ ซึ่งดูเหมือนว่าจะช้ากว่าความจริงในปัจจุบันเสียแล้ว

มีร่าจ ของฝรั่งเศส

เอฟ ๑๖ ของอเมริกา

ผก. รุกหนักฤดูแล้ง :

ได้เวลาอหัมพมนของข้าราชการท้องถิ่น

ลมหนาวพัดผ่านไป แล้ว พร้อมกับเงินเดือนหมื่นห้าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลมร้อนที่เริ่มพัดโชยเข้ามาแทนที่นั้น ก็ทอเบา 'มรสุม' ความตึงเครียดในวงการเมืองเข้ามาอย่างไม่ยอมให้อ่อนหน้าลมหนาวเลยทีเดียว

ไหนจะวันที่ ๒๐ มีนาคม อันเป็นวันกำหนดที่ฐานที่พ้ออเมริกาจะต้องออกไปจากแผ่นดินไทย ซึ่งหากอเมริกาขงพิสมัยจะอยู่ต่อไป ช่วงนี้ก็เป็นที่ที่ทั้งฝ่ายอเมริกาและฝ่ายไทยกำลังต่อรองและเดินเต็มคู่ทางการเมืองอย่างถึงพริกถึงขิง ไหนจะวันที่ ๔ เมษายน ที่ทุกพรรคไม่ว่าฝ่ายไหนต่างระดมสรรพกำลังทุ่มเทสู้การเลือกตั้งครั้งนี้อย่างสุดตัว มีหลายเสียงกล่าวกันว่า จะเป็นการเลือกตั้งครั้งสุดท้ายก็ยกยงทั่วความตึงเครียดในการติดตามผลกันมากจน

ข่าวการรุกโจมตีของ "ผ.ก.ค." ในท้องที่ต่างๆ ก็ปรากฏขึ้นบนหน้าขอโทษเถอะครับคุณพี่นะ เกือบจะเป็นคอมมิวนิสต์อยู่แล้ว

หนังสือพิมพ์พร้อมกับลมร้อน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วทุกภาค นับแต่กาญจนบุรี นครศรีธรรมราช เรื่อยไปจนถึงนครพนมข้างสอคล้องกับภาวะการณ์ที่บุคคลระดับ 'ผู้นำ' ของชาติต่างประกาศให้ประชาชน 'สามัคคีกัน' เพื่อป้องกันการรุกรานจากภายนอก' ดูจะเป็นการแข่งขันทันทีว่าใครจะ "รักษชาติ" มากกว่ากัน

เริ่มแต่อดีตกรรมมาธิการฝ่ายทหาร สภาผู้แทนราษฎร นายชาติสงวนพงษ์ ผู้เพ่งลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์กล่าวว่า คอมมิวนิสต์จะบุกยึด ๑๖ จังหวัดภาคอีสานเพื่อแยกเป็นเขตปลดปล่อยในบั้น อันที่จริง มกนพุดอย่างนามดังแต่เดือนมีนาคม ๒๕๑๘ แล้ว คนๆ นึงคือ 'นวล' วัฒนา เขียววิมล เจ้าของฉายา 'ดับเบิลโคสแมกซ์' อันลือลั่น พล.อ. บุญชัย บำรุงพงศ์ ผู้บัญชาการทหารบก และ พล.ร.อ. สงัด ชลออยู่ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ก็กล่าวปราศรัยต่อทหารอย่างชัดถ้อยชัดคำ ว่า ไทยกำลังถูกภายนอกกรุกราน

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งแต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยพูดเรื่องคอมมิวนิสต์อย่างชัดเจนเลยก็ยก 'ทำได้' ในวันไปรับงานที่กระทรวงมหาดไทย หลังยุบสภาโดยกล่าวในที่งานองค์เดียวกันกับท่านผู้บัญชาการทหารสูงสุดต่อหน้าข้าราชการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าชาขยงเล่น "หางเครื่อง" ใต้ "หม่อมพู่" ว่าใกล้จะเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว

ที่เอียนามาทั้งหมด มิได้มองข้ามท่านรองนายกรัฐมนตรี ประมาณอดิเรกสาร เลย เพราะใครๆ ก็รู้ว่าท่าน "รักษชาติ" มากแค่ไหน นอกจากจะประกาศนโยบาย "ขวาพิฆาตซ้าย" แล้ว เมื่อเร็วๆ นี้ท่านยังคัดลอกเนื้อเพลงปลุกใจเพลงหนึ่งไปขึ้นโปสเตอร์เสียหลายแห่งทีเดียว

และที่แถลงออกมาอย่างเป็นทางการรายล่าสุดก็คือ รายงานจากสภาความมั่นคงแห่งชาติที่ระบุว่า มีโรงเรียนอบรมสอนลัทธิเพื่อสวคนเข้ามาปฏิบัติการกองโจรในไทย อยู่ที่เมืองไชยบุรี สุวรรณเขต ในลาว นต. ประสงค์ สุ่นศิริ รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ กล่าวกับ จตุรัส ว่า จากรายงานข่าวกรองของสภาความมั่นคงฯ เชื่อว่ากองกำลังของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) จะรุกหนักในฤดูแล้งนี้

ส่วนในเรื่องแผนแบ่งแยกอีสาน ๑๖ จังหวัดของ พคท. นน นต. ประสงค์ กล่าวไว้ว่า "ผมไม่เชื่อ ลาวเป็นประเทศเล็กจะแบ่งแยกอีสานได้อย่างไร ไบปลิว โฆษณาชวนเชื่อแบ่งแยกดินแดนมันมีทั้งมาจากฝ่ายลาว และกฝ่ายเราเอง ฝ่ายเราเองก็พยายามชวนว่าเขาจะมาแบ่งแยกอีสาน แต่เป็นการตอบโต้ในลักษณะสงครามจิตวิทยา เป็นการปลุกระดมพรรคเราให้ต่อสู้" แต่ท่านรองเลขาฯ มิได้บอกจตุรัสว่า "ฝ่ายเรา" นั้นเป็นใคร

พ.อ. หาญ

“แยกดินแดนอะไรกัน... ไรสาระทั้งเพ”

แยกแล้ว... เหวี่ยงขี้ได้เวลาบิน

กับปัญหาเดียวกัน พ.อ. หาญ พงศ์สุภานนท์ อดีตเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. กล่าวกับจตุรัสว่า “มันไรสาระเท่าที่ผมจับได้เป็นเรื่องท้ออเมริกา สร้างขึ้น พทท. เขาจะแบ่งแยกทำไม เป้าหมายของเขาคือยึดอำนาจรัฐทั้งประเทศ” พร้อมกับเปิดเผยต่อไปว่า ปัญหาคอมมิวนิสต์เป็นปัญหาภายในประเทศ เรื่องโรงเรียนสอนลัทธิในลาวนั้นก็เป็นที่โรงเรียนของพรรคแนวลาวยุคชาติ คนไทยที่ไปอบรมนั้นก็เป็นที่รู้กันมานานแล้วตั้งแต่ประมาณปี ๒๕๑๐ การนำมาพูดใหม่เป็นการขำให้เห็นว่า เป็นปัญหาการแทรกแซงจากภายนอก

“เมื่อเป็นปัญหาภายนอกก็ต้องเอาตัวไปขังไว้ ถ้าสร้างกำแพงเหล็กสูงสัก ๑๐-๒๐ ชั้นใดก็ดี กำแพงเหล็กทวนก็ถือแสนยานภาพ พอมาถึงเรื่องแสนยานภาพแล้ว ถ้าฟังประเทศไทยจะเอาหน้าชาติไหนไปสร้าง ก็ต้องไปฟังต่างชาติ ก็คือสหรัฐฯ ไปปรับใช้นโยบายทางทหารของเขา” พ.อ. หาญ กล่าวขึ้นในตอนหนึ่งของการสนทนากับจตุรัส

เขาเสริมต่อไปว่าอาวุธที่กองกำลังพรรคคอมมิวนิสต์ใช้นั้นส่วนมากก็จะใช้อาวุธของอเมริกาเอง เพราะหากกระสุนง่าย การจะขนเอาอาวุธมาจากจีนหรือเวียดนามนั้นไม่คุ้มหลักฐานเป็นประจักษ์พยานเลย อย่างกลองจ้องกับความเห็นของ พ.อ. หาญ แหล่งข่าวของ จตุรัส รายงานว่า เมื่อเร็วๆ นี้ พล.อ. สายหยุด เกิดผล ผู้อำนวยการ กอ.รมน. ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวสถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่งของสวีเดน มีใจความสำคัญว่าปัญหาคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยนั้น ไม่ใช่ปัญหาเรื่องอาวุธ เพราะอาวุธในประเทศไทยมีมากพอแล้ว ปัญหาสำคัญเรื่องคอมมิวนิสต์คือปัญหาการเมือง

พ.อ. หาญ ได้กล่าวถึงพฤติกรรม

ของ พล.อ. สายหยุด ต่อจตุรัสว่า “คุณสายหยุดอยู่กับผมมานาน ในด้านความรู้สึกเข้าใจ คุณสายหยุดมีมากกว่าใครทั้งสนในบรรดานายพลทั้งหลาย แต่เวลาเข้าประชุมท่านพวกนั้นไม่ค่อยไหว เขาเลยไม่กล้าพูด ต้องเอาตัวรอด และเขาพยายามจะ... คือพูดง่าย ๆ ว่าพยายามจะยึดอำนาจในกองทัพบก หมายถึงใครจะทำอะไร แกร่หมด”

ข่าวที่ว่า ผกค. จะรุกหนักในฤดูแล้งที่จะถึงนี้ ตามรายงานข่าวกรองของสภาความมั่นคงแห่งชาตินั้นจะมีมูลความจริงเพียงไร ผู้ใกล้ชิดหน่วยงานปราบปรามของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลผู้หนึ่งกล่าวกับ จตุรัส ว่า

“ฝ่ายเราขาดด้วยเงิน ไม่มีเลยก็ไม่ได้ไป หน้าแล้งเจ้าหน้าที่อยากจะออกไปปราบปรามมากจนเพราะเดินทางสะดวก หน้าฝนเจ้าหน้าที่ไม่อยากออกไปปราบปรามกวาดล้างทุกครั้งต้องกวาดหน้าแล้ง แผนปราบโจรผู้ร้ายถูกล้างของกระทรวงมหาดไทยปี ๆ หนึ่งลงเงินไปไม่น้อยอย่างதாகได้เป็นต้น” ผู้ใกล้ชิดผู้นั้นเปิดเผยกับ จตุรัส พร้อมทิ้งแฉงกลเม็ดในการหาประโยชน์เข้ากระเป๋าโดยใช้ “คอมมิวนิสต์” เป็นเหยื่อว่า เกิดจากโครงสร้างของ กอ.รมน. ระดับล่างโดยตรง

หน่วยงานระดับที่สัมพันธ์กับประชาชนมากที่สุด ก็คือจังหวัด จังหวัดที่กระทรวงมหาดไทยประกาศเป็นเขตแทรกซึมผู้ก่อการร้ายมี ๓๔ จังหวัด ซึ่งจะมีหน่วยงาน กอ.รมน. ตั้งอยู่ทุกจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บัญชาการ กอ.รมน. เขตจังหวัด โดยตำแหน่ง มีรองผู้อำนวยการ ๑-๒ คน คือ รองผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดจังหวัดโดยตำแหน่ง มีผู้กำกับ การตำรวจภูธรประจำจังหวัด เป็นรองผู้อำนวยการ ๑ ฝ่ายตำรวจ

และมีทหารซัน 'พันเอกพิเศษ' ส่งไปจากส่วนกลาง เป็นรองผู้อำนวยการฯ ฝ่ายทหารซึ่งเป็นตัวจักรกลในการทำงาน หน่วยงานย่อยใน กอ.รมน. เขตจังหวัดมามากมาย ซึ่งก็ใช้เจ้าหน้าที่ของจังหวัดนั่นเอง ทำให้เจ้าหน้าที่ที่อยู่ในอำนาจ กอ.รมน. เขตจังหวัดนั้นส่วนใหญ่ถือว่างานปรัมปรัมค่อมมีวินิสตเป็นเพียง "งานฝาก"

"เจ้าหน้าที่ในเขต กอ.รมน. จังหวัด เขาขอบำเหน็จกัน ๒ ทาง ทั้งทาง กอ.รมน. กับกรมการปกครอง ผู้ว่าฯ พวกนี้ได้ปะ ๒ ชั้นกันอยู่ตลอด"

เลข เพราะอาศัยโควตา กอ.รมน. ให้อำนาจที่จะถูกลดงบประมาณปรัมปรัม ผู้ว่าฯ กัด คนที่ผลประโยชน์คิด เขาต้องสร้างเหตุการณ์ใหม่ขึ้น จะได้ไม่ถูกลดงบประมาณเป็นเงื่อนไขหนงทมขาว ผกก. รุกหนัก" ผู้ใกล้ชิด กอ.รมน. ผู้นั้นกล่าวในที่สุด

ข่าว ผกก. จะรุกหนักในฤดูแล้ง ท่ามกลางการแข่งขันทัน "รักษา" ของผู้นำหลายคนนั้น ใครจะกำชัยชนะเห็นที่จะต้องรอดกันต่อไป แต่ที่แน่คือ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ ผกก. "รุกหนัก" นั้นคงรวยกันจนหูหึ่งทีเดียว

หน่วยยานเกราะของ ตชด. ทัศนกรพนม

นพพลจำ ไปไหนมา สามวาสองสอก

จากความขัดแย้งของรัฐบาลคึกฤทธิ์ - ปรมาณเมื่อดันเดือนมกราคม สกน จนรัฐบาลประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ถัดมาไม่กี่วันทางฝ่ายนพพลก็ได้จัดชุมนุมใหญ่ ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า ทำพิธีบวงสรวงส่งศักดิ์สิทธิ์และขอบคุณรัฐบาล นัยว่านพพลระดับนำหลายคนต่างดีใจ พร้อมกับประกาศชัยชนะอนึ่งใหญ่ของตนทมิหนอ

รัฐบาล "วันที่ ๔ มกราคม ที่เราเรียกร้องให้รัฐบาลยุบสภา ภายใน ๘ วัน รัฐบาลก็ทำตามคำเรียกร้องของเรา ที่เราเรียกร้องกันเพราะเรากลัวการเปลี่ยนแปลงแบบลาว" นพพลพัฒนาเบ็ดเผยกับ จตุรัส เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ สกน

เขากล่าวต่อไปว่า "เมืองไทยผมไม่ทราบว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นภายใน ๕๐ วัน เพราะขณะนั้นบ้านเมืองไม่มี

เสถียรภาพ คนของเราต้องเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย เนื่องจากเรามีรัฐบาลรักษาการ" พร้อมกับคุยเชิงอวดว่า "เกี่ยวกับการป้องกันคอมมิวนิสต์นั้นทางเรานพพลสามารถรับมือได้อย่างสบาย"

"เวลานี้ เวลาเราเหลือน้อยเต็มที่แล้ว เราจำเป็นจะต้องทำงานกันอย่างเข้มแข็ง" เขากล่าวกับ จตุรัส ด้วยน้ำเสียงเกรี้ยวกราด ๆ

จึงไม่เป็นของแปลกประหลาดแต่อย่างใด ที่ประชาชนทั้งหลายจะเห็นนพพลวงขึ้นเหนือดองได้ และไปภาคอีสานกันอยู่ตลอด เพื่อก่อตั้งแกนประชาชนขึ้นมา เบ้าหมายสำคัญคือการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ส่วนข้อเสนอให้ปราบคอรัปชั่น เป็นแต่เพียงกลอุบายสำหรับเรียกเรื่องความสนใจจากประชาชนเท่านั้น เพราะสิ่งที่ใกล้ตัวของกลุ่มนพพล ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าที่ดินใหญ่และนายทุนใหญ่ก็คือ "โรคคอรัปชั่น" นั่นเอง

คงจะจำกันได้ว่าจตุรัสที่ ๑ ฉบับที่ ๑๐ วันอังคารที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๘ นพพลพัฒนาให้สัมภาษณ์ไว้ว่า "ผมได้กินควาทุษฎุใหม่ออกมาแล้ว ซึ่งอาจจะเป็นทุษฎุใหม่ที่

คิดว่าอาจจะใช้ได้ต่อไป ผมไม่ได้ต่อต้านคอมมิวนิสต์ และผมไม่ได้โจมตีคอมมิวนิสต์ แต่ผมมีสิ่งใหม่ที่สวกับประชาชนทั้งชาวไทยและชาวโลก" ซึ่งคำกล่าวนั้นขัดแย้งกับบทบาทที่แท้จริงของขบวนการ

บทบาทของนพพล ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เคยให้สัมภาษณ์เมื่อเดือนสิงหาคมศกก่อนว่า นพพลได้รับการสนับสนุนมาจากต่างชาติ เป็นการฉวยโอกาสให้บ้านเมืองแตกแยกกันหรือที่นายเดวิด มอแรล นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยปรันซตัน สหรัฐอเมริกา เปรียบไปเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายนปีเดียว

ศิริพร อังอรณ บุญศิริ

Hand

กันว่า “นวลคือขบวนการชาวจัด ที่มาในรูปแบบการรวมมวลชน... นวลเป็นองค์การอันตรายนมาก เพราะการดำเนินการนั้นได้รับความสนับสนุนจากผู้ใหญ่หลายคนในวงราชการ”

ข่าวจากขอนแก่นชั้นเล็ก ๆ หนึ่ง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความต้องการของนวลคือการอบรมสมาชิกนวลเมื่อวันที่ ๑๓ ธค. บทแล้ว โดยนวลพัฒนา กับนวลเมธ กำเพชร ณ ตำบลสาวตี่ อ. เมือง จ. ขอนแก่น นวลพัฒนาดังกับประกาศว่า นวลจะทำการปฏิวัติก่อนที่จะถึงเดือนมกราคม ๒๕๑๕ โดยจะทำการก่อวินาศกรรมบ้านเมืองเกิดความวุ่นวายเสียก่อนแล้วจึงจะใช้กำลังเข้าทำการปฏิวัติ คำประกาศเช่นนั้น ทำให้บุคคลในวงการต่างๆ เริ่มได้คิด และมองเห็นภาพการเคลื่อนไหว “การชาติ” ของฝ่ายนวลได้แจ่มชัดขึ้นมา

ภายหลังจากการก่อตั้งขบวนการปฏิรูปเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๔ ซึ่งเป็น การรวบรวมขบวนการฝ่ายชาวจัดไว้ด้วยกันทั้งหมด อาทิเช่น กลุ่มนวล กลุ่มพิทักษ์ชาติไทย และอื่นๆ ได้ประกาศเจตนารมณ์ของขบวนการว่า จะต่อต้านคอร์ปชั่น เจ้าสำนักจิตตภาวน

จตุรัส ๑๔

และคอมมิวนิสต์ พร้อมทั้งเสนอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ดำเนินการยึดและทำลายหนังสือฝ่ายก้าวหน้าในท้องตลาดให้หมด มิฉะนั้นขบวนการปฏิรูปจะใช้อำนาจดำเนินการเสียเอง

นอกจากนี้ นวลได้จัดให้มีการประชุมกันและกับผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศขึ้น ที่จิตตภาวน อ. บางละมุง จ. ชลบุรี เมื่อปลายเดือนธันวาคมบทแล้ว กรณศนบน ในวันที่ ๔ มก. นวลก็ได้นำหนังสือเรียกร้องต่อรัฐบาลจำนวน ๖ ข้อด้วยกัน ข้อที่นวลได้ถอดหน้าปกของตนออกมาให้ประชาชนทั่วประเทศเห็นกันก็คือ

“ข้อ ๔. ขอสนับสนุนให้ทหารมีส่วนเข้ามาปกครองประเทศ เพื่อป้องกันชาติ ไม่ให้เกิดความวุ่นวาย แต่ไม่สนับสนุนให้ทำการปฏิวัติ ขอร้องให้ทหารเข้ามาปราบปรามคอร์ปชั่นให้หมดไป”

“ข้อ ๕. กำหนดผู้ใหญ่บ้านเห็นว่า ถ้ารัฐบาลไม่อาจบริหารประเทศต่อไปได้ ก็ควรลาออกเสีย แล้วมอบให้ทหารปกครองประเทศต่อไป”

นวลยังเสนอข้อเรียกร้องของตนต่อไปว่า “รัฐบาลสมควรจะให้การจัดตั้งสภาปฏิรูปแห่งชาติ (ภายใต้บัญชาผู้แทนราษฎรแล้ว) ... สภาฯ นั้นควรจะให้ทหารหนุนหลังเพื่อกันความสงบด้วย”

ต่อมาในวันที่ ๑๖ มกราคม นวลไปทำพิธีบวงสรวงและขอบคุณรัฐบาล ณ ลานพระรูปฯ ซึ่งนวลพัฒนาดำเนินการหลักกรรมาธิปไตยของกลุ่ม ๔ ข้อ อาทิ “ข้อ ๒ นวลไม่ใช่พรรคการเมือง จะยึดถืออุดมการณ์ใหม่คือ กรรมาธิปไตยเหนือกว่าลัทธิมาร์กซ์ เหมา และเช กวารา... ข้อ ๔ ในการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น นวลจะต้องแสดงความสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรให้ได้ เพราะมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญ”

นวลพัฒนานำปฏิเสชข่าวการตั้ง

พรรคการเมืองชื่อกรรมาธิปไตยกับจตุรัสว่า “นวลไม่ได้ตั้งพรรคการเมืองเลย แต่พรรคกรรมาธิปไตยเป็นพรรคที่สมาชิกนวลตั้งกันขึ้นมา” และกล่าวว่า “คาดว่าสมาชิกพรรคกรรมาธิปไตยจะได้รับเลือกตั้งจำนวน ๓๐ ที่ ส่วนใหญ่จะได้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับก็จะเป็นเสียงจากชนบทมากกว่าในเมือง”

ระลอกคลื่นจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองของนวล ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างล่อยๆ หรือปราศจากการหนุนหลัง

จากเอกสารชั้นหนึ่งซึ่งแนบไปพร้อมกับหนังสืออบรมสมาชิกนวล ณ อาคารทิพเมตต์ สำนักงานของนวลในวันที่ ๒๕ พย. บทแล้ว เอกสารชั้นนี้ผู้ใกล้ชิดในวงการนวลเองได้เปิดเผยกับจตุรัสว่า เขียนเสนอต่อสมาชิกโดยนวลนายทหารบกผู้หนึ่งขอความในเอกสารเรียกร้องให้ทหารเข้ามายึดอำนาจปกครองกลับกันไปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำจัดฝ่ายซ้ายและรักษาผลประโยชน์ของฝ่ายขวาไว้ให้ทหารเข้ามาตั้งรัฐบาลเอง โดยอำนาจหน้าปกเสียใหม่ คือไม่ต้องยุบพรรคการเมือง แต่จะเอาเป็นเครื่องมือที่ประโยชน์ของกองทัพบกเท่านั้น นอกจากนี้ นวลยังเสนอตัวเข้าประสานกับการยึดอำนาจของฝ่ายทหารคือ “ฝ่ายเราอาจจำเป็นต้องสร้างสถานการณ์ใหม่การเดินขบวนชุมนุมเพื่อสนับสนุนก็ได้”

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นวลพัฒนานำปฏิเสชกับ จตุรัส ในเวลาต่อมาว่า “เอกสารชั้นนี้ไม่ใช่ของนวล เป็นมือของมือที่สาม ไม่น่า แน่ ถ้ามันจะต้องผ่านผมเสียก่อน... อะไรๆ ก็ว่านวลคิดจะปฏิวัติรัฐประหาร ไม่ใช่ทหารเสียแล้ว...” เขาแสดงความประหลาดใจกับ จตุรัส “มันน่าแปลกเหมือนกันนะ ยิ่งนวลถูกตัด

คนก็ยังสนใจมาสมัครเป็นสมาชิกกัน
มากขึ้น”

นวลพัฒนาแสดงความเห็นต่อ
ระบอบรัฐสภาฯ ของเมืองไทยกับ
จตุรัสต่อไปว่า “เงินตัวเดียวทำให้
การเมืองไทยไปรอดยาก ขณะนี้ ผม
ถือว่ารัฐบาลไม่มี มีแต่คน ที่ต่างคน
ต่างหาเสียงกันยกใหญ่ การเมือง
ไทยเป็นธุรกิจ เป็นการเงิน ไม่ใช่
การเมือง บางพรรคพยายามเลือก
เพื่อนเอาแต่คนมีเงิน และลูกของคน
มีเงินมาสมัครหาเสียง เพียงเป็นอา
เสีย เป็นพอกากกว่าเอามาแล้ว พวก
นักเสนาอราคาเป็นเงินเป็นทองให้กับ
พรรค”

เกี่ยวกับความเห็นที่ว่าระบอบ
ประชาธิปไตยจะไปรอดหรือไม่ นวล
พัฒนามากล่าวว่า “ยาก มีเอสนะ
... บ้านเราเป็นประชาธิปไตยกัน
ด้วยเงิน ไม่ใช่อุดมการณ์ ตั้งนั้นผม
อยากจะให้ ส.ส. มาเข้าโรงเรียนอุดม
การกันเสียก่อน ทางนวลพยายาม
อยู่แล้วที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง
เห็นได้จากการอบรมสมาชิกของ
นวลเอง และหลังจากการเลือกตั้ง
แล้ว ผมอยากจะอบรม ส.ส. ในสภาฯ
คราวต่อไป ให้มีอุดมการณ์เสีย
จริงๆ”

สำหรับ นต. ประสงค์ สุ่นศิริ
รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่ง
ชาติ ให้ความเห็นกับ จตุรัส ต่อกรณี
บทบาทของนพลในขณะนี้ ที่เรียกร้อง
ให้ทหารเข้ามายึดอำนาจอีกครั้งหนึ่ง
ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับประชาชน
เพราะประชาชนได้รับบทเรียนมาจาก
รัฐบาลทหารหลายชุดด้วยกัน แม้
กระทั่งรัฐบาลชุดนี้เช่นเดียวกัน เขา
ต้องการเห็นการเลือกตั้งแบบนอกรอบ
“เงินสองร้อย สามร้อยล้านบาทสา
หรับเพื่อประชาธิปไตยแบบนั้น ยังดี
กว่าอยู่ดี ๆ จับบนขนมมาลากัน”

ต่อที่ทัศนะที่ว่าทางฝ่ายทหารจะ
วางตัวอย่างไร เกี่ยวกับระบอบรัฐ

สภาฯ ของเมืองไทย ทหารจะเข้ามา
แสดงบทบาททางการเมืองตามคำ
เรียกร้องของกลุ่ม นวล ลอก หรือ ไม่
“ผมว่าความอดทนที่สำคัญที่สุด คือ
ของกลุ่มทหารที่เขาคอดทนกันมานาน
อดทนมาตลอดหลัง ๑๔ ตุลาคม มี
การช่วยทำทาส มีกรแทรกแซง มี
การบ่อนทำลายต่าง ๆ แต่ผมก็ยังคิด
ว่า เขาคงจะต้องอดทนต่อไปแหละ
เพราะเขาเองก็รักชาติบ้านเมือง เขา
เองก็มีการศึกษาพอจะมองสถาน
การณ์ออกว่า ถ้าเขาทำอะไรลงไป
ในช่วงจังหวะที่ไม่สมควรแล้ว เขา
เองก็เป็นผู้รับผิดชอบ เขาจะเสียใจ
ไปตลอด” น.ต. ประสงค์กล่าวกับ
จตุรัส ในที่สุด

สำหรับนายไชแสง สุกใส รอง
หัวหน้าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
กล่าวไว้กับ จตุรัส เกี่ยวกับบทบาท
ของนวลว่า “การเคลื่อนไหวของ
นวลตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งถึงปัจจุบัน
บทบาทที่สำคัญคือเรียกร้องให้
ทหารเข้ามายึดอำนาจ การกระทำ
ของนวลเป็นการท้าทายต่อกฎหมาย
ของบ้านเมือง กรณีเสนอให้ยุบสภาฯ
แล้วตั้งสภาปฏิรูปขึ้นมาใหม่ เป็น
กบฏต่อบ้านเมือง แต่รัฐบาลก็เอา
ไปนาเอาตาไปไร่เสีย เท่ากับปากว่า
ตาขี้น อันนี้ประชาชนเขารู้กันดี”

นอกจากนวลจะมีพรรคการเมือง
ชื่อธรรมมาธิปไตยร่วมลงแข่งขัน
ในสมัยเลือกตั้งครั้งนี้ สมาชิกชั้นนำ
ของนวลหลายคนยังกระจัดกระจาย
อยู่ตามพรรคการเมืองอื่น ๆ อีก
ไม่น้อย อาทิ พรรคกิจสังคม พรรค
ชาติไทย พรรคธรรมสังคมนิยม พรรค
พลังใหม่ บทบาทของนวลในรูปแบบ
พรรคการเมือง จึงเป็นบทบาท
ใหม่อีกกว่าหนึ่งท่อนอกจากการ
ปลุกกระดม ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจและ
ควรแก่การเฝ้าติดตามไม่น้อย ว่านวล
จะเล่นเกมการเมืองประชาธิปไตย
ในรัฐสภาได้อย่างไรต่อไป

ประชาธิปไตยหรือ... ยากดี... (วัฒนา)
น.ต. ประสงค์ สุ่นศิริ “ผมว่าทหารเขาคอดทนนะ”

ข่าวบ้านเขาในรอนสปีด

เวียดนามใต้เปิดโรงเรียน สอนอดีตโฮจิมินห์

สำนักข่าวเวียดนามแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม มีการเปิดโรงเรียนพิเศษขึ้นในไซ่ง่อน เพื่อก่อเกียรติของบรรดาอดีตโฮจิมินห์ให้กลับเป็นสตรีที่มีสุขภาพแข็งแรง มีวัฒนธรรม และมีประโยชน์ต่อการสร้างสังคมระบอบสังคมนิยม

อดีตโฮจิมินห์เหล่านี้ถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ตามระดับความประพฤติ การเรียนในตอนเช้าจะเริ่มด้วยออกกำลังกาย ตามด้วยวิชาทางวัฒนธรรมหรือการเมือง ภาคบ่ายให้การฝึกอบรมทางวิชาชีพโดยเฉพาะ เช่น การเย็บปักถักร้อย เป็นต้น ส่วนภาคเย็น ก็เป็นเวลาของกิจกรรมทางศิลปะ

โกสรไปฮานอย

โกสร พรหมวิหาร นายกรัฐมนตรีลาว จะนำคณะตัวแทนระดับรัฐบาลไปเยือนฮานอยอย่างเป็นทางการภายในต้นเดือนกุมภาพันธ์ ตามคำเชิญของรัฐบาลเวียดนามเหนือ และพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

จตุรัส ๒๐

มาร์คอสสั่งจับนักศึกษา

๑๘ คน

ประธานาธิบดีมาร์คอส สั่งกักตัวผู้นำนักศึกษา ๑๘ คน จากมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ไว้ในค่ายทหารเพื่อเป็นการทำลายล้างแหล่งต่อต้านการประกาศกฎอัยการศึกของเขา ทั้งนี้ ก่อนหน้าทามาร์คอสจะประกาศใช้กฎอัยการศึก เมื่อปี ๒๕๑๕ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ได้ก่อการปฏิวัติย่อยขึ้น และเข้าควบคุมมหาวิทยาลัยไว้ระยะหนึ่ง นอกเหนือจากนี้ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์อีก ๒ คนก็ถูกจับกุมตัวด้วย การจับกุมตัวนักศึกษาคงไม่ปรากฏชื่อกล่าวหา

เวียดนามเหนือจับมอกับ ไซเวียตทางการค้า

ผู้แทนระดับรัฐบาลของเวียดนามเหนือกับผู้แทนสหภาพไซเวียตได้ลงนามร่วมกันในสัญญาขนส่งสินค้าทางทะเลและข้อตกลงแลกเปลี่ยนการค้ากันแล้วที่ฮองกงเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม

ลาว-ไทย

หนังสือพิมพ์รายวันในเวียงจันทน์รายงานข่าว เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ว่า กองกำลังปฏิวัติของไทยได้ระดมยิงหมู่บ้านลาวที่ตั้งอยู่ริมฝั่งโขงทางตะวันตกเฉียงเหนือของเวียงจันทน์ และยังมีเครื่องบินของไทยสำหรับคอยบินรบกวนอยู่เหนือหมู่บ้านดังกล่าวด้วย

พร้อมกันนั้น ลาวก็ปฏิเสธข้อกล่าวหาของไทยว่าลาวไม่ได้ยิงจรวดข้ามฝั่งโขงมาไทยจนเป็นเหตุให้ชาวประมงไทยตาย ๑ คน ทั้งนี้โดยอ้างว่าอาวุธของฝ่ายปะเทดลาวไม่มีประสิทธิภาพสูงพอจะยิงข้ามแม่น้ำโขงมาได้ และพดถึงการกล่าวหาว่า เป็นสิ่งทกก่อให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประเทศทั้งสอง

ส่วนข่าวที่รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย จะเยี่ยมชมลาวเพื่อพบปะตกลงกันนั้น ทางลาวแจ้งว่า จะต้องเปิดพรมแดนไทย-ลาวโดยตลอดเสียก่อนที่จะมีการเจรจากัน

ปัญหาคนไทยในมาเลเซีย

รัฐบาลมาเลเซียจะจัดให้มีการเจรจากับรัฐบาลไทยเกี่ยวกับคนสัญชาติไทยจำนวน ๗,๐๐๐ คนที่เข้าไปตั้งหลักแหล่งในรัฐเปรักอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ปัญหาทางการ

นโยบายของไทยวันนี้ : ออมหอมเพื่อนบ้าน ปราบปรามภายใน

ของมาเลเซียถือเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ และเป็นประเด็นที่จะสร้างความบาดหมางได้ง่าย นอกเสียจากจะมีการตกลงกับรัฐบาลไทยได้ด้วยคดีในดินแดนดังกล่าวว่ามีปัญหาคอมมิวนิสต์เข้ามาเกี่ยวข้องกับ

ใช้เงินจุดประทัดรับปีมะโรง

เวียดนามเหนือต้อนรับปีมะโรงด้วยการยิงประทัดอย่างอึกทึกครึกโครม ซึ่งเป็นการยิงประทัดครั้งแรกนับตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ เป็นต้นมา

ประเพณีการฉลองด้วยการยิงประทัดในวันตรุษขงเหนือเป็นการขับไล่ความชั่วร้ายออกจากบ้านเมือง ประเพณีถูกสั่งห้ามโดยรัฐบาลชุดเก่ามาก่อน

ทหารและเจ้าหน้าที่ระดับบริหารเข้าร่วมฉลองกับประชาชนในพิธีครั้งนด้วย โดยมีคำคัดค้านจากผู้บริหารว่าให้ฉลองกันอย่างประหยัดก็ตาม

ญี่ปุ่นตั้งทูตประจำฮานอยแล้ว

รัฐบาลญี่ปุ่นตกลงแต่งตั้งนายทาซากากิ ฮาเซกาวะเป็นเอกอัครราชทูตประจำเวียดนามเหนือคนแรกแล้ว ซึ่งจะเดินทางไปฮานอยปลายเดือนมกราคม ตำแหน่งล่าสุดของนายฮาเซกาวะ ก่อนจะได้รับการแต่งตั้งถือเป็นกงสุลทั่วไปประจำฮอนโนลูลู

ทางญี่ปุ่นมีแผนการจะให้ฮานอยเป็นฐานสำคัญสำหรับการดำเนินนโยบายทางการทูตของตน ในอินโดจีนส่วนสถานทูตในไซ่ง่อนรัฐบาลญี่ปุ่นมีนโยบายที่จะปิดในปลายเดือนมกราคมเช่นกัน

เรื่องสำคัญที่ทางสหรัฐฯ และพันธมิตรในเอเชียอาคเนย์เป็นห่วงมาก เห็นจะเป็นเรื่องที่ว่าชัยชนะของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในอินโดจีนนั้นจะมีผลอะไรกับความเชื่อดอกของพันธมิตรของสหรัฐฯ ใหม

ต่อคำถามสัญญาณสหรัฐฯ ให้กับตน และความเห็นทางการเมืองเกี่ยวกับภูมิภาคนี้ ถึงแม้ว่าจะยังเร็วเกินไปที่จะวิเคราะห์ให้แน่ชัดว่าอะไรเป็นอะไร แต่ก็มีหลักฐานพอที่จะให้ประเทศที่มีความสัมพันธ์ทางการกับสหรัฐฯ สามประเทศ คือ ไทย ฟิลิปปินส์และญี่ปุ่น ทำการวิเคราะห์ทางเลือกในนโยบายของตนได้แล้ว การที่อินโดจีนเป็นคอมมิวนิสต์นั้น อาจจะทำให้ประเทศทั้งสามเห็นว่าเป็นการคุกคามต่อตนตามภาวะวิสัยต่อไป

๑. อินโดจีนเป็นฐานการปฏิบัติงานแทรกซึมและต่อต้านรัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้าน

๒. อินโดจีนเป็นตัวอย่างของสงครามนอกแบบให้กับประเทศอื่นๆ

๓. อินโดจีนเป็นตัวอย่างของความพ่ายแพ้ของสหรัฐฯ ที่ไม่สามารถช่วยพันธมิตรของตนได้

ความเป็นห่วงของไทยต่อเหตุการณ์ในอินโดจีนอยู่ในข้อแรก เพราะไทยมีการก่อการร้ายทางตอนเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากชาวไทยเชื้อสายลาวในบริเวณนั้น เจ้าหน้าที่ไทยกลัวการใช้ฐานทัพของฝ่ายประเทศลาวเป็นฐานทัพการฝึกและส่งกำลังบำรุงให้กับผู้ก่อการร้ายในไทย

ข่าวลือในทำนองนี้มีปรากฏอยู่เสมอบนหน้าหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ดินแดนทางเหนือและด้านตะวันออกเฉียงเหนือของไทยนั้น ได้ถูกทอดทิ้งมานานแล้ว และจำนวนประชากรซึ่งมีเชื้อสายลาวในดินแดนนั้นมีจำนวนถึง ๑๑ ล้านคน ซึ่งมากกว่าประชากรลาวที่อยู่ในลาวเองห้าเท่า และด้วยเหตุที่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เป็นดินแดนที่ถูกละทิ้ง ถูกกดขี่และเป็นแถบที่มีการปราบปรามโดยใช้กำลังทหาร ดินแดนแถบนี้จึงสุกงอมหากว่าจะมีการทำการรบแบบกองโจร

ทางเจ้าหน้าที่ไทยรู้ว่าภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ไทยอยู่ในฐานะที่ลำบาก และรู้ดีว่าสหรัฐฯ ไม่สามารถที่จะช่วยสถานการณ์เช่นนี้ในประเทศไทยได้ ดังนั้นเพื่อที่จะให้ความมั่นใจต่อเวียดนามเหนือว่าไทยจะไม่ยอมให้สหรัฐฯ ใช้ดินแดนของตนเข้าขัดขวางการปฏิบัติการของเวียดมินห์ในอินโดจีนออกไป รัฐบาลไทยจึงได้มีการจัดตั้งขบวนการ

ติมอร์ตะวันออก เวียดนามของชูฮาร์โต

เมื่อการต่อสู้ดำเนินมาเป็นเวลา
เพียงกว่าหนึ่งเดือน กองกำลังของ
อินโดนีเซียซึ่งรุกเข้าไปยังติมอร์ตะ
วันออกก่อนเป็นอาณานิคมเดิมของโปร
ตุเกสตั้งแต่เมื่อเชาวนท ๑ ธันวาคม
ศกก่อนก็ได้ตักอภัยในสถานการณ์
เดียวกับที่อเมริกาผู้กรรณเวียดนาม
ได้ใช้เวลาอยู่หลายปีกว่าจะประสบ
กล่าวคือพวกเขากำลังบุกเวียดนอยู่
รอบๆ ชุมชนสองสามแห่ง และถก
รบกวนจากกองโจรที่ฐานอยู่ในดิน
แดนที่พวกเขาไม่สามารถเข้าไปได้

จากรายงานของเฟรเดอริค (แนว
ร่วมปฏิบัติเพื่ออิสรภาพ) ซึ่งได้รับ
การรับรองอย่างเสียไม่ได้จากรัฐบาล
อินโดนีเซีย กล่าวไว้ว่าภาพที่โฮจิมินห์เรียกว่า “ตักแตนสู้กับช้าง” ที่
โฮเคยใช้ปลุกเร้าเพื่อนร่วมชาติของ
เขาในระหว่างสงครามต่อต้านฝรั่งเศส
เศศครั้งแรกของเวียดนามเหนือ เป็น
ภาพที่โฮอธิบายเหตุการณ์ในติมอร์ตะ
วันออกได้อย่างเหมาะสมยิ่งนัก มัน
ช่างเป็นการต่อสู้ ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้
ที่ไม่ได้ตีต่อกันเสียเลย ชาวติมอร์
ตะวันออกเพียง ๖๕๐,๐๐๐ คน ต่อชาว
อินโดนีเซีย ๑๐๐ ล้านคน!

“วันเมื่อตักแตนกลายเป็นชนประจัน
กับช้าง
วันพรุ่งนี้ช้างจะถูกถลกหนัง”

นั่นเป็นถ้อยคำของ “ลุง” โฮ
แล้วช้างฝรั่งเศสและช้างอเมริกันก็
ได้สลัดหนังของตัวทิ้งไว้ในสมรภูมิ

เดือนมีนาคมที่แล้ว ก็ได้รับขอให้
สหรัฐฯ ถอนกำลังของตนออกจาก
ไทยภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๒๐

การตัดสินใจเช่นนี้ของไทย
ไม่ใช่การแสดงความชาตินิยม แต่
เป็นการยอมรับความจริงของการ
เปลี่ยนแปลงทางการเมืองบนผืน
แผ่นดินเอเชียอาคเนย์และเป็นการ
แสดงว่าไทยนั้นจะไม่คุกคามสถาน
ภาพใหม่ของเวียดนาม นับเป็นการ
เมืองในแบบเดียวกับ “การเมืองแห่ง
ความอ่อนแอ” ที่สหประชาชาติ
ระบอบทศวรรษที่ ๖๐ ซึ่งกบฏนโยบาย
ที่เป็นผลได้ในระยะนั้น และในระยะ
นี้ เวียดมินห์เอง ก็ไม่มีนโยบายที่
จะขยายอิทธิพลออกไปอีก เพราะ
ว่านโยบายขั้นต้นของฮานอยได้ประสบ
ผลสำเร็จแล้ว นั่นคือ การได้เป็น
ผู้คุมอำนาจในแหลมอินโดจีน ด้วย
นโยบายเช่นนี้ ไทยอาจจะปลอดภัย
จากการคุกคามจากภายนอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศไทย ชาติชาย ชุณหะวัณ
ได้กล่าวว่า ไทยกำลังเคลื่อนออก
จากการพึ่งสหรัฐฯ อย่างเต็มที่สู่ความ
สัมพันธ์ใหม่กับจีน เพื่อพิสูจน์ว่า
ไทยนั้นต้องการที่จะตั้งอยู่บนหลัก

การของความมั่นคงตามคำแถลง
ของสมาชิกสมัชชาอาเซียน ในขณะที่
เดียวกันทางฝ่ายทหารไทยก็ได้เพิ่ม
การปฏิบัติการปราบปรามทางภาค
เหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของ
ไทยมากขึ้น ดินแดนในแถบดังกล่าว
ยังอยู่ภายใต้การประกาศกฎอัยการ
ศึก การปฏิบัติการดังกล่าวนี้ยังมีอยู่
ในทางตอนใต้ของไทย โดยการร่วม
มือระหว่างเจ้าหน้าที่ไทยและมาเลเซีย
ด้วย ซึ่งดินแดนทางใต้ของไทย
กำลังถูกคุกคามจากการขยายการ
ปฏิบัติการของฝ่ายคอมมิวนิสต์

สรุปแล้ว ทางรัฐบาลไทยกำลัง
ปฏิบัตินโยบายสองด้านพร้อมๆ กัน
คือ นโยบายอ้อมรอบกับเพื่อนบ้าน
ในขณะที่เดียวกันก็มันนโยบายปราบ
ปรามอย่างเต็มที่ภายในประเทศ พัน
ฐานของนโยบายเช่นนี้เกิดจากความ
เชื่อที่ว่า ถ้าไทยสามารถทำให้ การ
ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ก่อการร้าย
จากภายนอกหมดไป ไทยก็จะสามารถ
ปราบปรามผู้ก่อการร้ายภายในประ
เทศได้ในที่สุด

วารสารกระทรวงการต่างประเทศ
ลานาตา
ฉบับเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๑๘

วศพ

เวียดนาม นายพลซาร์โตแห่งอินโดนีเซียจะต้องระวังก้าเตอนให้ดและตรงถึงผลที่จะตามมาให้จหนกเมื่อตัดสินใจส่งกองกำลังเข้าไปแทรกแซงในแผ่นดินเล็กๆนั้น

เมื่อเวลาตีศักรงของวันที่ ๗ ธันวาคม เรือบินอินโดนีเซียจำนวน ๑๒ ลำ ได้เริ่มระดมยิงเมืองท่าดีลี ซึ่งถือเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์ตะวันออกด้วย โดยเฟรติลินเป็นคนที่สถาปนาขึ้นก่อนหน้านั้นสิบวัน (๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๘) ในทันทีภายหลังการระดมยิงทางเรือและทิ้งระเบิดทางอากาศ ก็ปรากฏว่าเครื่องบิน ๘ ลำ ได้หย่อนนักโคตรมลงในเมือง และกำลังนำวิโยชินก็ได้ผลสะจากเรือรบขนส่งเป็นจำนวน ๓,๐๐๐ คน

กองกำลังอาวุธปลดแอกแห่งชาติของเฟรติลินกำลังต่อสู้ด้วยความ

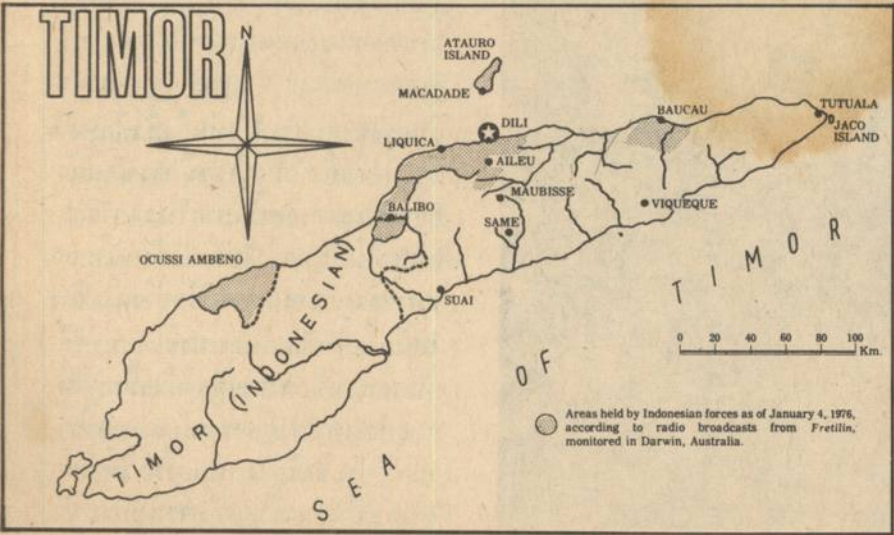
เจนจัดในการทำสงครามแบบกองโจรและสามารถवादล่างกองกำลังอาวุธของกลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนทั้งให้อาวุธและช่วยฝึกหัดให้จากอินโดนีเซีย ๒ กลุ่ม คือ อโปเดติและยที่ตกลงได้อย่างราบคาบมาแล้วนั้น ได้ถอนกำลังออกจากเมืองดีลีไปสู่เทือกเขาสูงชันที่ปกคลุมด้วยป่ารกทางทิศใต้ของเมืองดีลีในคืนก่อนที่จะมีการบุกกรรพร้อมด้วยอาวุธและเสบียงอาหารมากมาย โดยมีประชาชนจำนวนมากติดตามไปด้วย

นายอดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียได้ประกาศที่กรุงจาการ์ตาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคมว่า เหตุการณ์ทั้งหมดคนเกิดขึ้นเพราะ "อาสาสมัคร" อินโดนีเซียต้องการขอรับรองจากฝ่ายอโปเดติและยที่ให้เข้าไปช่วย "รักษาความสงบ" ในติมอร์ตะวันออกเพราะการต่อต้านเฟรติลินทุกวิถีทางได้ "ล้มเหลว" ไป และนายมาลิกก็ยอมรับต่อไปว่าคงต้องส่ง "อาสาสมัคร" จำนวนมากขนอกเขาไปในดินแดนนั้นเพื่อควบคุมสถานการณ์ให้ได้อย่างสมบูรณ์ พวก "อาสาสมัคร" ช่างโชคคที่มี เรือรบ และเครื่องบิน ไว้ใช้สอย! และการที่ประ

ธานาธิบดีฟอร์ดกับกิสซิงเจอร์ทำนุอยู่ในจาการ์ตาในหนึ่งวันก่อนจะมีการบงกนเป็นเพียงเรื่องทบงเงอจริงๆละหรือ แล้วประธานาธิบดีซาร์โต จะกล้าทำน่าเกลียดลงขนาดไม่แจ้งให้คนทั้งสองทราบว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในเช้าวันต่อไปหรือไม่

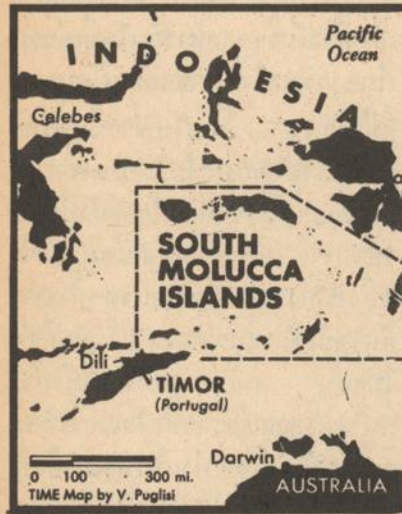
จากรายงานของเหล่าหัวหน้าฝ่ายเฟรติลิน กองทหารอินโดนีเซียทำการข่มขืนและการฆ่าฟันประชาชนในทันทีที่ชนบท พวกมันถูกล้างสมองมว่า เฟรติลินเป็น "คอมมิวนิสต์" ดีลีเป็นแหล่งซ่องสุมลัทธิคตินจะต้องใช้ "ปืนและดาบ" เข้าปราบปรามแบบเดียวกับที่พวกเขาทำในบาหลีและที่อื่นๆ ในอินโดนีเซียเมื่อสิบปีก่อนหน้านั้น มีพยานหลายเสียงยืนยันว่า ทหารอินโดนีเซียฆ่าฟันชาวติมอร์ทั้งชายและหญิงทุกคนที่มีอายุเลข ๑๐ ปีขึ้นไป ข่ววันแพร่สะบัดออกไปอย่างหนักโดยเฉพาะในกลุ่มพ่อค้าจีนซึ่งส่วนใหญ่ยังมีชีวิตรอดมาได้ และปรากฏแน่ชัดแล้วว่าหนึ่งในบรรดาเหยื่อรายแรกๆที่ทหารอินโดนีเซียเข่นฆ่าลงภายในไม่กี่ชั่วโมงนั้น มันก็หญิงสาวที่พห้วกาวหน้าชาวออสเตรเลียชื่อ โรเจอร์ อีสต์รวมอยู่ด้วย เขาเพิ่งเดินทางมาถึงติมอร์ตะวันออกก่อนหน้านั้นหนึ่งเดือนเพื่อที่จะสนับสนุนการกระทำของเฟรติลินด้วยปากกาในมือ

ประมาณกลางเดือนมกราคมอินโดนีเซียก็ได้ส่งกำลังทหารชั้นเยี่ยมที่พกนช่วยฝึกมาให้เข้าไปในติมอร์ตะวันออกอย่างเปิดเผยมากจนทางทหารพลร่มกำลังนำวิโยชิน และ "หน่วยกำลังพิเศษ" คอมมานโด แต่พวกนั้นก็ไปไหนไม่ได้นอกจากตระเวนอยู่รอบๆดีลีเท่านั้น แค่อสองสามไมล์นอกเมืองดีลีที่พวกทหารพวกนี้ตระเวนไปก็จะถูกล้อมต้อย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว กองทหาร "ชั้นเยี่ยม" ของซาร์โตกำลังได้ลัมรสสังททหารสห

รัฐฯ จำต้องทนมาแล้วในเวียดนามใต้ ฝ่ายกำลังทหารของเฟรติลินก็ได้รับการกล่าวขวัญกันว่ามีความเอาและกระแสนับมากพอที่จะสู้รบกับทหารชูฮาร์โตไปได้เป็นเวลาถึงบหรือสองปีได้สบาย ๆ โดยไม่นับสงที่จะยึดได้จากการดักโจมตีขบวนเรอรบ และการโจมตีหมันของศัตรูตอนกลางคืนเห็นกัน ได้ชัดว่าฝ่ายเฟรติลินนำเอาแผนยุทธศาสตร์ “สงครามประชาชน” มาใช้ แต่ดูเหมือนการตั้งเขาล้อมข้าศึกจะทำได้อย่างรวดเร็วมากกว่าปฏิบัติการสงครามจรยุทธ์ในทอน ๆ

แถลงการณ์ฉบับหนึ่งลงวันที่ ๑๒ มกราคม โดยนายอลาริโอ เฟอร์นัน

เดส ผู้เป็นเลขาธิการของพรรคเฟรติลินและเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย แจ่งว่าเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม กองทหารเฟรติลินพร้อมด้วยอาวุธครบมือได้เขาล้อมหน่วยนาวิกโยธินอินโดเนเซียซึ่งกำลังรักษาการณ์อยู่ที่สนามบินระหว่างชาติโบเคาและได้ต่อสู้กันเพื่อชิงสนามบิน พวกเขาได้ปลดถนนจากสนามบินไปเมืองโบเคาซึ่งอยู่ห่างเมืองดิลีไปทางตะวันออกประมาณ ๑๐๐ กม. บนชายฝั่งภาคเหนือ และยังปลดถนนจากเมือง โบเคาที่ไปสู่ทะเล หน่วยกำลังจรรยาธอน ๆ ก็ได้เขาล้อมกองทหารอินโดเนเซียอื่น ๆ อีกหลายที่เช่นที่ค่ายไอเอเลอซึ่งอยู่ห่างจากดิลีไปทางใต้ในแถบภูเขาเป็นระยะทาง ๔๐ กม. โดยสามารถควบคุมถนนสายดิลี-ไอเอเลอไว้ได้ทั้งสายและตั้งกำลังทหารรอบค่ายอย่างแน่นหนากระทั่งฝ่ายอินโดเนเซียไม่สามารถอพยพออกไปได้แม้โดยเฮลิคอปเตอร์กำลังหน่วยหนึ่งของอินโดเนเซียที่ข้ามเข้ามาทางชายแดนตอนใต้จากติมอร์ตะวันออกของอินโดเนเซีย ตั้งแต่นั้นเกี่ยวกับการบุกคิดทางเหนือก็เคลื่อนที่ไปไม่ได้เลยทางๆที่ยังไม่ยึดเมืองหรือหมู่บ้านสักแห่งเดียว อีกด้านหนึ่งกำลังของฝ่ายเฟรติลินที่อยู่ทาง

ทหารขบวนการเฟรติลิน

ฝั่งทะเลตอนเหนือระหว่างโบเคาและดิลีก็ได้ทำความสูญเสียอย่างหนักให้แก่อินโดเนเซียทั้งฆ่าและจับตัวเป็นเชลย

การที่ฝ่ายอินโดเนเซียพยายามถอนกำลังทหารจากไอเอเลอ อาจหมายความว่าทางกองบัญชาการอินโดเนเซียได้เลิกหวังการพยายามทะเลาะหลวงและควบคุมพื้นที่ส่วนกลางที่เป็นเทือกเขาของประเทศไปแล้ว และจะรวบรวมกำลังเข้ายึดครองเฉพาะเมืองแถบชายฝั่งบางเมืองซึ่งการส่งเสบียงและยุทธโปกรณ์หรือการถอนกำลังจะกระทำได้ง่ายกว่า เรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสังเกตอย่างมากก็คือในคำปราศรัยเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ของนายมิลิก รัฐมนตรีต่างประเทศที่กล่าวถึงแม่ “รัฐบาล” อโปเดติ-ยุดี จะร้องของกำลังเพิ่มเติมให้แก่กองทหารส่วนหน้าซึ่งมีประมาณ ๑๕,๐๐๐ คนก็ตาม แต่อินโดเนเซียก็จะไม่ส่ง “อาสาสมัคร” ไปเพิ่มอีกแล้วนี้อาจเป็นเพียงการพูดเอาใจเสียวิพากษ์วิจารณ์ทั้งในและนอกประเทศ ถึงเรื่องการแทรกแซงติมอร์ตะวันออกของอินโดเนเซีย และถือว่ามีกำลังเข้าไปเพิ่มตามคำร้องขอในภายหลังก็ได้ (ประธานาธิบดีชูฮาร์โตก็เคยปฏิเสธอย่างแข็งขันในหลายโอกาสก่อนการส่งทหารเขาไปเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคมมาแล้วว่า เขาไม่มีเจตนาจะแทรกแซงอดีตอาณานิคมของโปรตุเกสแห่งนั้นเลย!) หรือคำพูดของมาลิกอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้แจ่งว่า การขัดแย้งอย่างรุนแรงเกิดขึ้นภายในวงการระดับสูงในปัญหาว่าไปทำกันเข้ากองทหารจึงถูกล้อมกรอบไว้อย่างนั้น อินโดเนเซียกำลังถูกกลุ่มประเทศอาฟริกันและอาเซียนโดดเดี่ยวมกขึ้นทุกที และประเทศที่ให้การสนับสนุนสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์ตะวันออกให้เข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชา

ชาติภักดิ์ ๔๘ ประเทศแล้ว

ในออสเตรเลีย พลังฝ่ายก้าวหน้าได้แสดงการสนับสนุนฝ่ายเฟรเดอริคมาแต่แรกเริ่ม พวกเขาภาพแรงงานและกลุ่มพลังมากมายได้ทำการสนับสนุนฝ่ายสาธารณรัฐประชาธิปไตยนี้กันอย่างแข็งขันนับแต่การเริ่มบุกของอินโดนีเซีย นับเป็นเรื่องที่น่าขนเมอ ๓๐ กว่ามาแล้ว กรรมกรท่าเรือและกลาสชาวออสเตรเลียเคย

แสดงการต่อต้านเรือบรรทุกอาหารตัทซ์ และเรือขนส่งเสบียงอาหารจากฮอลแลนด์ที่จะเข้าไปควบคุมอินโดนีเซียอีกภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง อันเป็นการแสดงความสนับสนุนอินโดนีเซีย แต่มาวันนี้พวกกรรมกรท่าเรือและกลาสออสเตรเลียกลับใช้มาตรการต่อต้านอันเดียวกันกับอินโดนีเซียเอง

วิลเฟรด เบอร์เชตต์

สหรัฐ ฯ-รัสเซีย :

เล่นการเมืองประสาอภิมหาอำนาจในอังกฤษ

นับแต่การสิ้นสุดปัญหาขัดแย้งในอินโดจีนเป็นต้นมา สหรัฐ ฯ และรัสเซียก็ได้พยายามปรับปรุงสัมพันธ์ภาพระหว่างกันให้ดีขึ้น การผ่อนคลายความตึงเครียดจนเป็นเรื่องที่สำคัญจนทำให้นายชเลตซิงเจอร์ รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมสหรัฐ ฯ ต้องถูกประธานาธิบดีปลดออกจากตำแหน่งเพราะคัดค้านเรื่องดังกล่าว

การเดินทางไปเยือนสหภาพโซเวียตของนายชเลตซิงเจอร์ รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐ ฯ เมื่อสามสัปดาห์มาแล้ว ก็เพื่อที่จะเพิ่มกำลังสนับสนุนการผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยข้อตกลงบางประการเกี่ยวกับการจำกัดอาวุธทางยุทธศาสตร์ (SALT-Strategic Arms Limitation Talks) แต่ปัญหาที่สำคัญเหนือกว่าเรื่องการควบคุมอาวุธนิวเคลียร์ ก็คือ ปัญหาอังกฤษ ประเทศเล็กๆ ทางฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของแอฟริกา ที่เพิ่งได้รับเอกราชจากโปรตุเกส เมื่อเดือนพฤศจิกายนนับแต่บัดนี้แล้ว นับแต่นั้นเป็นต้นมาอังกฤษก็เล่นประเด้นขัดแย้งที่เผด็จรื้อระหว่างสหรัฐ ฯ และสหภาพโซเวียต

ในแง่เศรษฐกิจ สหรัฐ ฯ และ

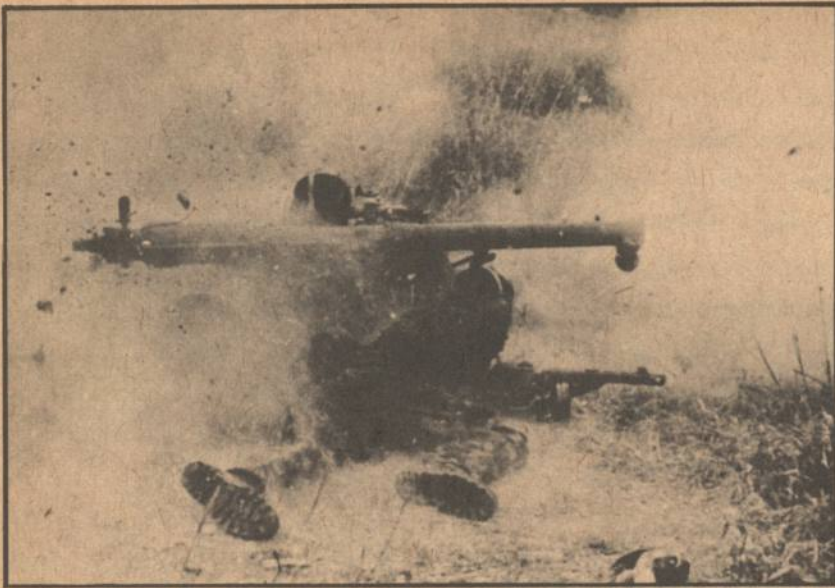
โซเวียตมีสัญญาซื้อขายกัน สหรัฐ ฯ จะขายข้าว ๓๐ ล้านตันต่อสามปี ล้านตันของโซเวียตในระยะเวลาห้าปี แต่เรื่องนี้ก็ไม่ได้ทำให้โซเวียตเลิกสนับสนุนขบวนการปลดแอกอังกฤษ (เอมพีแอลเอ.) ขณะเดียวกันสหรัฐ ฯ ก็ให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มการเมืองฝ่ายขวาสองกลุ่มคือ ยูนิตา และเอฟเอ็นแอลเอ. ในวงการของรัฐบาลสหรัฐ ฯ มีการเปรียบเทียบกรณีกับบทบาทของอเมริกาในเวียดนาม ดังนั้นเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคมสภาสูงแห่งสหรัฐ ฯ จึงได้ลงมติไม่ยินยอมให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่อังกฤษต่อไป เมื่อสภาสูงมีมติออกมาเช่นนั้นทั้งประธานาธิบดีฟอร์ดและชเลตซิงเจอร์ รัฐมนตรีต่างประเทศก็ได้เตือนว่า สหรัฐ ฯ กำลังเล่นกับไฟที่ขอมให้โซเวียตดำเนินการตามใจชอบในแอฟริกา แต่ฐานะและบทบาทของอเมริกันในประเทศแอฟริกาใต้และประเทศแอฟริกาจากทางฝ่ายโซเวียตมองเห็นว่าเป็นสถานการณ์เดียวกันเองก็ได้

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ระหว่างที่มีการเสนอขอเรียกธงใหม่ต่อรัฐสภาเพื่อให้อำนาจช่วยเหลือ ๒๘ ล้าน

เหรียญแก่ขบวนการต่อต้านคอมมิวนิสต์ในอังกฤษ ประธานาธิบดีฟอร์ดก็ได้กล่าวว่าสหรัฐ ฯ ควรใช้วิธีการทางทหารเพื่อต่อต้านการขยายอำนาจในทงหนทุกแห่งของโซเวียตในแอฟริกา สหรัฐ ฯ ประกาศว่าต้องการให้อังกฤษมีโอกาสเลือกรัฐบาลของตัวเอง แต่ถ้อยแถลงกลับปรากฏว่าตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา สหรัฐ ฯ ได้ให้การสนับสนุนอย่างลับ ๆ ด้านโครงการทหารรับจ้างทั้งชาวอเมริกันและชาวแอฟริกาใต้ให้ต่อต้านขบวนการเอมพีแอลเอ. ไม่แตกต่างไปจากการที่โซเวียตสนับสนุนแม้ในลาวและลาวเวียง และคราวนี้ก็เป็นอีกครั้งที่ชเลตซิงเจอร์กำลังพูดถึงการสูญเสียความเชื่อถือในงานของอเมริกันจากทั่วโลกหากสหรัฐ ฯ จะถอนตัวออกเสียตอนนี้

ทหารหญิงฝ่าย เอ็ม พี แอล เอ

การสู้รบในแองโกล่า

ในบทความของหนังสือพิมพ์
รัฐบาลโซเวียตชื่อ "อิสเวสเตย์" ลง
วันที่ ๒๕ มกราคม กล่าวว่ารัฐบาล
เครมลิน "ไม่เคยขัดขวางการหาวิธี
การแก้ปัญหาการเมืองในองโกล่า
เลย" นี่เป็นเครื่องชบชอกอันแรกจาก
โซเวียตว่าอาจจะมีช่องทางสำหรั
บการเจรจาเพื่อคลี่คลายปัญหาได้หลาย
ทาง กิสซิงเจอร์อาจยอมให้รัฐบาล
ผสมของขบวนการทั้งสามในองโกล่า
แต่ชาวองโกล่าเองแทบจะยอมรับ
การประนีประนอมแบบนั้นไม่ได้ การ
ถอนกำลังภายนอกออกทั้งหมดจาก
ทั้งสองฝ่ายอาจเป็นอีกช่องทางหนึ่ง
ที่จะคลี่คลายปัญหาได้ การถอนกำลัง
ช่วยเหลือจากภายนอกนั้นจะรวมทั้ง

การสนับสนุนทางทหารของฟิเดล
กาสโตรแห่งคิวบาคด้วย วิธีที่น่าจะ
เป็นวิถีทางที่น่าเป็นไปได้มากที่สุดสำ
หรับสันติภาพในองโกล่า

เช่นเดียวกับในเวียตนาม โซ
เวียตใช้การแทรกแซงของอเมริกัน
เป็นข้ออ้างสำหรับการแทรกแซงของ
ตัวเอง แล้วสหรัฐก็อ้างเหตุผล
เข้าแทรกแซงว่าเพื่อถ่วงดุลยการ
แทรกแซงของโซเวียตให้เสมอภาค
กัน ประเทศทุนนิยมจะยังคงสนับสนุน
พรรคฝ่ายขวาต่อไป ส่วนประ
เทศสังคมนิยมก็ยอมสนับสนุนฝ่าย
ซ้าย นี่เป็นสิ่งที่ไม่ว่าจะเป็นเพนตา
กอนหรือวง์เครมลินก็ดูเหมือนจะ
เรียนรู้ได้จากประสบการณ์ และสัง
นักเป็นบทเรียนที่ดีสำหรับประเทศใน
โลกที่สามที่ยังเหลืออยู่ด้วย

ผมต้องตัดสินใจบนผู้คุม เพราะอยากเขาห้องนอกที่

นายลีโอนิด ไพลอช นักคณิต
ศาสตร์ชาวโซเวียต ผู้เพิ่งลี้ภัยเข้าไป
อยู่ในฝรั่งเศสเมื่อกลางเดือนมกราคม
ได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ในป
จตุรัส ๒๖

รัส เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ถึงประ
สภารณสองปีครึ่งในคุกที่อยู่ในรูป
ของโรงพยาบาลโรคจิต แห่งเมือง
นิปปโรเปรสตรอฟส์ รัฐยูเครน อัน

เป็นโรงพยาบาลที่อยู่ในความดูแล
ของกระทรวงมหาดไทย

เขาเล่าว่า รัฐบาลกลางโซเวียต
ปฏิบัติต่อชนชาติกลุ่มน้อยของสห
ภาพโซเวียตเลวร้ายยิ่งกว่าการปฏิบัติ
ต่อฝ่ายตรงข้ามเสียอีก เขาเรียกร้อง
ให้พวกคอมมิวนิสต์ตะวันตกช่วยก
ฐานะของอดมการคอมมิวนิสต์และ
ทำให้ลัทธิคอมมิวนิสต์มีลักษณะที่
มนุษยธรรมมากขึ้น

ไพลอช เป็นชายวัยเกรน อายุ ๓๑
ปี เขาบอกว่า บรรยากาศในโรงพ
บาลโรคจิตแห่งเมืองนิปปโรเปรส
ตรอฟส์นั้นสงบอย่างน่าอัศจรรย์ มีนัก
โทษการเมือง ๖๐ คน ถูกกักขังรวมอยู่
กับพวกนักโทษที่เป็นฆาตกร, อันธ
พาลและต่าง ๆ ทั่ว ๆ ทั่วพวกนักโทษ
ภาพจิตปกติเหมือนคนธรรมดาทั่วไป

เขาเล่าถึงสภาพของโรงพยาบาล
ที่มีคนไข้คนเดียว และคนไข้บางคน
ถูกบุรุษพยาบาลฉีดยาให้ เพื่อ
ทำลายสภาพความมั่นคงทางจิตใจ
และลดทอนการต่อต้านของคนไข้

"อดหมึก ในตัวคุณจะสูงจนถึง
๔๐ องศาเซนติเกรด (๑๐๔ องศาฟา
เรนไฮต์) คุณจะไม่สามารถเลียจก
ความเจ็บปวดได้เลย คนที่ถูกฉีดยา
มากจะเป็นโรคผิวหนัง" คนไข้
ชายคนหนึ่งวิ่งพุ่งชนหน้าต่างจนแตก

และพยายามใช้เศษกระจกตัดคอหอย
ตัวเอง เพราะทนความเจ็บปวดไม่
ได้ และในที่สุดชายคนนั้นก็แก่ความ
ตาย

ไพลอช ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม 'โรค
จิตประเภทลมตัว' หลังจากที่ถูกจับ
กุมเมื่อปี ๒๕๑๕ ในข้อหาทำร้ายนักข่าว
'ทาส' เรียกว่าเป็น "อาชญากรรม
อันร้ายแรงต่อรัฐ"

เขาเล่าถึงสาเหตุที่เขาต้องตก
งานว่าเป็นเพราะไม่มีงานให้เขาทำ
อีกต่อไป หลังจากที่เขาเขียนจดหมาย
ขณฉบับหนึ่ง ในนามของอเล็กซาน
เดอร์ กินสเบิร์ก กวีผู้ลี้ภัย ซึ่งถูก

จับขังคุกเมื่อปี ๒๕๑๑

ครั้งหนึ่งเขาเคยถามนายแพทย์คนหนึ่งที่เกี่ยวกับผลงานของการรักษาในโรงพยาบาล ก็ได้รับคำตอบว่า “โอ้การรักษาที่นั่นมันไม่มีประโยชน์อะไรจริงๆหรอก”

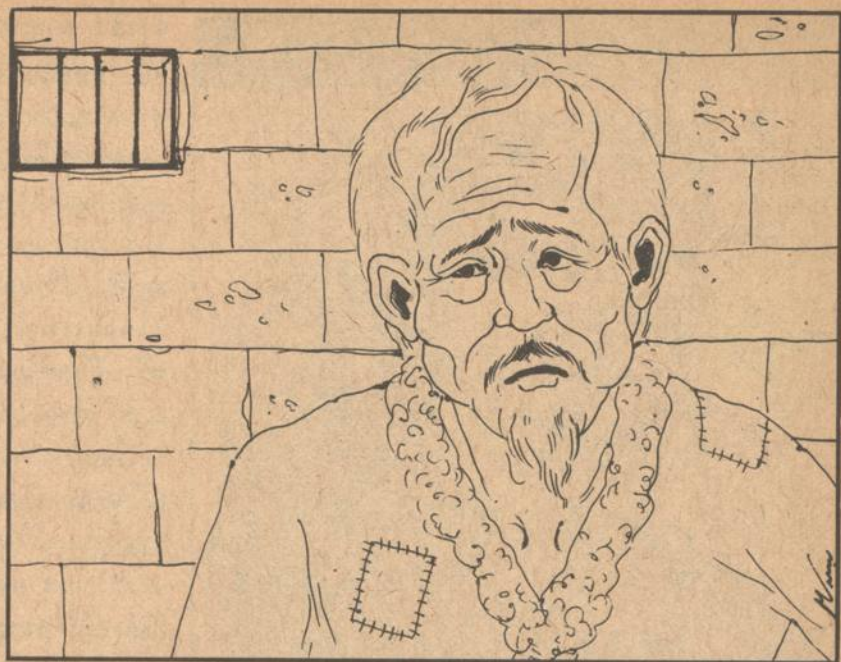
ไหลอูซเล่าต่อไปว่า บรรดาพยาบาลทั้งหลายเคยทุบตีคนไข้ด้วยสาเหตุเพียงเล็กน้อย และบางทีกดจนคนไข้เกือบตาย ประมาณต้นปี ๒๕๑๓ บรรดาพยาบาลได้ทุบตีนักโทษการเมืองคนหนึ่งจนดับแตกตาย

เขาบรรยายถึงสภาพที่เขาถูกทำให้ตกใจกลัวจนกระทั่งสติปัญญาค่อยๆ เสื่อมลงทุกวัน เขาสูญเสียความสนใจในสิ่งต่างๆ ลงไปเรื่อยๆ เช่น ปัญหาทางการเมือง, ทางวิทยาศาสตร์ และในที่สุดกระทั่งความสนใจต่อครอบครัวของเขาเอง

“ข้าพเจ้าเกิดความกลัวภรรยา และลูกๆ ของข้าพเจ้าเอง และกลายเป็นคนพูดตะกุกตะกัก ความจำก็เสื่อมลงอย่างทันทีในหัวข้าพเจ้ามันแต่คำว่า ห้องส้วม สิบบหรี และสีบนที่ต้องแอบให้บรรดาพยาบาลเพื่อจะได้มีสิทธิพิเศษเข้าห้องส้วมอีกหน... อีกความคิดหนึ่ง คือ ข้าพเจ้าต้องจดจำทุกๆ สิ่งที่เกิดขึ้น จะได้เอาไปเล่าในภายหลัง แต่ว่า ข้าพเจ้าจำไม่ได้สักอย่าง”

ไหลอูซอ่านจดหมายจากบุตรชายของนายพลผู้รักชาติชาวยุเครเนียน คนหนึ่งที่ลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศด้วยน้ำเสียงเบาแต่หนักแน่น ในจดหมายฉบับนั้นพูดถึงสภาพของผู้นำมุสลิมคนหนึ่งที่ถูกกักขังอยู่ในค่ายแรงงานแห่งหนึ่งไกลเมืองออมสก์

มีข่าวแจ้งมาว่า ผู้นำคนนั้นใกล้จะตายหลังจากอดอาหารประท้วงมา ๗ เดือน ไพลอซกล่าวว่า “ผมมีความหวังเพียงน้อยนิดที่จะเห็นเขาได้รับอิสระ” และกล่าวเพิ่มเติมว่า “การปราบปรามชนกลุ่มน้อยในรัสเซีย

เซียนนเทียมเกรซมากกว่าการปราบชาวรัสเซียที่เคหะนอกนอกประเทศเสียอีก ผู้ที่ถูกตามล่าส่วนใหญ่ก็เป็นผู้รักชาติกลุ่มน้อย และผู้ลี้ภัยที่นิยมมาร์กซ์สมัย”

ไหลอูซอ้างถึงความสำคัญของมดมหาชนเพื่อกัดค้ำกรรกระทำเหล่านของรัฐบาลโซเวียตจากประเทศตะวันตก เขาหวังว่ามดกัดค้ำกรรจะทำให้ผู้นำโซเวียต “ละทิ้งอำนาจเผด็จการของตนเสียทั้งทางคำพูดและความคิด และยอมรับความผิดพลาดของตนได้ง่ายดายขึ้น”

ทั้งๆ ที่ผ่านการรักษา (การลงโทษ) มาแล้ว ไพลอซยังคงเป็นคอมมิวนิสต์ที่ถือว่ามีความผิดอยู่ เขากล่าวว่า “ถึงแม้ว่าตัวระบบจะอยู่ในสภาพที่เน่าเปื่อยผุพังแต่ก็ยังมีพลังผลักดันอันมีอำนาจอยู่อย่างเช่นพลังของชวานาและกรรมกร”

เขาเรียกร้องให้พรรคคอมมิวนิสต์ ในอังกฤษ, ฝรั่งเศส และอิตาลีเข้า “มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการต่อสู้เพื่อค้นหาทางออกจากทางตันๆ ซึ่งมนุษยชาติติดอยู่ทั้งในสังคมระบอบสังคมนิยม และในประเทศทุนนิยมด้วย”

เขาเคยหวังไว้ว่าเมื่อกองกำลังของสนธิสัญญาอูรซอเข้ากรรประเทศเช็กโกสโลวาเกียในเดือนสิงหาคม ๒๕๑๑ นั้น จะมีแรงผลักดันให้รัสเซียเลิกเอาระหว่างลัทธิเหมา-สตาลิน และลัทธิคอมมิวนิสต์ ด้วยความเป็นธรรม

มีข้อยุ่งยากบางประการก่อนจะมีการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า หนังสือพิมพ์หลายฉบับในปารีส ได้นำจดหมายที่ไหลอูซเขียนมาขอบคุณพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศสที่ให้ความช่วยเหลือแก่เขา ลงพิมพ์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเขา ไพลอซบอกว่าหนังสือพิมพ์อยู่ฉบับเดียวที่มดกัดค้ำกรรถูกต้องอันจะนำจดหมายฉบับนั้นลงพิมพ์ได้คือหนังสือพิมพ์ฮิวแมนิตีแต่ที่ว่า หนังสือพิมพ์ฮิวแมนิตีกลับไม่ได้พิมพ์จดหมายดังกล่าว และกลับตอบว่าไม่เคยได้รับสำเนาจดหมายเลย

ไหลอูซกล่าวในกรณีนี้ว่า “ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ทำ แต่ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขากำลังพยายามก่อกวนความสัมพันธ์ระหว่างข้าพเจ้ากับพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศส วิธีการเหล่านี้ข้าพเจ้าจำได้อย่างแน่นอนว่าเป็นวิธีที่พวกเคจิบ. ไซอู”

พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์

พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ เป็นอดีตเสนาธิการแห่งกองบัญชาการทหารสูงสุดในสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี พล.อ.อ. ทวีเคยเป็นเสรีไทยขณะกำลังเรียนหนังสืออยู่ต่างประเทศ ในสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เรื่องอำนาจอยู่ เขาเคยเกิดความเข้าใจผิดกับจอมพลสฤษดิ์ จนเกือบเอาชีวิตไม่รอด จากนั้นจึงถูกลดทอนตำแหน่ง

ภายหลังการรัฐประหารตัวเองของจอมพลถนอม กิตติขจร เมื่อ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็นที่ปรึกษาใกล้ชิดคนหนึ่งของจอมพลถนอม

ระหว่างเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ พล.อ.อ. ทวี เป็นผู้ร่างหนังสือลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้กับจอมพลถนอม

หลังจากปลดเกษียณอายุราชการ เขาได้สนับสนุนพรรคการเมืองบางพรรคอย่างลับๆ กระทั่ง ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ยุบสภาและให้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ ๔ เมษายน พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ จึงแสดงตัวเป็นหัวหน้าพรรคธรรมสังคม และลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จตุรัส : ท่านชอบอ่านหนังสือประเภทไหน
ทวี : ผมชอบอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ ทั้งประวัติศาสตร์สากลและประวัติศาสตร์ประเทศไทย อ่านแล้วก็ลำดับและดูพฤติกรรมต่างๆของแต่ละตอน ความผันผวนในประเทศยุโรป ลาตินอเมริกา ซึ่งไม่ไกลนัก แต่ถ้าเป็นสมัยกรีกก็โบราณโบราณกลายเป็นนวนิยายไป

จตุรัส : ชีวิตของท่านตอนไหนที่โรแมนติคที่สุด และตอนไหนที่ยากที่สุด

ทวี : ชีวิตที่โรแมนติคที่สุดก็ต้องตอนหนุ่มๆนะสิ (หัวเราะ) ทำอะไรก็ไม่ต้องรับผิดชอบ ตอนนั้นเป็นชายโสดไปเรียนต่างประเทศก็เลยเป็น "ดอนฮวน" เต็มที่ พอตอนหลังต้องมารับผิดชอบงานเพิ่มขึ้นๆ เพราะจะต้องทำแผนงานที่จับมาให้เสร็จสิ้น

จตุรัส : ที่ท่านเขียนหนังสือเกี่ยวกับชีวิตประวัติของท่านนั้นรู้สึกจะเป็นการชมตัวเอง

ทวี : เอ... ในนั้นก็ไม่มีอะไรเป็นการชมตัวเอง เขียนความจริงทั้งนั้น

จตุรัส : เคยถามคุณป่วยไหมว่าเห็นด้วยไหมที่เขียนไปนั้น

ทวี : ป่วยนั้นเธอ... ผมไม่ได้เอือมระอามากนัก เพราะเขาอยู่ด้านอังกฤษ ถ้าผมไปเขียนด้านอังกฤษไม่รู้เรื่องเท่านั้น ไปเขียนผิดเขียนถูกก็แะเท่านั้น ถ้าป่วยเขียนเรื่องของเขา ก็ไม่มีเรื่องของผม ก็บอกแฉกเป็นบันทึกความจำของผม ไม่ใช่บันทึกความจำของคุณป่วย ถ้าคุณป่วยต้องการเห็นเรื่องของเข เขาก็ต้องเขียนชีวประวัติของเขาเอง

จตุรัส : ที่คำนำท่านเคยให้คำแนะนำอะไรแก่จอมพลถนอม แล้วรู้สึกว่า เป็นความคิดพลาดในชีวิต

ทวี : ที่ให้คำแนะนำจอมพลถนอมแล้วทำผิดพลาดนั้นะ ก็คือการแนะนำให้จอมพลถนอมออกจากราชการตามกำหนดเวลา แล้วเขาไม่ทำตาม สองครั้งแล้ว การต่ออายุราชการครั้งแรก ผมบอกว่าจะไม่ควรต่อ พอมาออกบดต่อครั้งที่สองตัวไปราชการอีก ผมก็คัดค้าน คุณบัญชาตายไปเป็นรัฐมนตรีช่วยกลาโหม และผู้บัญชาการทหารอากาศในตอนนั้นเสนอว่าไม่มีใครออกแล้วจะรักษาสถานการณ์ของบ้านเมืองได้ดีเท่ากับจอมพลถนอม ผมก็บอกเขาว่า เอ... อย่างนั้นมันไม่ลูกนะ ถ้าจอมพลถนอมตายไปจะท้าวังใจ ผมก็บอกเขาว่าไม่ควร เพราะข้างล่างมันก่อกวนเหลือเกิน มาจากหลายฝ่าย ทั้งนิสิตนักศึกษาที่มาเจอก็บอกว่าไม่ได้ ต้องลาออกจากผู้บัญชาการทหารสูงสุด จะมีตำแหน่งทางการเมืองเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีกลาโหมก็กันไป แต่ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดต้องเปลี่ยน

จตุรัส : ตอนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ท่านเสีย ๖ มีบทบาทมาก

ไม่ใช่หรือ

หว: ผมเป็นคนร่างคำกราบทูลลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้จอมพลถนอมเช่นทวง

จตุรัส: ท่านเป็นแม่ทัพอากาศ ทำไมจึงมีบ้านติดคลอง

หว: ผมชอบเรือจริงๆ ชอบเรือที่สุดเลย เกิดมาก็อยู่ว่ายน้ำในคลองบางกอกน้อยเลย

จตุรัส: แล้วทำไมท่านจึงมาเป็นนักบินแทนที่จะเป็นทหารเรือ

หว: ก็ไปเข้าสมัครสอบทหารเรือ เขาแจกตาฉันคนเดียวว่าตาเป็น 'ตาปลา' ก็เลยไม่ได้สอบ เลยเสร็จเลย ก็เลยมาเป็นนักบิน

จตุรัส: มีคนเขาสงสัยกันว่า ทำไมท่านเสแสร้งซึ่งเป็นพ่อเนือหอมแห่งวงการเมืองไทย จึงโดดเข้ามาในวงการเมืองซึ่งเป็นการเอาความสกปรกมาใส่ตัว

หว: นินนะสิ อันนั้นคนพูดกัน คิดว่ามันเป็นเรื่องสกปรก แต่เราพยายามกันสิ่งสกปรกให้มันสะอาดเสีย ถ้าเราไม่ลงไป ก็อย่างนั้นหมด มันก็กลับไปลัทธิเผด็จการ ไม่แบบใดก็แบบหนึ่ง ในอนาคตอันไม่ไกลนัก ผมว่าอย่างนั้น

จตุรัส: ก่อนที่ท่านจะรับเป็นหัวหน้าพรรคธรรมสังคม นายทวิช กลิ่นประทุมได้เคยพูดว่า ผู้ที่เป็นหัวหน้าพรรคธรรมสังคมที่แท้จริงคือ พลเอกฤษณี สีวะรา อยากทราบว่าเรื่องนั้นเป็นอย่างไรรึกันแน่

หว: ผมก็บังเอิญก็อยู่ด้วยกันมาบ้างประเสริฐ รุ จิววงศ์ ด้วยสองคนนี่ เราก็ไม่ได้เข้ามามีส่วนในการเมืองอะไร เมื่อเพื่อนฝูงรวมกลุ่มกันเป็นพรรคการเมือง เราก็สนับสนุนในฐานะที่อยู่ข้างจะเห็นประชาธิปไตยเกิดขึ้น ให้มันมั่นคง มีเสถียรภาพก้าวหน้าต่อไป ความต้องการก็มีเท่านั้น จึงได้กระโจนลงมา ตอนนั้นเราก็อยู่กับสามคน ไม่ได้เล่นการเมืองได้ดินอะไรหรือออกอย่างที่บางคนเขาว่า

จตุรัส: ตอนนั้นคนสำคัญที่คนกำลังมองมากที่สุดคือท่านกับคุณฤษณี

หว: อืม... มองขุให้ปฏิวัติ... (หัวเราะ) ชอบเข้าจุดเรื่อย

ถ้าป่วยเขียนเรื่องของเขา ก็ไม่มีเรื่อง
ของผม ก็บอกแล้วเนี่ยมันบันทึกความจำ
ของผม ไม่ใช่บันทึกความจำของคุณป่วย
ถ้าคุณป่วยต้องการเห็นเรื่องของเขา เขาก็
ต้องเขียนชีวประวัติของเขาเอง

ตั้งแต่สมัยจอมพล ป. เขาพยายามเขียนภาพคอมมิวนิสต์ให้เราเกลียดกลัว... แต่พอผมไปเมืองจีนมา ก็ได้เห็นว่าอะไรเป็นอะไร... ผมจะขอคุณในสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจให้คุณ... ผมเข้าไปในบ้านหลังหนึ่ง เปิดประตูเข้าไป ก็เห็นชายแก่คนหนึ่งนั่งเขียนหลาน ๒ คน เอ๊ะ... นี้อะไรกัน ไหนเขาบอกว่าเอาคนแก่ไปทำปุ๋ย

จตุรัส: ไม่ใช่ครับ คือคนเขามองกันว่า ใ้การสมัครเข้ารับเลือกตั้งครั้งนี้ คุณฤษณีจะเป็นคนเบิกไฟโบนก่อน แต่เสแสร้งกลับทิ้งไฟโบนก่อน

หว: เปล่าๆ... เวลานั้นไม่ค่อย ก็บอกแล้ว การจะทิ้งไฟพร้อมกัน การใช้กองทัพทั้งกองพล โดยสามกรมเข้าโจมตีพร้อมกันเป็นการฝึกหลักยุทธศาสตร์ ต้องมีกองหนุน ตอนที่พ่นปากก็ออก ผมมันบ่มบวมหนอย เหมือนกับการเล่นลูกบรจิด เรามือ แจ็ค เราแทงแจ็คโครมไป ไอน์เอาคิงทับ เราเอาหนังกีบ แล้วมอดตรงข้ามเรามาแจ็คออกตัวก็ได้กิน

จตุรัส: การร่วมมือระหว่างรัฐบาลอเมริกันและไทยเริ่มกันมาตั้งแต่เมื่อไหร่

Handwritten notes and signature:
จตุรัส ๒๗
คุณฤษณี
สีวะรา

หวี: เริ่มตั้งแต่สมัยจอมพล ป. แล้วต่อเนื่องกันมา เขาพยายามมาเขียนภาพคอมมิวนิสต์ให้พวกเราเกลียดกลัว คุรุชาแดงก็กลายเป็นคุรุชาดำ วาดภาพให้ประเทศคอมมิวนิสต์ว่าเป็นชาติที่โหดร้าย มันเป็นอย่างนั้น แต่พอผมไปเมืองจันทรา ก็ได้เห็นว่าอะไรเป็นอะไร อย่างรูปที่ใช้กันบ่อย ๆ ว่าเอาคนผูกมือแล้วยิง ौरูปนั้นพิมพ์กันจนกระทั่งมันไปแล้ว มันตั้งแต่สมัยเจียง ไค เช็กหนีออกมา ตอนนั้นมันจับคนมาแล้วผูกมือยิง แล้วก็นำมาพิมพ์ทุกปี ผมไปก็ไม่เห็นมัน แล้วที่ว่าคนแก่ถูกเอาไปทำปุ๋ยหมัก ผมไปถึงผมบอกโจว เอินไหล ที่ตายไปแล้วว่า ผมจะขออยู่ในสิ่งที่ท่านไม่ได้ตั้งให้ดู ไร่ที่มีรถปลิวไสวไม่ไป อากาศดูตรงไหนก็จืดจางดูกันเลย เขาก็บอกว่าเห็นดี ผมเลยตอบไปว่าผมเป็นคนที่จะมาดูความจริง ถ้าท่านไม่ดีผมก็บอกไม่ดี ถ้ามันดีสำหรับประเทศท่านผมก็จะบอก ผมจะบอกตามที่เห็นอย่างผมเข้าไปบ้านหลังหนึ่ง เปิดประตูเข้าไป ก็เห็นชายแก่คนหนึ่งนั่งเฝ้าอยู่กลาง ๒ คน เอ๊ะ... น่ะไรกัน ไหนเขาบอกว่าเอาคนแก่ไปทำปุ๋ย มันเป็นเรื่องตรงกันข้าม ผมว่ามันเป็นเรื่องของการแย่งชิงความยิ่งใหญ่ในโลกระหว่างอภิมหาอำนาจ แล้วมาจงใจให้พวกเราเชื่อไปทางโน้นทางนี้ ไม่ใช่เดี๋ยวจินตนาการก็จะเชื่อไปทางอื่น ไม่ใช่... ต้องเป็นตัวของเราเอง แล้วท่านจะว่าเราสู้เขาไหวหรือ ก็ไม่สู้... ถ้าจะชกขางเดี๋ยวก็ชกมาสิ เรวไม่สู้... ตอนนี้อายุที่

สำคัญที่สุดคืออาหาร

จตุรัส: หมายความว่าถ้าพรรคของท่านเป็นรัฐบาล นโยบายระหว่างประเทศและการทหารจะหลบหลักการประจันหน้าระหว่างเพื่อนบ้าน

หวี: ไม่ควรจะมีเลย อย่างประเทศเพื่อนบ้านนี้ ถ้าจะ

ประจันหน้ากันก็ประจันหน้าจับมือกัน ไม่ใช่ประจันหน้าโกรธกัน

จตุรัส: มีคนเขาพูดกันว่า ท่านนี้แหละเป็นตัวการเอาอเมริกันเข้ามาไทย

หวี: ไร... ผมเป็นตัวอะไร

จตุรัส: ก็ที่ท่านเขียนในหนังสือของท่านว่า เรื่องลับของประเทศชาติข้าพเจ้าเอาเสียๆ เกียรติศักดิ์เข้าไปฟังด้วย

หวี: เน้นเรื่องของการสร้างเด็กรุ่นหลัง มันเป็นเรื่องการ

จตุรัส: แล้วเรื่องฐานที่ฟ้าอากาศไทยที่เราให้อเมริกันไว้ เราได้อะไรกลับคืนมา อย่างเรื่องจรวดต่อสู้อากาศยาน ซึ่งในหสศเราก็ไม่ได้

หวี: เรื่องนี้ใครไปทำมาละ เป็นเรื่องของสนธิสัญญาถนัด-รัศก

จตุรัส: แล้วอย่างฐานบินที่ค่ายรามสูร อุดรธานี เขาว่ากันว่า เป็นฐานบินที่มีลักษณะพิเศษ มีเอกลักษณ์ของตัวเองไม่เหมือนกับฐานบินอื่น คือเป็นฐานบินที่ไม่มีศูนย์กลางการผ่ายไทย

หวี: มี... ฐานบินที่อุดรทั้งหมดมีคนไทยควบคุมทั้งหมด รามสูรนี้ตั้งชื่อขึ้นมาเพื่อสำหรับไอ้ไหน... สำหรับส่งสายลับเข้าไปในลาวในอะไรนะ...

จตุรัส: นึกได้ว่าท่านคนชาติชายไปเจรจาขอคืนจากรัฐมนตรี คิสซิงเจอร์ เห็นเขาว่าจะคืนให้

หวี: หอ... ขอคืนอะไรกัน ในเมื่อฐานที่ทัพของเราไม่มี มีแต่อาคารเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เขาก็ขนไปหมด เครื่องอิเล็กทรอนิกส์เป็นความลับสุดยอด แม้แต่ประธานาธิบดีของเขาเองก็เข้าไปไม่ได้ เพราะไอ้ความลับสุดยอดนี้แหละที่ทำให้เจ้าหน้าที่ไหนนเกือบเป็นบ้าเป็นใบ้ไปเลย

จตุรัส: หลังจากที่ท่านเสียๆ เกษียณอายุแล้ว เคยคิดจะทำ

ผมกับภคินีก็อยู่ด้วยกันมากับประเสริฐรุจิรวงศ์ด้วย... สองคนนี้ เราก็ไม่ได้เข้ามาเล่นการเมืองอะไร เมื่อเพื่อนฝูงรวมกลุ่มกันเป็นพรรคการเมือง เราก็สนับสนุนในฐานะที่อยากจะเห็นประชาธิปไตยเกิดขึ้น เวลานั้นไม่ค่อย ก็บอกแล้ว การจะทิ้งไฟพร้อมกัน การใช้กองทัพทั้งกองพลโดยสามกรมเข้าโจมตีพร้อมกันเป็นการผิดพลาดยุทธศาสตร์ ต้องมกองหนุน ตอนนั้นทัพหน้าก็ออก ผมมันบุ่มบ่ามหน่อย

แกรแฮม มาร์ติน

รัฐประหารหรือไม่

ทวิ: ไม่เลย มันอายุวัย... ไปเป็นนักเรียนต่างประเทศมา เขาบอกว่ารัฐประหาร... มันไม่ลูกเรื่อง ผมเคยทำครั้งสุดท้ายในชีวิตราชการ เขาก็กับเขาครั้งสุดท้าย แต่ก่อนผมไม่เคยเลย มีแต่เป็นจำเลยเขา เกือบจะถูกเขาเอาไปยิงที่ เก่งมากไป มีคนเขามาบังคับจอมพลสฤษดิ์ทันที ผมบอกเขาว่าค่าเขาทำไม เป็นเรื่องเข้าใจผิด จะให้อิวไปด่าด้วยไม่ได้ นรปเขาให้อิวมาอ่านสิ "รักทวิ เพื่อนตายร่วมชีวิต" ทนทมาด้วยก็มีสายลับฝ่ายสภราชการของพวกเขา มาด้วยคน เขาเลยเอาไปรายงาน

จตุรัส: ท่านเสียความสามารถในเรื่องการเจรจา คุณถนัดกับผม

ทวิ: ชมว่าไง ถนัดเลขชมคนหรือ หา... คนๆนั้นก็คงเป็นคุณถนัดเอง คนๆนี้ไม่เคยชมใคร

จตุรัส: คุณถนัดกับท่านเป็นเพื่อนกันมานานไม่ใช่หรือ

ทวิ: ก็รู้จักกันมานานชดได้รู้

จตุรัส: เคยกินเหล้ากันมาไหมครับ

ทวิ: ไม่... ถนัดเขาไม่กินเหล้า เขาเป็นคนรักชาติตัวไม่เหมือนพวกผม ผมเองชนฝาเลย นั่นเขาไม่ เขาเป็นนักการทูต

จตุรัส: ในสายตาของท่าน ท่านเห็นว่าเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำไทยคนไหนที่ทำการประ โยชน์ให้ประเทศเรามากที่สุด และใครที่ให้กับประเทศเขามากที่สุด

ทวิ: ก็ทุกคนนั่นแหละ ที่ทำผลประโยชน์ให้เขามากกว่าเรา นอกจากคนคนเดียวแหละคือ นายแกรแฮม มาร์ติน^๑ คนนี้ทำประโยชน์ให้เรา มากกว่าเขา แต่ในลักษณะที่เขาได้ประโยชน์เหมือนกัน แต่ว่าประโยชน์ที่ไทยเราได้รับนั้นมาก อย่างเช่นการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและการทหาร ถ้าเขาบอกตกลง เขาก็ไปพูดทางอเมริกาจนสำเร็จ ไอ้สองคนที่อยู่ทางนี้ อ่า... ว่าจะพิจารณาให้ สามบัยยังไม่ได้ผล เกี่ยวกับการช่วยเหลือ

จตุรัส: เรื่องเกี่ยวกับการสร้างสนามบินหนองงูเห่าของ บริษัทนอร์ททรอป สมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอยู่นั้น แล้วมีการแล โยชเรื่องต่างๆ กันยกใหญ่ ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไร

ทวิ: เออเลยเชียว... ไปตรวจสอบดูได้ว่าผมมีชื่อเป็นหุ้นส่วนอยู่ไหม ไปถามกรรมการดูก็ได้ ถามก็หมายความว่าพวกนอร์ททรอปไปรับมาเองแล้วไม่ให้ผม จริง ๆ นะ อยากรจะได้อีกเหมือนกัน (หัวเราะ) จะได้อีกมาทำบุญทำเบญจกัน

จตุรัส: แต่ท่านก็ได้เข้ามาเหมือนกันใช่ไหมว่ามี การจ่ายกันนิดหน่อย

ทวิ: เปล่า... ผมว่าเขาไม่ได้จ่าย จะจ่ายได้ยังไงในเมื่อเรื่องมันยังไม่สำเร็จ ผมจะเล่าให้ฟัง

ผมเป็นรัฐมนตรีคมนาคม วันหนึ่งผมก็ไปต่างประเทศ เลือดคุณชลเพียงคนเดียว คุณพจน์ สารสิน ป๊อปป๊อปๆ ก็เอาเรื่องนอร์ททรอปเข้าไปยังในคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีอนุมัติในวันเดียวให้นอร์ททรอปสร้างสนามบิน ผมกลับมา รุ้เรื่องเขา เอ... อะไรกันนี้ อยู่ดี ๆ ก็จะทำแล้ว คิดดูให้ดู ๆ นา เราทำไมไม่ทำการศึกษาล่วงก่อน อยู่ดี ๆ จะอนุมัติขึ้นหลักการกันให้บริษัทนอร์ททรอปเริ่มเลย ผมก็เลยขอกลับไปทบทวนมติคณะรัฐมนตรี ท่านจอมพลถนอมก็บอกว่าเอ... ทวิกพูดถูก ควรจะมีการทำในลักษณะที่ทำการศึกษารอบด้าน เรื่องนี้เลยเอาเข้าเซฟ ยังไม่ทำ

ทนงก็มาจัดการทำรัฐประหาร วันดีคืนดีจอมพลถนอมก็มาสั่งหัวหน้าคณะปฏิวัติ ให้ผมเป็นประธานคณะกรรมการ มีกรรมการอีกร้อยกว่าคน เพื่อพิจารณาข้อเสนอของนอร์ททรอป ที่จะสร้างสนามบินหนองงูเห่า เพื่อที่ประเทศไทยจะได้ประโยชน์มากที่สุด เราได้ประชุมเรื่องนั้นกันมาหลายเดือน รับฟังความเห็นของทุกฝ่าย จนในที่สุดก็สรุปเสนอคณะรัฐประหาร คณะรัฐประหารก็ได้ให้ ดร. สมภพ โหตระกิตย์ ตรวจสอบดู ก็เห็นเหมาะสม การที่จอมพลถนอมสั่งให้ไปทำนั้น ก็สั่งให้ไปต่อรองเท่านั้น ไม่ได้ให้ไปประมูลประเมินอะไร เราก้ทำตามคำสั่ง เมื่อเสร็จแล้วนอร์ททรอปรู้ว่าจะหมดคณะปฏิวัติแล้ว จะสลายตัวตั้งรัฐ

บาล มีการเลือกตั้ง ก็เลยเร่งเร้าทางจอมพลถนอม ซึ่งการ
เช่นสัญญาที่เราได้เปรียบ มีการปรับใหม่ มีการยึด ถ้า
ทำไปแล้วทั้ง

adm

พอมาสักพักหนึ่งก็มี ๑๔ ตลา นอร์ทรอปก็ไปหาคุณ
สัญญา ว่าสัญญาที่ทำไป ไปกับธนาคารที่ไหนก็ได้ ว่า
ครึ่งนออเมริกันนี่เป็นครั้งแรก ที่ไปยอมเซ็นสัญญากับเขา
มา ไอ้ผู้จัดการนอร์ทรอปทางนั้นเห็นจะถูกออกไปเลย นถ้า
มีการตัดสินใจบนกันสัญญาจะออกมาอย่างไร ทำกันจน
กระทั่งมันทำไม่ได้ เมื่อก่อนไม่ได้ ก็เสนอกณะรัฐมนตรี
มาใหม่ ร้องเรียนมา ไม่ยอมเซ็นสัญญาฉบับสอง ไปกับ
เงินธนาคารโลกก็ได้ ที่เอ็กซ์แบงก์ก็เหมือนกัน มันย
เฮนรี่ เกิล^๒ ไอ้กระดายนี่แหละ ไปชวนใครต่อใคร คุณ
ถนัดนั่นแหละ ไอ้มันร้ายซมด พุดจูงใจเก่งมาก เคยมา
ชวนผมครั้งหนึ่ง แต่ผมบอกว่าไม่อยากจะไปเป็นเศรษฐ
เหมือนเขา กลับบ้านหมด ทนเขาก็เสนอกณะสัญญา คุณ
สัญญาก็เรียกผม ว่าแฮม... นเสฯฯ ทวนหัวกฎหมายเหลือ
เกินนะ ทำสัญญาที่เราได้เปรียบมาก แต่เขาทำไม่ได้นะ
เราต้องการสนามบิน ผมก็บอกว่าจะให้ทำไงครับ กรรม

คุณพจน์ สารสิน ปูบปูบๆ ก็เอาเรื่อง
นอร์ทรอปเข้าไปยังในคณะรัฐมนตรี รัฐมน
ตร้อนุมัติในวันเดียวให้นอร์ทรอปสร้างสนาม
ผมกลับมาไม่รู้เรื่องเข้า เอ... อะไรกันนี้ อยู่
ดี ๆ ก็จะทำแล้ว

จตุรัส ๓๒

การที่เราตั้งขบวนตั้งรอยกว่าคนเห็นว่ามันเหมาะแล้ว คุณ
สัญญาก็บอกว่า เอานี้... คุณทั่วไปแกสัญญาให้เขาหน่อย
ผมก็บอกว่า เอ... อย่างผมก็เจ๊งนะซี ถ้าจะเอาสนาม
บินให้ได้ ท่านก็ต้องไปตั้งคนอื่น ตั้งผมไม่ได้ ท่านก็เลย
ไปตั้งคุณไอสลด โกลสัน คุณไอสลดก็เลยไปตั้งรองกันใหม่
ก็คณะกรรมการชุดเดิมนั้นแหละ นอกจากตัวประธานคือ
ผม แก่ โนน แก่น เสนอกณะรัฐมนตรี ก็พอคนศึกษา
เดินขบวนกันเลย

จตุรัส: ท่านถือว่าหัวหน้า ซีไอเอ. คนไหนในเมืองไทย ที่
เข้าใจปัญหาเมืองไทยมากที่สุด

ทว: นายบอบ เจนสัน... ไอ้พูดกันรู้เรื่องมากที่สุด
เพราะเคยอยู่เมืองไทยนาน อยู่สิงคโปร์นาน ผมรู้จักกัน
ตั้งแต่อยู่อเมริกา รู้จักกันที่สถานทูต เจอกันในงาน

จตุรัส: แล้วพวกแมค ไทโยและหน่วยจัสแมคเป็นยังไงบ้าง
ครับ

ทว: ส่วนมากมันก็มีสามประเภทด้วยกัน พวกเอาเรื่อง
พวกไม่เอาเรื่อง และพวกดงตัวไม่รู้ไม่ชี้ พวกเอาเรื่องก็มี
ทั้งเอาเรื่องช่วยเราไม่ช่วยเรากัน อย่าไปเอ๊ะซอเขาเลย
เรื่องมันแล้วไปแล้ว มันไม่ได บางคนที่มาทางคนกักตัว
เหลือเกิน มันมากคล้ายๆกับจะมาบัญชาการกองทัพไทย
เลยตกกันตลอด ผมจะบอกให้ ถ้าพูดผมบางคราวในฐานะ
ที่เบนทหาร พูดกับพวกกันกับเอกอัครราชทูตอเมริกัน
"This is beginning of an end" เดียวนี้ใครพูดใหม่
แต่ผมพูดในที่ประชุม รวมทั้งจอมพลถนอมนั่งอยู่ด้วย
พวกมันมันแสดงเหลือเกิน ทำโน่นไม่ได้ทำนี่ไม่ได้

จตุรัส: แล้วท่านมีความเห็นอย่างไรบ้างในบทบาทของ
อเมริกาที่ควรมีต่อประเทศไทย

ทว: ก็เป็นเพื่อนกันเท่านั้น จะช่วยเหลือก็ช่วยเหลือทาง
เศรษฐกิจ ทางด้านการทหารก็ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นเท่า
นั้น เรื่องอาวุธถ้าให้ก็เอา และต้องมีข้อผูกพันว่าจะต้อง
ไปรบกับประเทศไหนประเทศนั้น

จตุรัส: เรื่องการถอนทหารอเมริกันจะทำต่อไปไหมครับถ้า
ท่านได้เป็นรัฐบาล

ทว: ก็ต้องดำเนินต่อไป นโยบายมันต้องเป็นไปตามรัฐบาล
เก่าที่ไว้วางไว้ เพราะความจริงแล้วอเมริกันก็วางแผน
ยุทธศาสตร์ไม่ต้องการอยู่หรอก เสียเงิน...

จตุรัส: ถ้าเขาเชิญไปसानอยท่านจะไปไหม

ทว: ไป... ไปเลย ไม่แคร์ เขาเชิญเราไปคุย ไม่ใช่
ไปฆ่ามัน ไม่ใช่อย่างญี่ปุ่นเชิญไอ้อินเดย์ไป ฟร้ออินเดย์ ไป
ถึงอ่าวตังเกี๋ย ไปพูดที่ทะเลระหว่างสงคราม ถีบตกทะเล
ไปเลย

จตุรัส: ถ้าสมมติว่าพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ต้อง

การให้ประเทศไทยอยู่รอด แล้วเสนอให้มีการเจรจาต่อรอง กับท่านเสอ ๆ ทัฬหพาน ท่านจะไปไหนครับ

ทว: ที่ไหนสมกัไปทั้งนั้น ถ้าไปพูดกับคนนะ ผมไปได้ คนที่ต้องการเจรจายะกลัวอะไร พอไปถึงภพพานกับอกให้ เขาลงมา คุณลงมาสิ ผมขึ้นเขาไม่ได้ หัวใจไม่ค่อยดี

จตุรัส: ท่านเคยรู้จักใครในคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์บ้างไหม

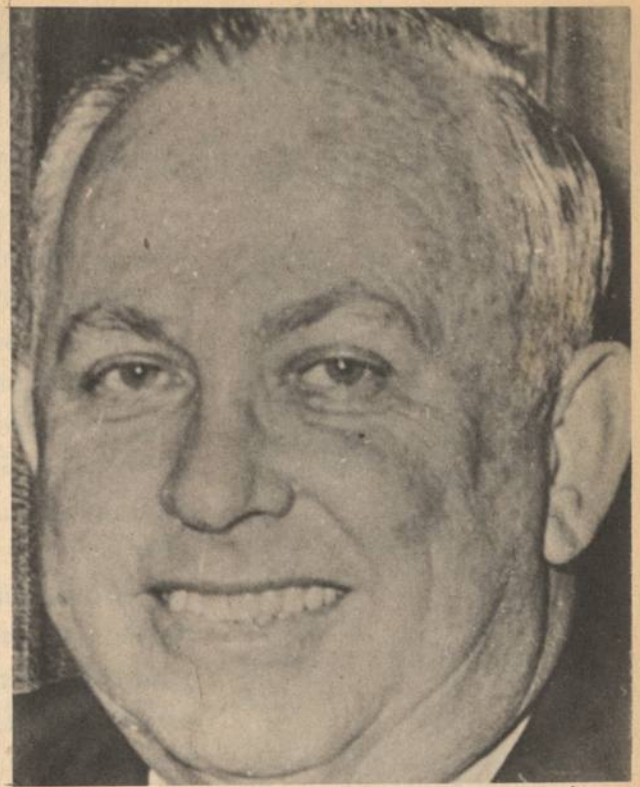
ทว: กัม . . . พันตรีโพยม จุฬานนท์ เป็นนักเรียนนายร้อยกันมา เขารุ่นก่อนผม รุ่นเดียวกับคุณประกาศ เขาเลิกเขยต่น ทำราบ พระยาศรีสทศสงครามไง ทุถูกยิงตาย ที่ปากช่อง คราวกบฏบวรเดช

จตุรัส: อย่างนั้นท่านก็พอพูดกับคนในคณะกรรมการกลางพรรคได้สิ

ทว: เขาจะพูดด้วยหรือเปล่าก็ไม่รู้ แล้วแต่เขา เมียเขาสวยเสียด้วย โทยมน์ เมียเป็นคนเชียงใหม่ พอโทยมเข้ามา รวยเชียว เมียจะมาขอพวกกกกุงเขาไปเอาอะ

จตุรัส: พอท่านรู้ว่าเขามาไม่ลองนึกเลี้ยงที่เชียงใหม่สักหม้อหรือครับ

ทว: กลัว . . . กลัวเดี๋ยวจะตามเข้าไปเสีย . . . (หัวเราะ)

เฮนรี เกิล

๑. แกรแฮม มาร์ติน อดีตเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำไทย ระหว่างปี ๒๕๐๖ ถึง ๒๕๑๐ หลังจากนั้นเขาย้ายไปเป็นเอกอัครราชทูตประจำอิตาลี และย้ายอีกครั้งหนึ่งมาเป็นเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ คนสุดท้ายในไซ่ง่อน จนกระทั่งไซ่ง่อนแตกเมื่อ ๓๐ เมษายนนี้แล้ว

มาร์ติน ได้ชื่อว่าเป็นเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ที่เป็นผู้ริเริ่มการเจรจากับฝ่ายไทยในการใช้สนามบินรบของไทยเพื่อสงครามในอินโดจีน เป็นเอกอัครราชทูตอเมริกันคนแรกที่ได้นายพลสหรัฐฯ นายพลริชาร์ด สตีวเวด ประจำหน่วยจัสแมคกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ประจำไทย ออกจากประเทศไทย เพราะความขัดแย้งในเรื่องนโยบายระหว่างบุคคลทั้งสอง ปัจจุบันนี้ นายพลสตีวเวด เป็นผู้บัญชาการทหารสหรัฐฯ ประจำเกาหลีใต้ได้เลื่อนขั้นเป็นนายพลสตาว

แกรแฮม มาร์ติน เป็นเพื่อนกับนายตันริสต์ อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฯ หลังจากที่ต้องหนีออกจากไซ่ง่อน เมื่อเมษายนแล้ว เขายังไม่ได้รับตำแหน่งใหม่

๒. เฮนรี เกิล อดีตนักขายรถยนต์เก่าแห่งแคลิฟอร์เนียเคยเป็นหัวหน้าทีมอดีตประธานาธิบดีไอเซนเฮา และอดีตประธานาธิบดีนิกสันในแคลิฟอร์เนีย เพื่อเป็นการตอบแทน อดีตประธานาธิบดีนิกสันได้แต่งตั้งเขาให้เป็นประธานธนาคารส่งเสริมการค้าแห่งสหรัฐฯ (ชนา

การ เอกซ์พอร์ตท พล.อ.อ. ทวี เรียกว่า เอกซิมแบ็งค์)

ในส่วนของความสัมพันธ์ของเฮนรี เกิล กับประเทศไทยนั้น เขาเป็นนักธุรกิจที่ได้อเข้ามาช่วยจัดตั้งบริษัทส่งออกกระดาษสยามกราฟต์ในไทย นอกจากนั้นยังเป็นผู้จัดการเขื่อนไทยของอดีตประธานาธิบดีนิกสัน ซึ่งในขณะนั้นเป็นพลเรือนธรรมดา เมื่อปี ๒๕๐๕

บริษัทสยามกราฟต์ ปัจจุบันนี้ มีปัญหาทางการเงิน สำนักงานเสนีย์ปราโมช เป็นทนายฟ้องแทนผู้ถือหุ้นบางคนอยู่

เฮนรี เกิล เป็นหนึ่งในนักธุรกิจต่างประเทศ ที่เห็นดีด้วยกับการสร้างสนามบินหนองจุกเห่าในขณะที่เขาเป็นประธานธนาคารส่งเสริมการค้าแห่งสหรัฐฯ เขาถูกออกจากตำแหน่งประธานธนาคารเมื่อ ตุลาคมปี ๒๕๑๖

๓. โรเบิร์ต เจนสัน เป็นที่รู้จักในหมู่เจ้าหน้าที่ไทยยุคจอมพลสฤษดิ์ว่า บ๊อบ เจนสัน เป็นหัวหน้ากรมสืบราชการลับกลางสหรัฐฯ ประจำไทยอยู่เกือบสิบปี หลังยุคจอมพลสฤษดิ์ก็มีความสนิทชิดเชอกับจอมพลประกาศ จารุเสถียร เป็นอย่างคด้วย เชอกันว่าเจนสันเข่าบ้านจอมพลประกาศอยู่ในระยะนั้นและเป็นคนของฝ่ายสหรัฐฯ ที่สามารถเดินเข้าออกบ้านรองนายกฯ ไทยขณะนั้นได้อย่างสบาย

การประชุมอาเซียน : ฟื้นคืนฤดูร้อน

กว่าการประชุมจะมีขึ้นได้

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการประชุมสุดยอดของสมาคมอาเซียน กำหนดขึ้นที่เกาะบาหลีประเทศอินโดนีเซีย ประมาณระหว่างวันที่ ๒๔-๒๕ ก.พ. สกน เรื่องการประชุมสุดยอดนั้นได้มีการปล่อยข่าวกันออกมาเป็นเวลากว่า ๒ ปีแล้ว แต่ทว่ามาจนถึงปัจจุบันก็ด้วยเหตุผลหลายประการที่สำคัญเห็นจะเป็นเพราะสมาชิกประเทศไม่อาจตกลงกันได้แน่นอนว่าในการประชุมสุดยอดที่จะมีขึ้นนั้น จะเจรจาหารือในเรื่องอะไรบ้าง และผลที่จะให้เกิดขนานนามประการใด

ตามประเพณี การเมืองและการทูตระหว่างประเทศนั้น ถือว่าการประชุมสุดยอด ซึ่งหมายถึงการพบปะเจรจาหารือระหว่างหัวหน้ารัฐบาลของแต่ละประเทศนั้น ย่อมจะมีความสำคัญเป็นพิเศษยกที่ผลที่จะปรากฏออกมานั้นย่อมจำต้องเป็นสังขยงชทำ

ทและแนวนโยบายของกลุ่มประเทศที่ร่วมประชุมกันว่าเป็นประการใด

กล่าวอีกนัยหนึ่ง การประชุมสุดยอดของอาเซียนครั้งนี้ จำต้องปรากฏผลทมหกษณะขึ้นย่นถึงความก้าวหน้าและความเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ สอดตามเจตนารมณ์แห่งกฎบัตรอาเซียน

ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่ประเทศทั้งหลายต่างก็เฝ้ามองผลที่จะปรากฏหลังการประชุมดังกล่าว ว่า จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลง โฉมหน้า การเมืองส่วนภูมิภาคชนได้ หรือว่าเป็นเพียงการเล่นบทละครสลบฉาก เพื่อบดบังความล้มเหลวตลอด ๘ ปี นับแต่การก่อตั้งสมาคมอาเซียนมา

ร่วมมือรักษาความมั่นคง

ประเด็นเอกการประชุม

ประเด็นปัญหาต่างๆที่จะมีการเจรจาหารือระหว่างกันนั้น นพเป็นทาคัดได้ว่าที่ประชุมคงจะพิจารณาใน

เรื่องทงทเบ่นเบ่าหมายระยษสนอาท ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมซึ่งได้กระทำกันเสมอมาแม้ผลจะไม่เป็นที่น่าพอใจนัก และที่เฝ้ามองหมายระยษยาว ซึ่งมีความสำคัญและเป็นปัจจัยอำนาจให้บังเกิดสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคงและความก้าวหน้า และภูมิภาคโดยส่วนรวม นั้นคือ การทำให้ปฏิญญากรุงกัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการสถาปนาภูมิภาคอาเซียน ตะวันออกเฉียงใต้ในทางเป็นเจตสันติภาพ เสถียรภาพ และความเป็นกลางบังเกิดผลปฏิบัติที่เป็นจริง

นอกจากนั้นยังเป็นที่คาดได้ว่า จะต้องมีการหารือกันเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งเรื่องนั้นนับว่าเป็นเรื่องของความร่วมมือที่ ไม่เคยมีมาก่อน

แปรสภาพเป็นองค์การทางทหาร

ความจริง เรื่องการร่วมมือด้านความมั่นคงในหมู่ประเทศสมาชิกก็ได้กระทำกันมาเป็นเวลาช้านานแล้ว เพียงแต่ว่ากระทำกันในรูปแบบข้อตกลงภาคีระหว่างประเทศหนึ่งกับอีกประเทศหนึ่งโดยเฉพาะเช่น ด้านข่าวกรองด้านปราบปรามพวกระหว่างไทย-มาเลเซีย และอินโดนีเซีย-มาเลเซีย เป็นต้น แต่ทว่าไม่เคยมีมาก่อนนั้นคือ หากเป็นที่เห็นชอบกันทั้งหมด สมาคมอาเซียนก็จะแปรสภาพเป็นองค์การทางทหารชน โดยการร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างสมาชิกจะกระทำกันภายใต้อาเซียน โดยส่วนรวมซึ่งหากเป็นจริงขึ้นมาทีเท่ากับว่าสมาคมอาเซียนได้ใช้เวลานานถึง ๘ ปี เพื่อกลอลงตนเองและประชาคมโลก ว่าเป็นสมาคมเพื่อวัตถุประสงค์จะร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

แต่ก็ยังพอจะมีความหวังอยู่บ้าง

ว่าสมาชิกส่วนใหญ่คงจะตระหนักดีว่า ปฏิญญาควาลัมเปอร์จะไม่มีทางบรรลุผลจนได้หากอาเซียนได้แปรสภาพเป็นองค์การทางทหาร ซึ่งหากติดตามความคิดเห็นของบรรดาผู้นำของกลุ่มประเทศสมาชิกอย่างใกล้ชิดแล้ว จะเห็นได้ว่าอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์จะมีความกระตือรือร้นที่จะให้สมาคมแปรสภาพเป็นองค์การทหารอย่างมาก เพราะต่างฝ่ายต่างคะยั้นคะยอประเทศสมาชิกอื่นให้เห็นดีเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว

ถึงแม้ว่าสมาคมอาเซียนจะยังคงร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองออกไปก็ตาม แต่ก็จะเป็นเพียงลักษณะความร่วมมือที่มความสำคัญเป็นขั้นรองเท่านั้น และจะเป็นผลทำให้การดำเนินงานทางด้านดังกล่าว ซึ่งได้ประสพผลตามที่คาดกันไว้อยู่แล้ว ยังดำเนินไปอย่างเชื่องช้าไร้ประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอที่ไทยปฏิเสธไม่ได้

ไทยแม้จะปฏิเสธไม่เห็นด้วยกับการให้อาเซียนเป็นองค์การทางทหารขึ้นมา แต่ขณะเดียวกันก็ได้ปฏิเสธไม่ยอมรับในเงื่อนไข ซึ่งอาจตีความหมายว่าไทยไม่ขัดข้องที่จะให้การขยายความร่วมมือทางทหารระหว่างกันเพียงแต่จะทำอย่างไรที่จะให้ไม่ต้องอยู่ภายใต้อาเซียนอย่างเป็นทางการเท่านั้นเอง

ยิ่งเมื่อบรรยากาศความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับกลุ่มประเทศอินโดจีนทั่วไป โดยเฉพาะกับไทยมีแต่จะตรงกับทรุดประกอบกับสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่มุ่งให้ไทยเป็นรัฐด้านหน้าเผชิญกับคอมมิวนิสต์อยู่แล้วหากไทยโดนบ่อนล่อยุ่เข้ามาเรื่อยๆ ก็คงจะต้องเห็นด้วยกับข้อเสนอข้างต้น

แก้โต๊ะเจรจา ยืดเวลา “วางมวย”

ความสำเร็จของสมาคมอาเซียน (หากจะเรียกได้ว่าเป็นความสำเร็จ) ก็คือการที่ประเทศสมาชิกสามารถยับยั้งการที่ประเทศสมาชิกด้วยกันในปัญหาขัดแย้งต่างๆ ที่ระหว่างกันโดยพยายามหาทางแก้ไขโดยสันติวิธี ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งที่สามารถทำให้สมาคมฯ คงอยู่ได้

แต่ถึงอย่างไรก็ยังหาได้เป็นการเพียงพอไม่ เพราะการประสงค์จะให้อาเซียนเจริญรอยตามแบบฉบับของ “องค์การตลาดร่วมยุโรป” หรือที่เรียกกันว่า “ประชาคมยุโรป” นั้นย่อมหมายถึงการที่ประเทศสมาชิกมีความคิด และนโยบายทางเศรษฐกิจ และการเมืองสอดคล้องกันเป็นสำคัญ ซึ่งในแง่นี้ดูเหมือนว่าสมาคมอาเซียนยังห่างไกลอยู่มากไม่ว่ารัฐบาลของประเทศอาเซียน จะพยายามกลบเกลื่อนข้อเท็จจริงสักเพียงใดก็ตาม

ตัวใครก็ตัวมันก่อน

หากพิจารณาจากความผันแปรทางการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอินโดจีน และจากท่าทีของประเทศสมาชิกอาเซียน แต่ละประเทศที่มีต่อปัญหาระหว่างประเทศทั่วไปแล้ว จะเห็นได้ว่าต่างยังมองปัญหาในแง่ของผลประโยชน์ของประเทศตนโดยเฉพาะ ซึ่งหาใช่เป็นเรื่องผิดวิสัย แต่ที่ร้ายก็คอมบางประเทศพยายามใช้เพื่อนสมาชิกประเทศอื่นเป็น “มารับใช้” ผลประโยชน์ของตนโดยเฉพาะ โดยการนำเอาผลประโยชน์ของสมาคมส่วนรวมเป็นข้ออ้าง หรือเป็นเครื่องมือบังคับบัญชาอันแท้จริงก็เห็นแก่ตัวและเท่าที่เหตุการณ์ดำเนินมา หากจะว่ากล่าวว่าเป็นประเทศไทยนั้นดูจะถูก

ยกย่องเป็น “ตอตะ” ให้สมาชิก ประเทศอื่น ๆ ต้อนเอาอย่างง่าย ๆ ก็มีใช่เป็นการกล่าวอย่างพล่อย ๆ

มาด้วยกัน ไปด้วยกัน เลือดอาเซียน

อินโดนีเซียออกจะมีความเฟลิดเฟล็นเป็นอย่างมากที่สามารถทำให้พี่ไทยเราหลงมึนได้อย่างง่ายดาย ดังกรณีชกชวณให้ไทยสนับสนุนนโยบายของอินโดนีเซียต่อเอกราชของติมอร์ตะวันออก ทัง ๆ ประเทศส่วนใหญ่ของโลกประนามการกระทำของอินโดนีเซียต่อติมอร์รวมทั้งกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่กับฝ่ายใดซึ่งอินโดนีเซียเป็นสมาชิกอยู่ด้วย แต่ไทยก็ยังทุกททุกเลเอออวยกับอินโดนีเซียจนได้โดยคิดเอาชื่อ ๆ ว่า เพื่อความสามัคคีกลมเกลียวของกลุ่มอาเซียน

พูดง่าย ๆ ก็คือ หากมีการอ้างว่า การกระทำใดเป็นการทำเพื่อประโยชน์ของอาเซียนเสียอย่าง ไทยเป็นสนับสนุนเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องมานั่งคิดไตร่ตรองความตลกทลนา บางล้วงหน้าว่าอะไรคือผลประโยชน์ของอาเซียนและอะไรคือผลประโยชน์ของไทย โดยเฉพาะถ้าไทยขึ้นยังเป็นอย่างนั้นเข้าบ่อย ๆ ไม่พังกั้นว่าเป็นบุญ

น่านมิตรภาพ ?

นอกจากนี้ล่าสุดมีข่าวว่าอินโดนีเซียได้เสนอขายน่านน้ำให้ไทยในราคามิตรภาพโดยอ้างความเป็นมิตรภายในอาเซียนซึ่งข้อเสนอดังกล่าวจะเป็นที่น่าชื่นชมอย่างยิ่งหากเกิดขึ้นเมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมา สมัยน่านน้ำขาดแคลนในตลาดจริงๆ แต่ปรากฏว่าปัจจุบันน่านน้ำกำลังล้นตลาดขายไม่ออก อินโดนีเซียถึงได้พยายามแสดงท่าทีเอาใจไทย แต่ก็เชื่อได้แน่ว่าอินโดนีเซียคงจะไม่เสนอขายให้

เลข ๆ หากคงประสงค์จะแลกเปลี่ยนกับข้าวอย่างแน่นอน เป็นที่ทราบดีกันอยู่แล้วอินโดนีเซียเคยเรียกร้องขอซื้อข้าวและซีเมนต์จากไทยอย่างมาก

ขอรักษาผลประโยชน์ชาติก่อน

ส่วนประเทศอื่นเช่นสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และมาเลเซียต่างก็มีความชัดเจน สามารถรักษาผลประโยชน์ของตนได้เป็นอย่างดีไม่ยอมตกเป็นเบี้ยล่างให้กับใครทงนั้น เพราะประเทศเหล่านั้นชมทราบดีว่าสิ่งที่พอจะถือได้ว่าคือผลประโยชน์ของอาเซียนก็คือสิ่งที่จะเกอถูกล หรืออย่างน้อยที่สุดไม่ขัดกับผลประโยชน์ของประเทศตน ยิ่งมาเลเซียแล้วเนองจากความมเชอชาติภาษาและศาสนาเดียวกันยังสามารถเข้ากับอินโดนีเซียได้เป็นปเป็นขลุ่ย จะมีกแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่ยังคงหลงเชอในเจตนา รมย์ ลม ๆ แล่ง ๆ ของอาเซียน

ความผันต้นถูคร้อน

เมื่อข้อเท็จจริงยังคงเป็นสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้สามารถกล่าวได้เลยว่า การประชุมสุดยอดที่มีขึ้นระหว่าง ๒๔-๒๕ เดือนกุมภาพันธ์นั้น จะไม่มีอะไรที่เป็นสาระต่อสำคัญเกิดขึ้นแต่อย่างใด นอกเหนือจากถ้อยคำและข้อความอันสละสลวย และหากแม้จะมีความคลุมเคลือน้อยกว่าที่เคยปรากฏในแถลงการณ์ร่วมทุกครั้งที่ผ่านมา ก็ยังเชื่อได้ว่าจะไม่มอะไรปรากฏออกมาเป็นชนเป็นอันใหม่ผลในทางปฏิบัติได้ ตรงกันข้ามจะเป็นเพียงการสร้าง ความหวังที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม เพื่อนำไปสู่ความพังทลายล้มเหลวเร็วยิ่งขึ้น

เพื่อให้สมกับความสำคัญและความสูงส่งของการประชุมสุดยอด เชื่อได้แน่ว่าคำประกาศอันกึกก้องของผลการประชุมคงจะออกมาใน

รูปของปณิญาอันชดยวพทจะทำ
ให้หลังหลับไปได้อกนาน

ไม่มีเขกรับเชิญ

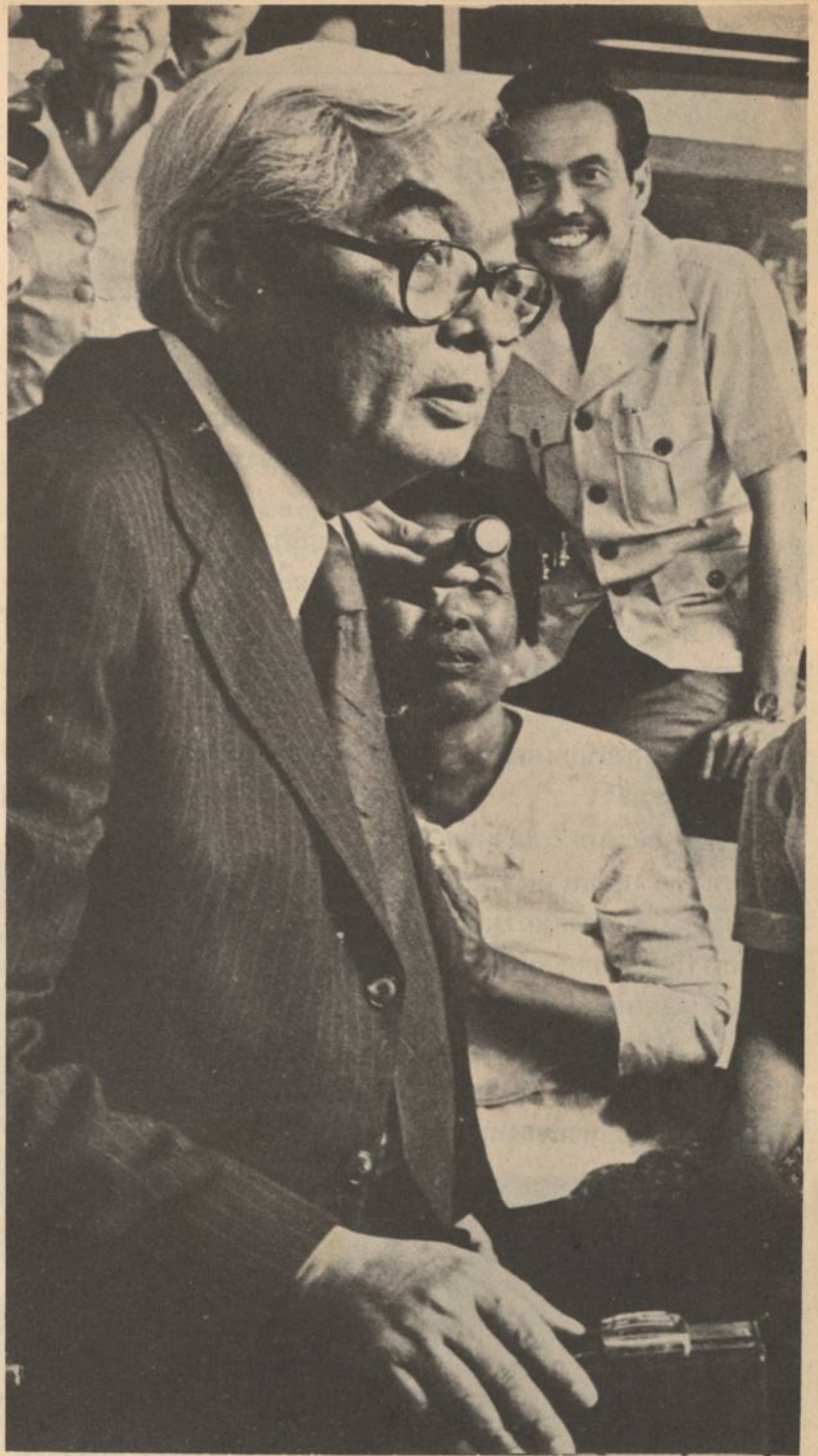
ส่วนที่ข่าว่า นายกรัฐมนตรี
ของญี่ปุ่น ออสเตอร์เลีย และนิวซี
แลนด์ จะได้รับเชิญให้เข้าพบปะ
บรรดาผู้นำประเทศอาเซียน หลังการ
ประชุมเสร็จสิ้นลงแล้ว ก็ด้วยเหตุที่
สมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าจะเป็นการ
เพิ่มความสำคัญให้กับการประชุม ทั้ง
เป็นการทำให้การ โฆษณาทางการ
เมืองมณฑลกันขง

แต่ตามข่าวล่าสุดคงจะไม่มีการ
เชิญแล้ว เนื่องจากอินโดนีเซียแสดง
อาการคัดค้านขึ้นมา โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งด้านออสเตรเลีย และนิวซี
แลนด์ ซึ่งก็เพราะสันนิษฐานได้ว่า
เป็นเพราะอินโดนีเซียคงจะโกรธแค้น
ประเทศ ประเทศทั้งสองที่ได้คัด
ค้านนโยบายผนวกดินแดนติมอร์
ของอินโดนีเซียในที่ประชุมสหประชา
ชาติ

อันมานกัปลดเสยที่

สาเหตุที่เชื่อว่า การประชุมสุด
ยอดครั้งนี้จะไม่มีทางเป็นผลนำไปสู่
ความก้าวหน้าของสมาคมอาเซียน
อย่างจริงจังก็ด้วยเหตุผลที่เห็นกันได้
อย่างโจ่งแจ้ง กล่าวคือแม้แต่ความ
ร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ และการ
เมืองซึ่งได้กระทำกันมาเป็นเวลากว่า
๘ บแล้ว ก็ยังหาได้บังเกิดผลในทาง
ที่จะอำนวยให้เหล่าประเทศสมาชิก
สามารถพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้
อย่างจริงจัง ไม่คงทำได้เพียงการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันเท่านั้น

แม้แต่ข้อเสนอที่จะให้ประเทศ
สมาคมอาเซียนเป็นเขตปลอดภาษีก็
ยังไม่วายตกลงกันได้ ในหลักการ
เพราะเกิดความระแวงสงสัยในเรื่อง
ข้อได้เปรียบเสียเปรียบทางเศรษฐกิจ
- การค้าระหว่างกัน และนับประสา

อะไรที่จะตั้งความหวังได้ว่า นโยบาย
การสถาปนาภูมิภาคนี้ให้เป็นเขตสัน
ติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง
จะเกิดเป็นจริงขึ้น ในเมื่อท่าทีโย
บาย และผลประโยชน์ทางการเมือง
ของแต่ละประเทศ สมาชิกก็ต่างกัน
ราวฟ้ากับดินจะไปหาเทวดาท ไหนมา

รับรอง ในเมื่อประเทศสมาชิกเองก็
ยังห้ามความเชื่อไม่ ฉะนั้นการประ
ชุมสุดยอดอาเซียนที่จะมีขึ้นนั้น โดย
ชาติแท้แล้วก็คือ “การสำเร็จความ
ใคร่ชนสุดยอด” ซึ่งได้อัดอั้นกันมา
กว่า ๘ บเท่านั้นเอง

บทเรียนจากคอนดอร์

“คุณดูคอนดอร์หรือยัง”

“ดูแล้ว...”

“ได้อะไรมางล่ะ”

“ไม่รู้สิ มันดูเหมือนกัน แต่ตามไม่ค่อยทัน แฟนผมเขาอยากดูโรเบิร์ต เรดฟอร์ดมากกว่า ผมไม่ค่อยชอบหน้าเจ้าหมอนั่นนัก มันหล่อมากไปหน่อย คุณถามทำไมหรือ”

“เปล่า คิดว่าจะได้อะไรจากคุณมาเขียนคอลัมน์วิจารณ์บ้าง...”

“เสียใจนะ ผมจะรีบไปดูไอแรมบ้าแล้ว เรื่องแบบนี้คุณน่าจะปรึกษาเทพแกดีกว่า...”

ครึ่งหนึ่งไม่นานนัก “เอ็ม” เคยบอกว่างานหลักของหน่วยงานสืบความลับนั้น ก็คือการค้นหาและวิจัย พวกเขาโดยมากมักถลกหนังสายลับประเภทเดียดเผ็ดมันให้ภาพพจน์สายลับทำนองว่าสายลับคือคนที่เก่งกล้าสามารถ ยิ่งบนแผ่น กิ๊นเหล่านี้อันที่จริงแล้วหน้าที่ของหน่วย

งานสืบความลับ มิใช่มีแต่เพียงการทำงานแบบรุนแรงอย่างเดียวเท่านั้น คุณสมบัติเช่นนั้นของสายลับจะเป็นลักษณะของการทำงานจนสุดท้ายหรือการได้จารกรรม

เมื่อเราพูดถึง “คอนดอร์” เราก็ต้องพูดถึง ซีไอเอ. การปฏิบัติงานของซีไอเอ. ซึ่งผมขอเรียกกันในหมู่เจ้าหน้าที่ที่สังกัดองค์การแห่งนี้ว่า “บริษัท” นั้นมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมากกว่าสองแสนคนและงบประมาณแต่ละปีมากกว่าพันล้านเหรียญ

การปฏิบัติการของ “บริษัท” นี้ว่าโดยส่วนรวมก็ไม่แตกต่างไปจากหน่วยงานข่าวของชาติอื่น ไม่ว่าจะเป็น เอ็ม. ไอ.-๖ ของอังกฤษ เคจีบี. ของรัสเซีย หรือ “กรมกิจการมั่นคง” ของสาธารณรัฐประชาชนจีน กล่าวคือจะทำงานตั้งแต่การจารกรรมและต่อต้านจารกรรม การค้นหาทางวิชาการ ให้ทุนแก่กลุ่มการเมืองใต้ดิน ตลอดไปจนถึงการปฏิบัติการกึ่งทหาร ด้วยเหตุที่มข่าวยานกว้างขวางคลุม โยงระยาง ไปทั่วโลกรเอง ทำให้หน่วยงานลับดังกล่าวเกิดช่องโหว่ในการปฏิบัติงานขึ้นได้เสมอและช่องโหว่ดังกล่าวนี้เองที่ทำให้หน่วยงานเช่น ซีไอเอ. ต้องมีมุมมอง จนกระทั่งเกิดการล่า “เหยื่อ” ซึ่งมาจากพวกเขาด้วยกัน

หน่วยงานเล็กๆ ที่ไม่ค่อยมีใครสนใจนัก ดังเช่นทนายเจมส์ แกรดผู้เขียน ทกวันของคอนดอร์ เามาสมัครขอว่า “สมาคมประวัติศาสตร์วรรณกรรม” ซึ่งแท้จริงนั้นคือหน่วยงานแห่งเขต ๕ กรม ๑๗ ซีไอเอ. ไซด์. ได้เกิดเป็นเรื่องราวขมมาเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด แต่เมื่อเอามาทำเป็นหนัง คุณดูไม่ค่อยรู้เรื่อง

เพราะผู้กำกับไปเปลี่ยนเนื้อหาของผู้เขียนไปเสียคล้าย ๆ กับจะเกรงใจ “บริษัท” โดยเน้นว่าการล่า “เหยื่อ” ที่เกิดขึ้นนั้นสืบเนื่องมาจากเรื่อง “น้ำมันในตะวันออกกลาง” แต่ความจริงในหนังสือที่เจมส์ แกรดเขียน เขาใช้ข้อมูลของนายอัลเฟรด แมคคอยที่เขียนไว้ในหนังสือ Politic of Heroin เกือบทั้งหมด ว่าเมื่อปี ๑๙๖๘ มีคนภายในของ ซีไอเอ. ได้ใช้หน่วยงานหนึ่งขององคกร (สมาคมประวัติศาสตร์วรรณกรรม-ตามชื่อในหนังสือ) เป็นทางผ่านในการลักลอบขน “เฮโรน” ข้ามประเทศ โดยใช้วิธีให้พวกบรรณารักษ์ห้องสมุดส่งซองหนังสือจากต่างประเทศมาๆ แล้วเอา “มอร์ฟีนดิบ” ใส่ลงไปในห้องหนังสือแทนที่จะเป็นหนังสือจริงๆ เนื่องจากหีบหนังสือเหล่านั้นต้องประทับว่าเป็นทรัพย์สินของ “บริษัท” ดังนั้นการตรวจตราของศุลกากรจึงผ่านไปสบายมาก สร้างความร่ำรวยให้กับคนที่หากินกับยาเสพติดมานานับไม่ถ้วน และก็เพราะสาเหตุนี้เองที่ ซีไอเอ. ถูกโจมตีว่ามีส่วน “ช่วยพวกแม่หัว (วังเป่า) โดยเอาเครื่องบินขนส่งทางทหารไปขนฝิ่นเพื่อส่งออกขายตลาดของเถื่อน” และทมิเสียงด่าว่านั่นก็เป็นเพราะคนของ ซีไอเอ. นั่นเองที่ช่วยทำให้ตลาดค้ายาเสพติดแพร่หลายไปทั่วโลก

ครั้งทนายอัลเฟรด แมคคอย มาพบกับจอร์จ เมอร์เรย์ เขาได้พูดให้เราฟังอย่างน่าสนใจตอนหนึ่งว่า “... ซีไอเอ. เขาไปยุ่งเกี่ยวกับการค้าโดยทางอ้อม เพราะ ซีไอเอ. สนับสนุนพวกรัฐบาลโกงกินที่อยู่แถบนั้น ซึ่งพวกนี้ต่างก็มีส่วนในการค้าดังกล่าว ... ซีไอเอ. ให้ความช่วยเหลือพวกนี้โดยการมอบอาวุธ เงิน ให้ได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และ ซีไอเอ. ก็ยอมให้มีการค้าน เพราะมันเป็นฐานกำลังทางเศรษฐกิจแก่รัฐ

บาลที่ซีไอเอ. สนับสนุนอยู่... ขณะนั้นขอสมมติฐานที่ไปไกลกว่านั้นนอกขอบเขต ก็คือ ซีไอเอ. ได้เข้าควบคุมไร่ฝิ่นในเอเชียอาคเนย์โดยตรง และควบคุมสายการค้ายาในถิ่นคนดำของนิวยอร์กโดยตรง ถึงขนาดที่สามารถบงการให้ชนราคาเฮโรนได้ทีเดียว”

ถ้าหากความใหญ่โตของ ซีไอเอ. จะมีขอบข่ายในการปฏิบัติงานกว้างขวางและสำคัญถึงขนาดนั้นจริง ความน่ากลัวขององคกรที่ควบคุมกันได้ไม่ทั่วถึงก็ย่อมเปรียบเทียบอันมีดสองคม ดังที่ครั้งหนึ่งนายอัลเลน ดัลเลส อดีตผู้อำนวยการองคกร เคยกล่าวไว้ว่า “รัฐบัญญัติความมั่นคงแห่งชาติ ปี ๑๙๕๑ ได้เปิดโอกาสให้งานสืบราชการลับของเราความคล่องตัวมากขึ้น...” แต่ความคล่องตัวในระบบทุนนิยมนั้นก็กั้นไม่ให้พ้นช่องโหว่จากความเห็นแก่ตัวของคนบางคนในองคกร ที่ใช้ ซีไอเอ. เป็นเครื่องมือบังหน้าในการหาเงิน และเครื่องมือบังหน้าของตัวใหญ่ใน ซีไอเอ. ถ้าหากมีข้อเท็จจริงปรากฏว่า การที่ ซีไอเอ. เข้าไปมีส่วนเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายต่างประเทศ และเป็นข้อผูกมัดที่ต่อบรรดารัฐบาลในเอเชียอาคเนย์แล้วละก็ สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของประเทศที่เกี่ยวข้องกับ ซีไอเอ. ก็คงมีมากกว่าการล้างผลาญเพื่อบดบังหลักฐานภายในของตนอย่างธรรมดาๆ (เช่นอาจเกิดรัฐประหาร) และหากเป็นเช่นนั้นเรื่องมันก็จะไม่สนุกเหมือนอย่างในหนังสือ (หรือในหนังสือ) ที่ตอนจบปล่อยให้คอนดอร์ อย่างโรเบิร์ต เรดฟอร์ด เก่งกล้าเสียจนรอดพ้นการกวาดล้างไปได้อย่างน่าเหลือเชื่อ-มีหน้าซ้ายยังแฉกได้ผู้หญิงมานอนด้วยอีกคนตามแบบฉบับหนังสือลับๆ ๒

“เอ็ม”

ยื่นหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

คอยกินข้าวสูตรผสมพิเศษกัน

เพียงนำพริกแห้งถ้วย หรือปลา ร้าไม่เต็มถ้วย กับข้าวเหนียวสองกำ มือ ก่อมท้องชวานาผู้ใช้แรงงานหนัก ไปได้หนึ่งมือ ถ้าเป็นข้าวเจ้าหรือ นำพริกปลาร้าแค้น ให้ผัดคอต้มที่ กว่าจะกล่อมแกล้มกับข้าวเจ้าให้หมด หนึ่งจาน

ข้าวเหนียวกลายเป็นอาหาร หลกให้กับพี่น้องชาวอีสานได้ เหตุ หนึ่งก็เพราะเพาะปลูกกันได้ง่ายและ มาก โดยเฉพาะแถบภาคอีสาน เพาะ ปลูกได้ดีเป็นพิเศษ

กรมวิชาการเกษตร กระทรวง เกษตรจังหวัดเลขผลผลิตข้าวปี ๒๕๑๓ ออกมาเมื่อเร็ว ๆ นี้รวบรวมทั่วประเทศ แล้ว ผลผลิตข้าวทั้งข้าวเจ้าและข้าว เหนียวมีปริมาณมาก ๑๕ ล้านตัน ใน จำนวนนี้เป็นข้าวเหนียวเสย ๕ ล้าน กว่าตัน

ข้าวเปลือกเหนียว ๕ ล้านตันนี้ สัเสริมอีกยัง ได้ข้าวสารเหนียวหลาย ล้านตัน จำแนกแจกจ่ายกันบริโภค ในประเทศแล้ว ก็ยังมีข้าวสารเหนียว เหลืออยู่ดี จึงต้องมีการส่งออก จำหน่ายให้ท้องถิ่นบ้าง

ลาวที่เคยเป็นตลาดใหญ่ของข้าว เหนียวไทย บัดนี้ ความผันแปรทาง การเมืองส่งผลให้ภาวะการค้ากระทบ กระเทือนไปด้วย จากฐานะของลก ค้ารายใหญ่ ลาวลดการซื้อข้าวเหนียว จากไทยลงไปเหลือเพียงไม่กี่พันตัน ในรอบ ๑๐ เดือนของปีที่ผ่านมา

และปริมาณส่งออกทั้งหมดของ ข้าวเหนียวทุกชนิด ผู้อำนวยการองค์ การคลังสินค้า ก็เคยออกข่าวไว้ว่า

สูงสุดเพียง ๑ แสนตันเท่านั้นเอง ใน บรรดาประเทศลูกค้าเมือบที่แล้ว ข้าวเหนียวชนิดดีแบบ ๑๐% ส่งขาย แก่ไต้หวันมากที่สุด รองลงมาคือเป็น เกาหลีใต้ ฮังกง และมาเลเซียตาม ลำดับ ส่วนลาวอดีตลูกค้ารายใหญ่ นั้น ขอซื้อชนิด ๓๕% ไปเพียง ๓-๔ พันตันในช่วงบที่แล้ว

“ถ้าไทยกับลาวมีความสัมพันธ์ อย่างเป็นปกติกับลาว และมีการชอ ขายกันในระยะยาว และถูกแบบแผน คงสามารถระบายข้าวเหนียวสู่ตลาด นอกได้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วย เหลือชวานาด้วย” ผู้อำนวยการองค์ การคลังสินค้า ตั้งความหวังเอาไว้

ทางองค์การคลังสินค้า ได้ดำริ คิดหาวิธีการที่จะระบายข้าวเหนียวที่ ลินความต้องการให้ได้มากขึ้น ไปอีก วิธีหนึ่ง ด้วยการเอาข้าวเหนียวมา “แปรรูป” คือ เอาข้าวเหนียวผสม ข้าวเจ้า ซึ่งนอกจากจะทำให้ได้ข้าว สูตรใหม่ที่รสอร่อยแปลก ไปจาก ข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียวเพียวๆ แล้ว ยังเชื่อว่าจะมีคุณค่าทางอาหารแก่ร่างกายสูงอีกด้วย ข้าวผสมนี้จะทำออก มาในรูปบรรจุถุงพลาสติกสำเร็จรูป ถูกลง ๕ กิโลกรัม คาดว่าราคาคงตก ในราวลู่งหนึ่ง ๒๐ บาท

จตุรัส ได้รับสอบถามไปยังเจ้า หน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการขายข้าวของ องค์การคลังสินค้าทันที

“เรื่องนี้เป็นความดำริของท่าน ผู้ใหญ่ เรายังไม่ได้เริ่มอะไรกันเลย ตอบไม่ได้หรอกครับว่า จะพร้อม จำหน่ายได้เมื่อไร และราคาแน่นอน เท่าไร” เป็นคำตอบที่ จตุรัส ได้มา

มาละเหวย... มาละวา?

มาแต่เท็กชวด ลักวนยวไม่ยกมา ตแล้วละที่ ไม่นานะ ลอจะได้อไม่ มากวนโอ โอเลยได้ดแพ้นโซชวด “แอปเปลแอนดอฟ” ของเท็กชวด ที่ ไฮแอทรามมา เมือปลายเดือน มกราคมที่แล้ว ด้วยความเอือเฟือ ของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์

“ผมไปควบคุมจิตใจคนอื่นไม่ ได้” หนุ่มน้อยชาวองกฤษ หนา เกลยง พุงกลมเหมือนลูกแอปเปิล ผู้จัดรายการปรารภ เมือถูกถามว่า ไปกวนใจ ๆ พล ๆ ละ ๆ ท่านอย่างไร เขาละ จึงถูกไล่เป็ดมา

“ผมเองก็ไม่ค่อยได้ร่าได้เรียน อะไรมา มาก เขียนหนังสือก็ยังสะกด ผิด ๆ ถูก ๆ แลมไม่เป็นตัว นึกสนุก เห็นว่าชีวิตเรากูวันนิกก็เครียดพออยู่ แล้ว เลยบินจากลอนดอนไปฮ่องกง

ร่วมกันจัดแฟชั่นโชว์ขึ้นมา” คุณคริสโตเฟอร์เล่าต่ออย่างลุ่มลุ่ม แต่ไม่แกมขมขื่น

เรามีสถิติแสดงแบบชาติต่าง ๆ ๑๑ คน ช่างเทคนิคคุมฉาก ๖ คน สายไฟยาว ๘ ไมล์ เพราะเราเล่น แสงสีเสียง มาก น้ำหนักเกินไป ๑,๕๐๐ กิโล หอบหิ้วออกจากอู่กองไปโตเกียว โอซากา มินา ซากาวาลัมเปอร์ สิงคโปร์ กรุงเทพฯ แล้วจะกลับไปปีตรรายการท้องถิ่นครับ”

“ภูมิใจหรรษา” แฟชั่นจตุรัสขอให้ตอบโดยไม่ต้องเกรงใจ “เห็นจะต้องยกให้โตเกียว เราได้ออกรายการโทรทัศน์ด้วย ซึ่งเทคนิคการถ่ายทำและอุปกรณ์ของเขาก้าวหน้ามาก น้องๆ นีวยอร์คหรือลอนดอนเลยครับ”

แล้วคุณคริสโตเฟอร์ก็ถูกลากตัวไปให้ช่วยกัน “ม่วนเสอ” ซึ่งประกอบด้วยเสอและสายไฟอันสูงตุงนึ่งเพื่อเตรียมตัวเดินทางต่อไป พร้อมกับทั้งความหนักใจไว้ให่วงการแฟชั่นโชว์ในกรุงเทพฯ

เพราะคราวหน้าใครเขาจะกล้ามาสู่ละ พักเล่นแสดงทงแบบเสอหญิงชาย ทรงผม รองเท้า โมเดอรันตันซ์ และเพลงร็อกที่เดี่ยวพร้อมกันหมด บนเวทีที่เล่นแสงและสียูตงแต่วันที่แรกจนจบและมีแต่เพียงนงร้านอาลูมิเนียมประดับเวที ซึ่งหมุนไปย้ายมาให้เหมาะกับโชว์แต่ละชุด โดยผู้แสดงแบบเล่นกันเอง

เขาเปิดรายการด้วยเพลง เดนิมควีน (Denim Queen) ซึ่งประพันธ์มาเป็นพิเศษสำหรับโชว์ชุดนี้ที่มีทอมซานทอส (Tom Santos) แต่งทำนอง และ เฟร็ด มาร์แชล (Fred Marshall) เติมเนื้อร้อง

เสอทุกชุด และโมเดอรันตันซ์

ทุกฉากที่แสดงไปพร้อมกันนั้น หลากตาและเราใจตลอดรายการ มหุด “เก็ง” เป็นพิเศษที่อยากจะเอียงถึง ก๊อ ชุดขาว ที่มากับความมด คอเขาดับไฟหมด เหลือแต่แสงสีม่วงเรอๆ แล้วปล่อยให้เสอเรื่องแสงออกมาเป็นเงาขาวโพล่ง

กับฉากสัทหรรษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุดกางเกงสีกาก สวมเสอคลุมทรงเต็นท์ทหาร มีหมวกคลุมขนม้า ตัวเสอคลุมศีรษะ

“แอปเปิ้ลแอนด็อฟโชว์” ของเท็กซัสครั้งนั้นรูว่าจะสวย สดใ้และสนุกตั้งแต่ลงนั่งและพ้อรี่ ประชาสัมพันธ์ของสิงคโปร์ แอร์ไลน์ ส่งสูจิบัตรมาให้ชมแล้ว

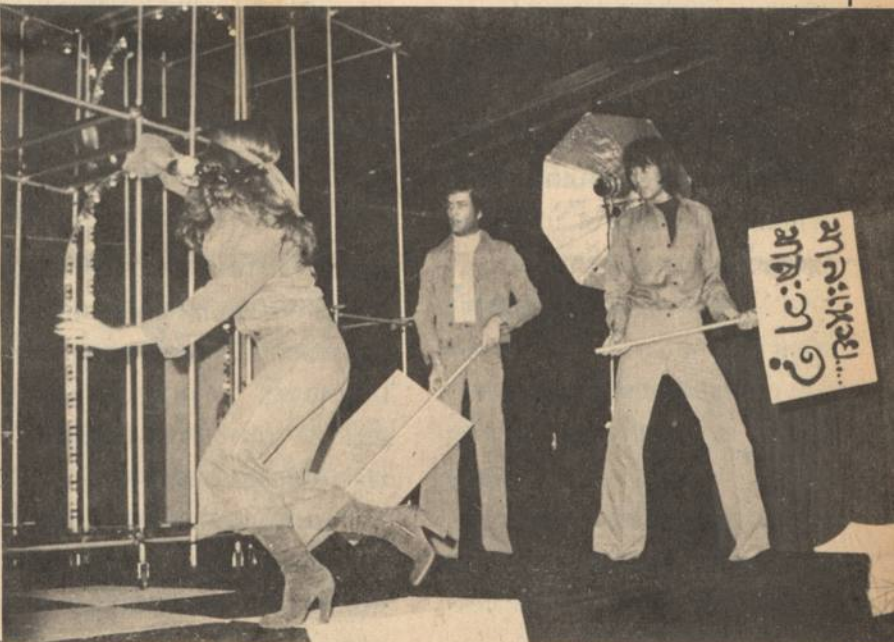
ทุกอย่างกลมกลืนกันหมด ทั้งเสอผ้า ทรงผม แสงไฟ รวมทั้งลลาการเต้นโมเดอรันตันซ์ ซึ่งก็ไม่ได้แปลกใจเมื่อมาทราบภายหลังว่า ผู้แสดงแบบบางคนเป็นนักเต้นระบำอาชีพ

แล้วเพลงก็ฮาร์ดร็อกล้วนออกอย่างนี้ ไม่ทราบว่ ลักวนขิว แกจะให้พอนเท้นออกมาหรืออย่างไร

สรุปแล้ว “ถึงใจ” แฟชั่นจตุรัส

จริงๆ จะม้ที่แสดงตาทำบรรยากาศเขาเสียก็คือ หมวกกับสูทสีส้ม กลัดดอกไม้พลาสติกของคุณเกสริน บั๊ทวันและพิศสุ่มพู่ซึ่งดูเหมอนจะทำด้วยขนนกกระจอกเทศจากประเทศในเขตร้อนหย่อนพัฒนาไม่กี่อ้อมจะม้ขน ที่แบบ จาตุรจินดาเดินพิศพิชเย็บเขามาชมแฟชั่นโชว์คราวนี้เท่านั้นเอง

เปลวเพลิงเหนือนาฟาง

ตาเชยนั่งกอดเข่าอยู่ที่เตียงนา
 แกหมัดผาผวยผ่นเกาที่เจ้าชนลูกชาย
 มกะใจชอมมาฝากตั้งแต่หน้าหนาวเมื่อ
 สองปีก่อน สภาพของมันดีกว่าผาด
 บ้านของคนรวยในเมืองเพียงเล็กน้อย
 กระนั้นก็ยังดีกว่าไม่มีอะไรคลุมกาย
 เอาเสียเลย ไอ้เจ้าลูกชายคนเดียวก็
 หายหัวไปโดยไม่รู้ว่ บ้านนั้นจะเป็น
 ดายร้ายได้อย่างไร มันไม่เคยส่งข่าว
 ผู้เฒ่าไม่ไกลฝั่งลอนใจ

ในมือแกมมดจกตอกอยู่ พรอม
 กับไม้ไฟที่เหลาเรียบรอย ตั้งใจว่า
 จะทำว้าวอลุ่มให้ไอ้ป็นหลานชาย ลูก
 ของลูกสาวเฒ่าพุ่ม เพื่อนเกลอที่
 ตายไปแล้วเมื่อปีก่อน เพราะกิน
 เหล้าสาโทเมาแล้วเดินไปนอนหลับ
 ตากนาคางทกลางทุ่งนาตอนหน้าเกี่ยว
 นนช เพื่อนฝูงรันราวคราวเดียวกัน
 ก็ล้มหายตายจากไปเกือบหมดแล้วยัง
 เหลือแก่ที่ไม่รู้ว่าจะไปวันไหน หรือวัน
 พรุ่ง

“ตา ตา ไอ้โฮมมันเห็นงูสิ่งที่
 พุ่มข่อย”

เจ้าบ่อมเด็กเลี้ยงควายวิ่งมาบอก
 หน้าตามันแสดงความตุนตั้น ینگาง
 เกงตุดปะ เตื่อแสงไม่ใส แก่หันขวับ
 ไปทางมันอย่างสนใจเต็มที่

“ไหนวะ ตรงไหน เอ็งพาข้า
 ไปดู ไอ้บ่อม”

เด็กน้อยไม่รอช้า วิ่งนำหน้าแก
 ไปทันที ที่ต้นข่อยใบหนา เตยเป็น
 พุ่ม มีเจ้าสา เจ้าศ และเจ้าเทพมุง
 กันอยู่อย่างตงออกตงใจ แกกระช้อย
 กระแ่งตามเจ้าบ่อมมา ตอนนั้นลูก
 ทุ่งหมัดกำลังช่วยกันเอาฟางสุมเข้า
 ไปในพุ่มข่อยแล้วจุดไฟ

“เฮ้ย ทำไมทำอย่างนั้น พวก
 เอ็งเผาต้นไม้ในนาเขาหน้าหว่า”

“เป็นอะไรไปตา กะอ่แค้นข่อย
 พวกฉันโล่งสิ่ง ตอนนั้นมันเข้าไปข้าง
 ในพุ่มข่อย ต้องเผาให้มันออกมาให้
 ได้ ทุนไฟไปเอะไอ้สิ่ง”

เจ้าสาตัวผอมกระห่องเต็นแรง
 เต็นกาอย่างชอบอกชอบใจ แกหยุด
 นั่งเหมือนลูกสะกด ควันไฟอย่าง
 กลิ่นฟางใหม่อย่างน มีหรือที่ผู้เฒ่า
 จะลบลง ในเมื่อเรื่องมันเกิดขึ้นเมื่อ
 สองเดือนที่ผ่านมาเอง

มันเป็นเวลาบ่ายคล้อย แก
 ปล่อยควายให้เล็มหญ้าแห่งๆ ทชย
 ป่า โดยมีเด็กเลี้ยงควายกลุ่มเจ้าสา
 เจ้าศ เจ้าเทพ วิ่งไล่กันเล่นอยู่ในป่า
 มันพากันบนต้นไม้ขามเก็บฝักสุกที่
 เปี้ยวจนเข็ดเขี้ยว ตาเชยปลูฟาง
 มาลงที่ใต้ต้นจะบกกที่มรมหนา ลมพัด
 เย็นจนแก่กลับไป

“ตา ตา ไอ้ยศมันไล่หนทอง
 ขาว ตัวใหญ่ปะเรื่อเท่าแมวเนาะ”

เจ้าบ่อมวงกระหัดกระหอบมา
 เบรจจนตัวโก้งอยู่ข้างแก ส่งเสียง
 รายงานเร็วปรือ แกพรวดพรวดลูก
 ขนทันที คำว่า ‘หนทองขาวตัวโต
 เท่าแมว’ มันไม่ใช่เรื่องที่จะต้องล้ง
 เลไอ้อ เพราะว่ามันจะกลายเป็น
 อาหารมอเย็นได้กินทั้งครอบครัวอย่าง
 ไม่ต้องสงสัย ถ้าหากว่าสามารถไล่
 จับได้ แกตามเจ้าเด็กจอมแก่นไป
 อย่างไม่ต้องคิดให้เสียเวลา

มันเป็นเวลาทแดดบ่ายร้อนจัด
 และลมแรง ขาวที่สุกแล้วยังเขียวไม่
 หมดเต็มไปทั่วท้องทุ่งที่บนนาของ
 แกเอง เพียงแต่ว่า มันเป็นขาวที่ลบ

เสียมมากกว่าจะมีเมล็ด เพราะไม่มั่ง
 ขงเมื่อตอนทขาวออกรวง นนหมาย
 ความว่านาของแกอนเป็นทคอน จึง
 เหมือนนาฟางยิ่งกว่าที่จะเรียกว่านา
 ขาวได้เต็มปากเต็มคำเช่นเขาอน

ลมบ้าหมพัดอมา หอบเอาใบไม้
 ใบหญ้าปลิวอันรวมทงเม็ดทรายจาก
 ทุ่งนา ตาเชยต้องเอาผ้าขาวมาขึ้น
 บิดหน้า จนกระทั่งมันผ่านพ้นไปนั้น
 แผลงจงลมตาช่นได้

“ตามไว้มันเข้าไปที่พุ่มหนาม
 ตะคองแล้ว ไอ้ยศอ้วน เอ็งวิ่งไปดัก
 หน้ามัน อ้าว ไอ้สาช่นโคอยู่หัววิมาน
 อะไร หนั่งสติกเอ็งมี ยิ่งชว่ะ”

เจ้าเทพ ผู้เป็นจำฝูงส่งงาน
 โทวกเหวก

“ยิ่งกะล่ออะไร มีแต่หนามทงน
 ชนยิงไปเจาะเอาลูกกะตาไอ้บ่อมเข้า
 กูกือตางตะหริดนะช”

เทพเกาหัวแก๊กๆ ในลำดับสำ
 นวนของไอ้เชยคสาผอมแห่งแต่ก่อน
 ที่ใครจะเคลื่อนไหวอย่างไรดีต่อไปเจ้า
 โฮมผู้ไม่ชอบพุดมากจุดไฟเข้าที่ใบ
 ไม้แห้งชงหล่นอยู่เกลื่อนกลาด หวัง
 จะคลอกหนทองขาวให้อยู่หมัด ตา
 เชยตัวแข็งทื่อเหมือนลูกสาป ขณะที่
 ลมพัดโหมมาอย่างรุนแรง

“ไอ้เด็กเปรต ดับไฟเตยวัน
 เห็นไหม ขาวยังไม่ได้เกยวอยู่ติดชาย
 บ้านเอง”

แกร้องออกมาสุดเสียง สัน
 สะท้านจนแทบจำเสียงตัวเองไม่ได้
 เปลวไฟแลบเลียต้นไม้เล็กใบไม้แห่ง
 เสียงดังเปรี้ยะประจันผู้เฒ่าช่นลูก
 เกรียว

“ฉันจะเอาหนตัวนี้ให้ดู”

เจ้าโฮมบอกอย่างมั่นใจ พวก
 พ้องทงหมดกระจายกันออก มอทิส
 ทางที่หนจะวิ่งหนีไฟออกมา แต่จน
 แล้วจนรอดก็ไม่เห็นหัวแว ตาเชย
 สันสะท้านราวจับไข้

“... ช่วยกันเก็บกิ่งไม้สด ตี
 ตัดต้นไม้ไฟเร็ว!”

พวกเด็กขงกั้งนั้น เมื่อไฟเริ่ม
ลามออกไปทางนาข้าวสกลเหลงกรอ
อย่างรวดเร็วกินกว่าที่จะสะกัตัน
ตาเซยรู้สึกคล้ายจะเป็นลม แกหกก
ไม่มาเต็มทงสองกำมือ หวดชายบ้าย
ขวาวอย่างอดตลุด แต่นั้นแหละ คำพิง
คนแก่อย่างแกคนเดยว ไหนเลยจะ
สามารถสะกัตไฟอันโหมแรงไว้ได้

เปลวไฟไหม้ลามเลียลงสู่นาข้าว
อย่างรวดเร็ว

เจ้าเทพได้สติก่อนคนอื่น มัน
หกกั้งไม่สดอย่างเดยวกับตาเซยเข้า
ตัดไฟ ปากก็ร้องบอกเพื่อน

“ช่วยกันหน่อยไวย ตายห้า...”

เทพตาเหลือก เมื่อเห็นได้อย่าง
ชัดเจนแก่กว่า นานงนกลายเป็น
เหยอของไฟไปแล้วอย่างไม่มีทางที่
จะแก้ไขได้

“โน้น ไปดักหน้าตรงโน้น ไร่
ที่มันไหม้แล้วก็แล้วไป”

ตาเซยเหงอท่วมตัว เหมือนเพิ่ง
อาบนามาใหม่ ๆ เจ้าพวกเด็กทงหลาย
วิ่งตามแกไปเป็นพรวน กว่าระดับ

ไฟลงได้สำเร็จ มันก็กินเนื้อที่ไป
แล้วสองบงนา นาฟางข้าวของแก

“ตา ทำไมทำหน้าอย่างนั้นล่ะ”

เจ้าบอมลามา ผู้เต่าทำหน้าที่
เหมือนเพิ่งตนจากฝันร้าย แยกมให้
เด็กด้วยใบหน้าเซยว ๆ

“เปล่าหรือก ข้าเหนอย แดด
มันร้อนเหลือเกิน”

เจ้าเทพ เจ้าสา เจ้าศ เจ้าโฮม
ต่างก็ถอยไม้คนละท่อน เตรียมการที่
จะจัดการกับเจ้างูสิงอย่างเต็มทีทุกคน

“มันออกทางใคร แล้วเอาไว้
ไม่อยู่ กูเตะเด็ด ๆ”

เจ้าเทพหัวโปกประกาศก้อง ทำ
ทางมันทำให้ผู้เต่าอดหัวเราะไม่ได้
พวกมันตามล้างูสิงอย่างเอาเป็นเอา
ตาย

ไฟที่ถูกเพิ่มเชื้อด้วยฟางจากลาน
นวดข้าว พุ่งเปลวขึ้นสูงจนท่วมหัว
และร้อนแรงจนต้องถอยร่น ตาเซย
ถดถอยออกมาเพราะทนความร้อนไม่
ไหว ปลอ่ยให้เป็นหนาทของเจ้าพวก
เด็กพรวนแห่งทุ่งนามันว่ากันไปตาม

สะดวก

ชั่วครู่ต่อมา พวกมันก็ส่งเสียง
ไซโยให้ร้องอย่างดงดิน เมื่อเจ้าเทพ
สามารถหุดท่อนไม้เข้าที่ลาคของงู
สิงเคราะห์ร้ายตัวนั้นได้สำเร็จ มัน
ดันกระเด่วฟาดหาง ไปมาสองสาม
ครั้ง แล้วก็สงบนิ่ง

“แนมย พรคพวก” มันซุง
ขึ้นเหนือหัว ตัวใหญ่เกือบเท่าแขน
ยาววาเศษ ๆ “เฮย, พวกเอ็งช่วยกัน
ดับไฟหน่อย เดยวมันลามไปไหม้
บ้านใครเขาเข้า เหมือนที่ไหม้ข้าวนา
ตาเซยง้อล่ะ”

ตอนท้ายมันพุดเบา ๆ ด้วยเกรง
ว่าแกจะได้ยิน แต่แกก็ยังได้ยินอยู่ดี
ชายชรายมอย่างโรย ๆ เมื่อพวกมัน
จัดการจู่เสงตัวนั้นจนสกลหอมน์ากิน
แล้วนำมาให้แกท่อนหนึ่ง ตาเซย
ปฏิเสธ

“พวกเอ็งกินกันเถอะ ข้าไม่
ชอบกินงูเภา”

ธุดงค์ เกี้ยวดาว

ว่าด้วยวัฒนธรรม

ถ้าสังเกตดูร้านรวงที่มียุ่มากรายเดยวัน จะเห็นร้านกาแฟประเภทคอฟฟี่ชอป ร้านขายขนมปัง ร้านขายนมแฮม ขายแยม รวมทั้งตลาดแบบพิเศษ (ซูเปอร์มาร์เก็ต) มากมายเสียจนเราอดสงสัยไม่ได้ว่า ใครกันหนอที่ซื้อของพวกนี้กัน คงไม่ใช่แต่เพียงฝรั่งมังค่าล้วน ๆ เสียแล้วกระมัง เพราะร้านจำพวกนี้มากเกินคนซื้อเฉพาะที่เป็นฝรั่งตาน้ำข้าวอย่างเดียวย่อมจะมีไทยเราพลอยผสมโรงซื้อของพวกนี้ไปกินด้วย แต่คนไทยที่จะซื้อของพวกนี้ไปกินได้ก็คงต้องเป็น "พวกคอกยุโรป" หรือ "คอกฝรั่ง" อยู่สักหน่อย

เราเชื่อว่าคนไทยอยู่กลุ่มหนึ่งที่ติดวิถีชีวิตแบบชาวยุโรป เริ่มตั้งแต่วิถีชีวิตตั้งแต่ตัว วิถีใช้เวลาว่างตลอดจนไปถึงวิถีชีวิตพูดและวิถีทำมือ

และส่วนมากท่านเหล่านั้นก็จะจะเป็นพวกที่เคยไปเมืองนอกมาบ้างแล้ว จึงจะรู้จักวิถีชีวิตอย่างนี้ได้ถูกต้องและสมบูรณ์แบบ

แต่ถ้ามาสอบดูอดีตช่วงชีวิตกันเป็นรายตัว ก็คงพบอกว่าในกลุ่มคนที่เคยได้ไปเมืองนอกเมื่อนานมาน้อยหน่อยแต่ละคนก็ต้องเคยผ่านวิถีชีวิตแบบไทยๆ มาก่อน คงต้องเคยกินข้าวเช้า ก่อนจะไปกิน breakfast กินข้าวไข่เจียวก่อนกินไข่ดาว ขนมปังแฮมแอม ซึ่งหมายความว่ากลุ่มคนเหล่านั้นได้ผ่านวัฒนธรรมมาแล้วสองวัฒนธรรม คือวัฒนธรรม

แบบไทย และวัฒนธรรมแบบตะวันตก ซึ่งส่วนมากมักจะเลือกยึดเอาวิถีชีวิตตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกเป็น สรณะ

และไม่เพียงแต่คนกลุ่มน้อยที่เคยไปเมืองนอกมาแล้วเท่านั้น ยังมีคนอีกจำนวนมากที่มักจะได้แก่นั่นช่นกลางที่อาศัยอยู่ในเมืองที่ได้รับเอาบางส่วนองวัฒนธรรมแบบตะวันตกมาใช้มากขึ้นตามความสามารถทางเศรษฐกิจ ที่ต้องมเงื่อนไขทางเศรษฐกิจก็เพราะว่า ันวัฒนธรรมตะวันตกก่อนข้างจะแพงอยู่ไม่ใช่น้อย

แล้วเกิดอะไรขึ้นกับกลุ่มคนที่เรากล่าวมาข้างต้นน อย่างไม่พิดมาแล้วว่าคนไทยที่กำลังกล่าวถึงนั้นได้ผ่านวัฒนธรรมมาแล้วทั้งสองอย่าง แต่ได้ตัดสินใจที่จะเลือกใช้วัฒนธรรมของชาติอื่น และไม่เพียงแต่เลือกมาใช้เท่านั้น แต่ยังมีการจัดอันดับสูงต่ำให้กับวัฒนธรรมเหล่านั้น

ด้วย เช่นถ้าไปคลุกเก็กไม่โก้เท่ากับไปฟังคอนเสิร์ต

สรุปสั้น ๆ ก็คือเราเลือกใช้วัฒนธรรมของตะวันตกด้วยความรู้สึกนิยมยกย่อง และในเวลาเดียวกัน เราก็ถูกเหยียดค่าวัฒนธรรมของตัวเองให้ต่ำลง

สิ่งที่ถลกถลกก็จะเกิดชนคอ ตามธรรมดา ของของใครนั่นใครก็รักใคร่ก็หวง มักจะเห็นว่าดีกว่าของคนอื่น นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มีความรู้สึกรักและภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของ

สิ่งที่เราเรียกว่า การรุกรานทางวัฒนธรรมนั่นก็คือ การพยายามสร้างความรู้สึกชนชมยกย่องในของที่ไม่ใช่ของตนให้เกิดขึ้นมาให้ได้นั่นเอง

ฟราน เฟนอน จิตแพทย์ชาวอิตาลีเคยได้พูดถึงวัฒนธรรมแห่งชาติของชนผิวดำไว้ในหนังสือ "The wretched of the earth" ว่า "พวกปัญญาชนนี้ โกรธเป็นพวกที่ความขัดแย้งมาก เพราะเขาต้องดูถูกตนเองและชื่นชมคนอื่นตลอดเวลา" "ชาวตะวันตกพยายามแทรกวัฒนธรรมของพวกเขาเข้ามา ก็เพื่อจะขายสินค้าของพวกเขาได้คล่องๆ"

แท้จริงแล้ว วัฒนธรรมนั้นเป็นแบบแผนการดำรงชีวิตที่สร้างมาจากสิ่งแวดล้อม ในประเทศที่อากาศร้อน

อย่างบ้านเรา การผูกเนคไทแล้วไป
นั่งห้องตักอยู่ในห้องแอร์นั้น ดูเป็น
สิ่งน่าสมเพชเหลือประมาณ บ้านเรา
นั้นทำผิดตั้งแต่ไปปรับเอาวัฒนธรรม
ของคนอื่นเขาเข้ามาโดยไม่คววีสัย
ไม่ดูตาม้าตาเรือ และยังทำผิดเป็น
ชาติสอง เมื่อมาจัดลำดับชั้นยศของ
วัฒนธรรมนั้นเสียอีก เสือนอกเป็น
สิ่งทกกรรมกรณูปันทีใส่เพื่อความอบ
อุ่นเท่านั้น แต่ของเราถูกนำเอามาใช้
ในแง่ให้คุณค่าว่าเป็นของสูงด้วยไม่
ได้ใช้ในแง่ดีประโยชน์อย่างเดียว

แม้แต่ในด้านเทคโนโลยีก็เช่น
กัน ในบ้านเราเทคโนโลยีทางด้าน
เครื่องเหล็ก คงจะพัฒนาได้ยาก
เพราะการขาดวัตถุดิบ แต่ถ้าเราลอง
หันไปดูเทคโนโลยีด้านไม้ไผ่และ
เชือกในชนบท จะเห็นว่าเทคโนโลยี
ทางด้านนี้ ได้พัฒนามาอย่างมาก
เพราะสภาพความอุดมสมบูรณ์ป่าไผ่
นั้นอำนวยอย่างขิง หากแต่เราไม่ได้
สานต่อความรู้ความเจริญทางนี้ เรา
ได้ทิ้งของเก่าที่สร้างกันมานานหลาย
ชั่วอายุคน และกลับไปหัดตั้งใจกัน
ใหม่

เมื่อลาว เขมร ทำการเปลี่ยน
แปลงการปกครองแล้ว สิ่งแรกที่เขา
ทำ ก็คือการสร้างสรรควัฒนธรรม
แห่งชาติขึ้นมาใหม่ เพื่อหาเอกลักษณ์
ของตนขึ้นมา เพื่ออย่างน้อยก็ทำให้
รู้ว่าอะไรคือลาว อะไรคือเขมร การ
เริ่มต้นนั้นเขาก็เริ่มต้นกันจากสิ่งที่
เห็นได้ชัดๆ เช่น การแต่งกายและ
เรื่อยไปจนถึงศิลปะวัฒนธรรม

ถ้าใครยังจำว่าตอนทเริ่มขบวนการ
นักศึกษาฝ่ายก้าวหน้าเกิดขึ้นมา
ใหม่ ๆ นั้น สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม
อย่างหนึ่งของพวกก้าวหน้านั้น
ก็คือยาม ฉบับหน้าเราจะตั้งข้อสังเกต
เกี่ยวกับเรื่องยาม ก็เป็นเรื่องเกี่ยว
กับวัฒนธรรมนั้นแหละ

“ฟาย”

ระวังนะ คนชอบปรุงกายเตยด้วยพริกน้ำส้ม

“ราดหน้าจานหนึ่ง ใส่พริกคอง
น้ำส้มแะๆนี่” เสียงเพื่อนร่วม
สำนักงานร้องตะโกนบอกแม่ค้าเป็น
ประจำทุกวัน แต่ ๒-๓ วันนั้นไม่มา
ทำงานลาป่วยเพราะท้องร่วง ไป
เยี่ยมเมอเซ่า บอกว่า หมอสงสัยว่า
เพราะกินพริกคองน้ำส้มเข้าไปมากๆ
เป็นประจำ

ผู้สันทัดกรณีเรื่องน้ำส้มของ
องค์การพิทักษ์ผลประโยชน์ผู้บริโภค
แห่งประเทศไทยบอกว่า แบ่งกรด
น้ำส้มได้ ๓ พวก คือ น้ำส้มสายช
หมัก น้ำส้มสายชูกลั่น และน้ำส้ม
สายชูเทียม

อน้ำส้มสายชูหมักนั้น ทำได้
โดยเอาผลไม้หรือน้ำตาลมาหมักกับ
สาเห็ดแล้วหมักกับเขื่อน้ำส้มสายช
ตามกรรมวิธีธรรมชาติ พวกนี้หมักกลิน
หอม

ส่วนพวกน้ำส้มสายชูกลั่น ทำ
โดยเอาแอลกอฮอล์กลั่นเจือจางมา
หมักกับเขื่อน้ำส้มสายช ทั้ง ๒ ชนิด
นี้เบนน้ำส้มสายชแท้ ราคาแพง ทำ
ยาก หาซื้อไม่ค่อยมี ประชาชนไม่
รู้จักดี

อีกชนิดหนึ่งที่รู้จักกันดี คือน้ำ
ส้มสายชูเทียม โดยเอากรดน้ำส้มมา
เจือจาง หรือบางทีเอากรดกำมะถัน
หรือกรดเกลือมาเจือจาง ชนิดนี้ราคา
ถูกหาซื้อได้ง่าย โดยเฉพาะถ้าเจอ
จางไม่ดี ทำให้เกิดท้องร่วง อาเจียร
ได้ อาจทำอันตรายแก่ทางเดินอาหาร
เช่น กัดกระเพาะอาหารเป็นแผล

แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวง
สาธารณสุขก็ได้ประกาศให้น้ำส้ม
สายชูเป็นอาหารควบคุมตั้งแต่ปี
๒๕๐๘ แล้ว ผู้ที่จะผลิตและจำหน่าย

จะต้องขออนุญาตจากกระทรวง
สาธารณสุขก่อน

ท่านกัมบัญหาอยู่ว่าคนๆ แม่บ้าน
ที่ไปชอน้ำส้มมา จะรู้ได้อย่างไรว่า
ทำจากกรดแรงเป็นอันตรายหรือไม่
ก็ใช้วิธีพิสูจน์ง่ายๆ โดยเอามาดองกับ
พริกแห้งหรือพริกดำภายใน ๑ วัน ถ้า
น้ำเห็นพริกขุ่น พริกเปื่อย ยิ่งหาก
ปล่อยไว้ได้สัก ๒-๓ วันยิ่งเห็นชัด
แล้วก็ไล่ให้แน่ๆ ว่าทำมาจากกรดแ
แต่ถ้าคิดว่าต้องรอตั้ง ๒-๓ วัน
รอไม่ไหว ก็ลองใช้ดองกับผักต้มไป
บาง ๆ เช่น ผักขี้ เพียงภายในเวลา
๑๕ นาที ถ้าใบเปลี่ยนสีเป็นสีดำนง
ก็แสดงว่าใช้ของเหมือนกัน ว่าเจ้าน้ำ
ส้มขูดนั้นทำมาจากกรดแ

ทิ้งไปทิ้งมาก็ให้ขาด อยากร
อาหารรสเปรี้ยวขึ้นมาจะทำยังงี้ดีละ
จตุรัสก็ขอแนะนำว่า มะนาวขีครับ!
ตอนนมะนาวราคาถูกเหลือเกิน

นิติ วิรัชวงศ์

“คองคอร์ด” บินเข้าบ้านแยงกได้แล้ว

จำได้ไหม ในคอลัมน์ “ของใหม่” ของเล่มที่ ๓๐ จดรัส รายงานถึงเที่ยวบินปฐมฤกษ์ของเจ้าเครื่องบินที่บินเร็วกว่าเสียง “คองคอร์ด” ของฝรั่งเศสและอังกฤษ ทั้งยังตีความหมายว่าจะบินผ่านสหรัฐอเมริกา ได้หรือไม่ และจดรัสก็ได้พบนั้ไว้กับอาจารย์ชาวอเมริกันคนหนึ่ง ด้วยรางวัล ๒๐ บาท โดยจดรัสเชื่อว่า ยังไงเสียสหรัฐาก็จะอนุมัติให้เครื่องบินเสียงกัมปนาทรุ่นนี้ บินผ่านดินแดนของตนได้

ผลปรากฏออกมาแล้วว่า จดรัสเป็นผู้ได้รางวัล ๒๐ บาท เจ้าเครื่องบินที่บินได้เร็วกว่าเสียงร่นน ได้รับอนุมัติให้ใช้สนามบินทางทวีปยุโรป

และวอชิงตันเพื่อการทดลองบินเป็นเวลา ๑๖ เดือน จะมีเที่ยวบินผ่านสนามบินวอชิงตันวันละเที่ยว และผ่านนิวยอร์กวันละ ๒ เที่ยว ข่วานแจ้งสู่สาธารณชนโดย นายวิลเลียม โคลแมน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

การอนุมัติของสหรัฐฯ ในครั้งนั้น มีเงื่อนไขว่า ในระหว่าง ๔ เดือนของการทดลองบินนั้น หากก่อให้เกิดอันตรายใดๆ กับสุขภาพ กับภาวะปกติสุขของการดำรงชีพ หรือกับความปลอดภัยของชาวอเมริกันแล้ว สหรัฐฯ จะสั่งห้ามการบินของเครื่องบินรุ่นนี้อย่างเด็ดขาดในทันที

เวนิช บ.จ.ส. :
คุณคงหมด
ความหมายเสียแล้ว

“ผลัว... ผลัก... ตีบ” เสียงหมัดแย็บอันรวดเร็วปานงคของแชมป์โลกชาวจังโก รุดอล์ฟ มาร์ตินซ์ กระทบเป้าตาขวาของผู้ท้าชิงชาวไทย เวนิช บ.จ.ส. หมดแล้ว หมดแล้ว กระทั่งก่อนจะหมดยกที่ ๑๐ เพียง ๑๕ วินาที นักชกชาวไทยก็หมดความอดทนที่จะยอมรับกำปั้นของแชมป์โลกต่อไปได้ เวนิชค่อยๆ หนีหลังออกจากกรอบต่อสู้ ภายพ้นข้างออกจากปาก รุดเชอกเดินเข้ามาด้วยตาเพียงข้างเดียว เพราะนัยน์ตาขวานับบดสนัท

“ผมสู้ไม่ไหวแล้วครับ ขอมแพ้ครับ” เวนิชหันไปบอกพี่เลี้ยงและเทรนเนอร์ พ.ท. สุธี พรหมไกรภย์ ทันทีที่หายจากตกตลง คนดูในสนามหัวหมากก็ตะโกนชื่นพร้อมๆ กัน

“สู้ตาย... เวนิช!... สู้ตาย” เวนิชตัดสินใจสวมหัวใจสิงห์วิ่งเข้าเชิดนึ่งกับมาร์ตินซ์ต่อไปจนหมดยก และแพ้คะแนนไปเมื่อชกกันครบ ๑๕ ยก

“โธ... ทำไม่ถึงเป็นแบบนี้ นักมวยไทยไม่เคยยอมแพ้เลยในชกชิงแชมป์โลก ผมออกดี แต่ใจไม่สู้ประกาศไปได้เลยว่าเวนิชควรแขวนนวมไปได้แล้ว และผมจะไม่ขอเป็นเทรนเนอร์อีก” พ.ท. สุธี พรหมไกรภย์ เทรนเนอร์ของเวนิชกล่าวอย่างหัวเสียภายหลังการชกได้สิ้นสุดลง

“เราพยายามช่วยเวนิชทกวัดทางแล้ว แต่เรารู้เค้าไม่ได้ เชอกเวทเราก็งงหยอนๆ มาร์ตินซ์แดง

เชือกไม่ได้แน่น ถ้าแต่งเป็นตองหลด ออกนอกเวที พันเวทีเราก็ทำให้อ่อนๆ ซึ่งจะได้เด่นฟูตเวริคไม่ถนัด แลมนไฟเวทีก็เพิ่มไฟเข้าไป ทำให้ร้อนขึ้นเพื่อให้มารตีเนชทนไม่ได้ แต่เวนิชใจไม่สู้เอาเลย กรรมการของเรา ร.ท. บุญส่ง เกิดมณี หรือ เขียวหวาน ยนต์กรกิจ ก็ให้คะแนนเราชนะ ทงๆที่แพ้ เวนิชยังทำอะไรเค้าไม่ได้” ผมมีส่วนร่วมในการจัดศึกครั้งนี้กล่าวกับเรา

การชิงชัยในครั้งนั้น มือกส่งทางที่จะต้องกล่าวถึงนั่นก็คือ “ความอาดรรพ์”

เวนิช เป็นผู้ที่ทงเพิ่มความเชือดือ และเป็นผู้ที่ทำลายอาดรรพ์ในเวลาเดียวกัน

กับตำแหน่งแชมป์โลกรุ่นแบนตัมเวท ไทยมีโอกาสมเป็นผู้ทำชิงมาแล้วถึง ๖ ครั้ง และรอกอยกันมาถึง ๒๒ ปี จำเริญ ทรงกัจจรัตน์ ได้ชิงแชมป์ครั้งแรกกับ จิมมี่ คาร์เธอร์ ที่สนามกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒ พ.ค. ๒๔๙๑ จำเริญไม่ได้แชมป์และการทำชิงอีกสองครั้ง หลังจากนั้นเขาก็ปราชัยติดต่อกัน

เวนิช บ.ช.ส. และถนอมจิต สุโขทัย ก็มีโอกาสมมาแล้วคนละครั้ง แต่กับปราชัยหมดทุกคน จึงดูเหมือนว่าตำแหน่งแชมป์โลกรุ่นแบนตัมเวทนั้นเป็นอาดรรพ์ สำหรับคนไทยที่จะไม่มีโอกาสได้ครอบครองตำแหน่งนี้เลย เวนิชมาแพคราวนอกกยงสร้าง

ความเชือดือให้กับแฟนหมัดมวยเมืองไทยยิ่งขึ้น

ในทำนองเดียวกัน สนามมวยหัวหมากได้จัดใหม่ศึกชิงแชมป์โลกมาทั้งหมด ๘ ครั้ง นักมวยไทยไม่เคยปราชัยต่างชาติเลย แต่ศึกครั้งที่ ๘ เวนิชได้ทำลายอาดรรพ์เวทีแห่งนี้โดยปราชัยชาวต่างชาติเป็นครั้งแรกและยับเยินที่สุดในชีวิต

“ปัดโร... จะชนะเค้าได้ยังไงกันครับ พี่เลี้ยงของเราไม่เคยสอนหรือแนะนำแกทางมวยของมารตีเนชเลย ตลอดจนการให้นาระหว่างพักยก มีแต่พูดว่า สู้ตาย-สู้ตาย เดินเข้าไปต่อย มีแรงเท่าไรต่อยให้หมด ผิดกับพี่เลี้ยงของมารตีเนชซึ่งได้แนะนำวิธีการชก และแกทางมวยของเวนิชตลอดเวลา และตั้งค่ายที่ ๕ ไป เวนิชไม่สามารถที่จะต่อยหมัดให้เข้าเป้าได้เลย” แฟนมวยที่นั่งติดกับริงไซด์ให้ความเห็นกับ จตุรัส

“ผมรู้สึกดีใจ และภูมิใจมากที่รักษามงกฏกลับมาสำเร็จ และมีโอกาสเข้าเฝ้าผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างใกล้ชิดด้วย” มารตีเนชแชมป์โลกผู้ชนะทั้งหมัดและใจคนดูรอบสนามกล่าวกับผู้สื่อข่าว

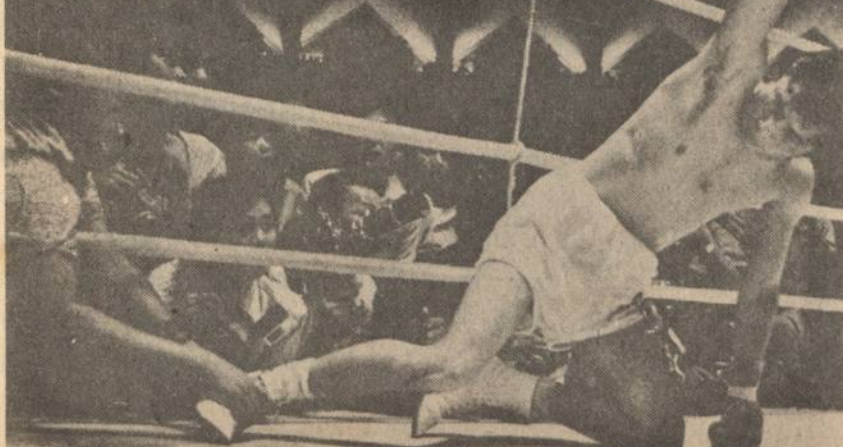
“ชกกับเวนิช ผมรู้สึกว่าผมชนะแน่ แต่ก็ไม่อยากจะซาเติมให้บอบช้ำไปกว่านออก การชกของกัน

ตำแหน่งครั้งต่อไป ผมยินดีให้เวนิชรอนักมวยไทยคนใดก็ได้แก่มือกับผม และผมก็ยินดีที่จะมาชกในกรุงเทพฯ อีก ผมรักคนกรุงเทพฯ ที่มีจิตใจให้การต้อนรับอย่างดีกับผม และผมขอขอบคุณพี่น้องชาวไทยทุกๆ คน”

“แต่ผมไม่ชอบอยู่อย่าง ตอนชก ๑๕ ผมหลุดออกไปนอกเวที พอผมจะลุกขึ้น คนไทยที่นั่งอยู่ริงไซด์จับบักผมไว้แน่นไม่ยอมให้ลุก จะให้กรรมการนับผม พอผมสับด์หลุดยังตามมาจับขาผมเอาไว้อีก แต่ไม่เป็นไร ผมไม่ถือ สนุกดีเหมือนกัน มันเหมือนกับวันผมถูกรุมชกที่เดียว ๔ คน มีทั้งกรรมการ, เวนิช คนดู และเวทีมวย”

“ผมเพิ่งรู้จักกับความเจ็บปวดวันนั้นเองละครับ ว่ามันเป็นอย่างไรมารตีเนชไว้มากครับ ผมต่อยไม่ถูกเต็มๆหมัดเลย หมัดแย็บขาของเขาเป็นหมัดอันตรายมาก ผมเดินเข้าไปเป็นตองโดนทกที่ แก่ไม่ตกเลยครับ ในยกที่ ๑๐ ที่ผมจะไม่ยอมชกต่อเพราะตาข้างขวาของผมปิดสนิทมองไม่เห็นอะไรเลย แม้แต่เดินเข้ามมตอนหมดยกผมยังหามมไม่เจอเลยชกไปก็ยังไม่เจ็บครับ ผมรู้ตัว แต่เมื่อส่งให้สู้ตายผมก็ยอมตาย ไม่ใช่ว่าผมใจไม่สู้ ผมเสียใจครับที่คนดูด่าผม แลมนบางคนยังไล่ให้ผมกลับไปเป็นกระเป๋ารถเมลลอก” เวนิช บ.ช.ส. กล่าวอย่างเศร้าสร้อย

เจ็บ อัยคิงชวา

ก็น่าเห็นใจ ชีวิตของนักมวยก็เสมอเหมือนกับเบนหมาไล่เนื้อ เมื่อหมดสมรรถภาพเสียแล้ว ก็หมดความหมายแก่เจ้าของ ทงๆที่เวนิชบอบช้ำออกอย่างนั้น พ.ท. สุร พรหมใจรักษ์ เทรนเนอร์ ก็ยังอดสาหัสเอชซาเต็มออกมาได้อย่างหนักแน่นกว่า “ใจไม่สู้อย่างนั้น... เป็นทหารโดนเตะไปแล้ว”

นิราศหนองคาย วรรณคดีที่ถูกสั่งเผา

ซึ่งป้าตาลงครึ่งกรุงเก่า
ฟังเขาเล่าจำไว้ไม่ไหลหลง
ถูกฝุ่นเข็นไม้ไปฝังรังค์
ทำการสงครามแต่ก่อนบ่หอนเป็น
แต่เมื่อใดฝุ่นแล้งแห้งสนิท
จึงจะคิดยกทัพไปขับเข็ญ
คิดชนมามาตาดกกระเด็น
ไม่วางเว้นกลัวตายเสียตายตน
โอกรรมเราเกิดมาเวลาน
พอไพร่มาสู่ถูกฝุ่น
นักแค้นไอ้พวกฮ่อทรชน
จะฆ่าคนด้วยไซ้ไข้บุญญา

สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรี
สุริยวงศ์ คือผู้บัญชาการกองทัพปราบ
ฮ่อ ผู้ออกคำสั่งให้เดินทัพในฤดูฝน
ผู้แต่งเรื่องนกลอยทิม สุขยางค์หรือ
หลวงพัฒนาพงศกถิต ขณะแต่งเรื่องน
อายุ ๒๘ ปี เป็นทนายของเจ้าพระยา
มหันทรศักดิ์ธารัง ซึ่งเป็นแม่ทัพผู้นำ
ทัพไปปราบฮ่อในครั้งกระโน้น ดั่ง
นั้นจึงไม่แปลกแต่อย่างใดที่นายทิม
ผู้เขียนลวกโบายเสีย ๕๐ แล้วถูกพิพาก
ษาจำคุกทันที โดยมีต้องชนศาล

ท่านองเดยวกันลงทหารชนผู้
จตุรัส ๔๔

น้อยที่เคยไปรบในลาว ในเขมร ใน
เวียดนาม กลับมาแล้วเขียนหนังสือ
วิพากษ์วิจารณ์ผู้บังคับบัญชา ในขณะที่
ที่อำนาจทั้งหมดยังคงรวมศูนย์อยู่ที่ตัว
เขมรหรือจะไม่โดนเรียกมาสอบสวน
เอาโทษทัณฑ์ก็คล้าย ๆ กัน

ข้อความที่คัดมาข้างบนนั้นคือ
ต้นเหตุอันสำคัญที่ทำให้สมเด็จพระเจ้า
พระยาฯ โกรธผู้เขียนอย่างมาก ใน
สมัยโบราณนั้นไม่มีแม่ทัพนายกองที่
ไหนเขาจะยกกองทัพออกไปรบในฤดู
ฝนนายทิมกล่าวได้อย่างไรจึงหอบขนมา
แถมยังพูดต่ออีกด้วยว่า “นักแค้นไอ้
พวกฮ่อทรชน จะฆ่าคนเสียด้วยไซ้
ไข้บุญญา” นัย่อมหมายถึงการเยาะ
เยียดกลางเจ้านายผู้บังคับบัญชา
อย่างน้อยนายทิมก็ต้องหมายความว่า
พวกฮ่อมีบุญญาเหนือผู้บังคับบัญชา
การกองทัพไทย สามารถล่อลวงให้
ผู้บังคับบัญชาดกหลุมฝังศพไปตาย
กลางป่ากลางดงได้

นี่ถ้าตอนที่พวกทหารรับจ้าง
กลับมาจากเขมรหรือลาวใหม่ ๆ มา
เขียนเบ็ดไปผู้บังคับบัญชาว่า รับ
เงินมาจากไซ้ไอเอ. มาจ้างพวกเขารบ
เพื่อผลประโยชน์ของอเมริกา คงจะ
มันดีไม่น้อยและน่ากลัวจะเป็นเรื่อง
เป็นราวกันเกรียวกราว

ความจริงถ้าจะว่าไปแล้ว นิราศ
หนองคายมีแง่มุมที่น่าสนใจไม่น้อย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งน่าสนใจในแง่ที่
เป็นวรรณคดีที่ถูกเผา เคยมีข่าว
เกรียวกราวอยู่พักหนึ่งในช่วงที่คน
รุ่นใหม่พากันเสนอคำขวัญให้ “เผา
วรรณคดี” แต่วรรณคดีที่คนรุ่นใหม่
ต้องการให้เผาคงไม่ใช่วรรณคดีอย่าง
นิราศหนองคายเป็นแน่ เพราะนิราศ
เรื่องนี้ได้เปิดโปงการใช้อำนาจบาท
ใหญ่ของชนชั้นปกครอง และเขียน
สะท้อนความกล้าหาญของพวกไพร่ที่
มีจิตใจกล้าสู้รบ และยังได้กล่าวถึง

วิธีการคอร์รัปชั่นของข้าราชการใน
สมัยนั้น

แต่ปรากฏว่าเอาเข้าจริงๆคนรุ่น
ใหม่กลับไม่ได้เผาวรรณคดีเล่มใดเลย
แม้แต่เล่มเดียว เพราะพวกมันได้แต่
วิพากษ์วิจารณ์ลักษณะไม่ดีบางประ
การออกมาเท่านั้น ตรงกันข้ามกับ
คนรุ่นเก่าที่ถลันถลันถลันถลันถลัน
ขนมาเผาหนังสือของคนรุ่นใหม่เอา
เสียดื้อ ๆ คงจำกันได้เมื่อคราวที่เด็ก
นักเรียนสวนกุหลาบทำหนังสือออก
มา แล้วถูกครูใหญ่สั่งให้เผาทั้ง

หนังสือ นิราศหนองคายออกตี
พิมพ์โฆษณาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๒ ใน
สมัยรัชกาลที่ ๕ ต่อมากลถูกสั่งเก็บและ
เผาเสียสิ้นในระยะหลัง ตัวกวีก็ถูก
โอบและถูกจำคุก ข้อแตกต่างของ
นิราศเรื่องนกลอยทิมเรื่องอื่น ๆ นั้นมีมาก
อย่างไม่ต้องสงสัย กรอบของนิราศ
นั้นเป็นอย่างไรกรึกรึกรึอยู่ เมื่อชนขอ
นิราศก็มักทนไม่พ้นจากการรำพึงรำ
พันถึงความรัก ความคิดถึง การชม
ชมธรรมชาติอะไรทำนองนั้น แต่ปรากฏ
ว่านิราศเรื่องนกลอยทิมเป้าหมายทางการ
เมืองเป็นเรื่องหลัก “ครั้นจะรำระยะ
ทางชมบางบาน กษัตริานหลักจตุตต

ประสม ด้วยนิราศอนมตอดม ล้วน
การมวิเวกวานุเขยอันพึง”

ท่านเจ้าคุณแม่ทัพพูดปรับทุกข์
ซึ่งจะบุกไปในป่าสาธสาร
กลัวผู้คนทั้งหลายกลัวปรมาณ
จึงคิดอ่านหาของสุทองตรา
ถึงจะมีโทษร้ายกฎหมายทัพบ
จะสู้รบเอาผู้เดียวจริงเจียวหนา
ทัชชของบงกับริบอาญา
ถึงจะฆ่าตมหนักตัญญ
ขออย่าให้ไพร่พลไปบ่นป
เวลานชนจรตองอ่อนห
จะรับบปคนทงเพเหมอนเชช
มิให้หมุไซบามันฆ่าคน
ณคิดถึงความตายใจหายวาบ
เหมอนเกิดลาภตามทางกลางวิถี
หากว่าบุญเราทงหลายได้นายค
ไม่อินทรีขของเราเนาอยู่ไพร
หากว่าเดชะบุญเจ้าคุณโช
สู้ตอบโต้ตองตราหามาไม่
ถ้าเหมอนเขาเมฆศไม่อดใจ
คงพาไพร่มาล้างเรยทางเดิน...

หลายตอนที่เดชะในนิราศหนอง
คายได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายที่แท้
จริงๆว่า เป็นนิราศที่มุ่งมุ่งทางการ
เมองกล่าวคือ นายทิม ขกข์องเทิด
ทุนเจ้านายของตนเองมาก เจ้าพระยา
มหินทรศักดิ์ราชางนั้นเหมอนพระเชษฐ
ได้บ่าป สู้ยอมรับเอาความผิดเสยผู้
เดียว ไม่ยอมฟังคำตองตรา เพราะ
กลัวว่าไพร่พลจะไปตาย บุญที่นายทิม
คิดว่าบงกับุญที่ได้นาคัด ไม่เหมอน
เขาเมฆศ ไม่งั้นบรรดาไพร่พลและ
ตัวนายทิมเองคงจะพบกับจุดจบของ
ชีวิตแน่ เขาในทนมเมฆศคงจะเป็น
อันไปไม่ได้นออกจาก สมเด็จพระ
ยาบรมมหาศรีสริยวงศ์ ผู้บัญชาการ
รบ

“คนพูดสำนวนฟังขานดังนี้มีมาทุก
แผ่นดิน แผ่นดินสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่
หัว จางวางเสื่อทำหนังสือทงว่าหม่อมไกรสร
ท่านก็เอาโทษ เจ้าพระยาบดินทรเดชาไปทัพ

เขมร หม่นไวพเพงนอกราชการ นายเถอน
คางพะ พุดจาดเตียนแม่ทัพนายกอง ท่าน
ก็เอาโทษถึงตายทงนั้น...”

นี่คือคำพ้องนายทิมในตอนแรก
พระบไทยถึงตาย แต่ทนายทิมรอดมา
หนักเพราะเจ้าพระยามหินทรฯ เจ้า
นายของนายทิมนั่นเอง แม้นายทิม
จะยืนยันว่าตนเองเป็นผู้เขียนแต่ด้วยความ
ความคิดของตนเองก็ตาม ถึงอย่างไร
รัชกาลที่ ๕ ก็รู้ และสมเด็จพระ
พระยาจักรีว่าใครเป็นคนอยู่เบื้องหลัง
ความคิดนี้ เจ้าพระยามหินทรฯ เคย
เป็นบุตรบุญธรรมของรัชกาลที่ ๔ มา
ก่อน เรื่องต่างๆจึงลงเอยอย่างไม่
ร้ายแรงจนเกินไปนัก

อ่านแต่ในนิราศหนองกายเคยๆคง
จะไม่ทำความกระจ่างแจ้งให้กับผู้
สนใจเท่าไรนัก เพราะถ้าจะรู้จัก
จริงๆถึงความเป็นมาเบื้องหน้าเบื้อง
หลังแล้วก็คงจะต้อง ไปค้นคว้าหาข้อ
มูลกันอีกมากทีเดียว

แต่เนื่องจากในเล่มนี้ สิทธิ ศรี
สยาม ได้นำมาเขียนวิจารณ์อย่างละเอียด
คัดค้นคว้าหลักฐานเอกสารเก่าๆ
เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้เราได้รู้ว
รรณคดีที่สะท้อนภาพความเป็นจริง
อย่างไม่บิดเบือนในอดีตนั้นความจริง
ก็มีอยู่และอาจจะยังมีอยู่อีกมาก แต่
คงถูกเผาหรือเก็บไปเสียหลายเล่ม
แล้ว เนื่องจากไม่เป็นที่สบบอารมณ์
ของคณีนางคน

น่าเสียดายที่วรรณคดีอย่างนี้ไม่
เคยได้ถูกกำหนดให้เป็นหนังสือแบบ
เรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ประ
วัติศาสตร์บางตอนอาจจะหล่นหายไป
ได้ อันนั้นเป็นเรื่องธรรมดา หน้าที่
ของคณอย่าง สิทธิ ศรีสยาม หรือ จิตร
ภูมิศักดิ์ จึงถือเป็นภาระกิจที่มเกียรติ
น่าจะหวังกันได้ว่าจะได้เห็นวรรณคดี
ใหม่ๆที่ยังไม่เคยได้อ่านในห้องเรียน
นี้ออกมาอีก.

พิภ ผลิตงาม

๑๕๐ ภาพเพศศึกษา ภาคปฏิบัติ

หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา
พร้อมภาพประกอบ

ราคาเล่มละ ๑๐๐ บาท

ส่งชื่อและส่งตัวแลกเงินไปก็

เสร็จส่งบุคเซนเตอร์

ตุ ป.ณ. ๔๔

เชิงใหม่

มหกรรมนาฏศิลป์และดนตรี อินโดนีเซียกับลาว กะทิแก่ กับ มะพร้าวหน่อใหม่

ระหว่างอาทิตย์ที่คณะนาฏศิลป์ของมิตรประเทศใกล้บ้านมาร่วมใน "มหกรรมนาฏศิลป์ และดนตรีแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้" ที่กรุงเทพฯ เมื่อกลางเดือนที่แล้ว คนที่ได้รับการกล่าวขวัญถึงมากที่สุด ดูจะเป็นคนวันที่ ๒๒ ฑนาฏศิลป์ของอินโดนีเซีย "หัวกะทิแห่งอดีต" เล่นควบกับ "มะพร้าวหน่อใหม่" จากลาว ที่ต้องยกให้นาฏศิลป์ของอินโดนีเซียเป็น "หัวกะทิ" ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า นาฏศิลป์ของอินโดนีเซียนั้นยังรักษาเอาไว้ได้ทั้งรามณะ และมหากาโรตะ อันเป็นแก่นสองแก่นที่สำคัญยิ่งของวัฒนธรรมอารยกะ (อินเดีย) วัฒนธรรมกระแสที่ไหลเข้ามาชมชานอยู่ทั่วแหลมอินโดจีนแต่ครั้งโบราณกาลรวมทั้งไทย แต่ของไทย

นั้น แก่นทางฝ่ายมหากาโรตะได้หาย หดหกล่นไปจนไม่เหลือร่องรอยแล้ว อินโดนีเซีย แสดงการพอนถวยพระเนตรบั้นหี (อิเหนา) และรามณะตอนสดาหทัย การแสดงทั้งสองชุด หากพิจารณาในแง่ของศิลปะการรำร่า และความประณีตบรรจงในการจัดแสดงแล้ว ต้องให้คะแนนเกือบเต็มร้อย ดูงดงาม วิจิตร และตระการตาด้วยความแพรวพราวของอาภรณ์ และท่ารำร่าอย่างยากจะพรรณนาให้เห็นภาพ ขอบกพร่องเพียงเล็กน้อยที่ให้เห็น ก็คือ ผ้าบางชนิดที่ไซ้ประกอบผ่านางของตัวรำ มองเห็นได้ชัดว่า ไม่ใช่ผ้าพื้นเมือง แลดูดูคาดเกินไปหน่อย และเครื่องแต่งกายของนางรำที่แสดงเป็นนกยูงนั้น ดูเชยกว่านกยูงของไทยมากนัก

แต่นาฏศิลป์ของอินโดนีเซีย มีแต่เพียงความงดงามของรูปแบบเนื้อหาล้วนแต่เป็นเรื่องในอดีต ที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัจจุบัน ถึงอย่างไรความงดงามอ่อนช้อยของการรำถวายพระพร ก็เพลินตาผู้ชมได้ชั่วระยะเดียว หลังจากนั้น ผู้ชมทั้งหลายก็อดบ่นปากหาว่าไม่เป็นดาวเป็นเดือนกันไม่ได้ ดูพระรามตามนางสดาไปก็ไม่อาจจินตนาการเปรียบเทียบผู้นำของรัฐบาลเราทำได้เข้ากับพระราม หรือผู้ช่วยของท่านก็กตัญญูหลายกิมองไม่เห็นสักคนที่จะเสงี่ยมเจียมตัวเหมือนพระลักษณเดชะ ยิงนางสดาด้วยแล้ว ยอานักหาให้ยากเลยในหมู่กฤษตรีปัจจุบัน จะเจอก็คแต่นางมณฑโฆละมัง

อาหารตาอย่างนาฏศิลป์อินโดนีเซียกินเข้าบ่อยก็คงอดเบื่อไม่ได้ ไม่มีสรรพคุณเหมือนอาหารจิต ทิ้งกินก็ขบ่างรัง อาหารตานักใช้มาตรฐานของ "ศิลปะเพื่อศิลปะ" เข้าวัดแล้ว คงได้คะแนนทหนึ่ง เกือบเต็มร้อยอย่างว่าแหละ

ส่วนของลาวนั้น ตรงกันข้ามเลยทีเดียว หากเอาไม่วัดทชอ "ศิลปะเพื่อศิลปะ" เข้าวัดแล้ว ลาวก็คงถูกรำประทับว่า "เชยແຫລ" ก็ศิลปะลาวเป็น "หน่อ" ที่เพิ่งแตกใหม่ไม่ใช่ "หัวกะทิเก่า" อย่างของอินโดนีเซีย

เสียงหยาบใหญ่ของแอกคอร์ดเย็น ผู้เป็นพระเอกของวงดนตรีลาว ทำให้เราคิดถึงแคนอย่างเสียดาย แคนทึมเสียงไพเราะกว่าแอกคอร์ดเย็นสักพันเท่า แต่แคนก็มีจุดอ่อนที่ประสมเล่นกับเครื่องดนตรีชนิดอื่นได้ยาก แคนต้องเล่นเป็นเครื่องโดดเสมอด้วยเสียงที่ไม่ค่อยดังนัก แต่ชาวสก็อตก็ยังไม่ได้เบ้าแต่ปัสก็อตอย่างเดยวนนา แล้วทำไมชาวลาวยจะเล่น

เครื่องดนตรีอย่างอื่นนอกเหนือจาก
แคนบ้างไม่ได้

แต่เจ้าแซกโซโฟน นักเลงโต
อเมริกัน ดูช่างซัดเงินเกินกว่าที่วง
ดนตรีลาวควรจะได้รับไปใช้ เสียงแสด
เหมือน้องอ่างร้องของเจ้าแซกโซโฟน
ทำให้หลาย ๆ คนคงมีคำถามถึงสิ่งที่
ลาวใหม่ประกาศเสมอว่า ได้สละละ
ทิ้งวัฒนธรรมของจักรวรรดินิยมโดย
สิ้นเชิงไปแล้ว โฉนเจ้านักเลงโตตัว
นี้ยังมาหลงอยู่ในกองทัพวัฒนธรรม
ใหม่ในแนวหน้ากองหนึ่งของลาว
ด้วยเล่า ทีวีไฟท์อีกสองตัวที่ระรัว
เสียงก่อนข้างบาดหู ก็เป็นเครื่อง
หมายคำถามอีกสองตัวที่ปรากฏขึ้น
ในใจของเรา

แต่ถึงยังไง เสียงของไวโอลิน
ซิม ฆลุย ระนาด ฉิ่งและฉาบ ที่คน
จังหวัดเวียงทอง ก็ได้ช่วยให้ดนตรี
ลูกประสมวงนั้น บรรเลงได้ไพเราะ
ไม่เลวเลย

เสียงจากนักวิจารณ์สมัครเล่นที่
นั่งอยู่ข้างหลังเรา ดังพากย์ประกอบ
อยู่เป็นระยะ ๆ เมื่อเสียงแอดคอคเคียน
ดังขึ้น ตะแคงร้องออกมาด้วยว่า
“นั่นแน่ อธิพิลรัสเซย์” พอได้ยิน
เสียงซิม ก็ร้องว่า “นั่นแน่ อธิพิล

จีน” แต่ทั้งแอดคอคเคียนที่ทดแทน
เสียงแคนได้สนิท และซิมที่เคยมิโน
วงมโหรีอินโดจีนมานานมาน แม้ใน
วงของไทย ไม่เป็นที่ติดใจจัดของ
แก่เราเท่าแซกโซโฟนและกีตาร์เลย

การแต่งกายของนักดนตรีหญิง
ดกด้วยของหญิงไทยสมัย “ศรีวิชัย”
ของ จอมพล ป. แต่นักดนตรีชาย
ดูไปดูมาช่างเหมือนบ๊วยของ ห้อย
เทียนเหลา เจ้าเก่าแถวเสือบ้าไม่มีผิด

นักฟ้อนและนักระบำที่แต่งกาย
แปลกออกไป ได้รับคำพากย์จาก
ข้างหลังทันทีว่า “นั่น จีนซัดๆ”
แต่แท้จริงนั้น เครื่องแต่งกายเหล่านี้นั้น
แปลกมาจากเครื่องแต่งกาย
ประจำเผ่าของชาวเขาเผ่าต่างๆ ที่
ชาวลาวเรียกกันว่า “ลาวสูง” ลาว
สูงก็คือ ชาวลาว ที่อยู่บนที่สูง ไม่ใช่
ชาว ขนชาติ หรือ เผ่า อินโด การ
เรียกเช่นนั้นน่าจะเป็นบทเรียนให้แก่
ไทยได้บ้าง หากไม่อยากจะให้เกิดการ
แบ่งแยกเผ่าพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ในแผ่น
ดินเดียวกัน

สามในสี่ของรายการแสดงทั้ง
หมดของคณะนาฏศิลป์แห่งชาติลาว
ที่นำมาแสดงในครั้งนั้น เป็นการร่าย
รำที่ประยุกต์มาจากศิลปะของชาว

“ลาวสูง” หรือชาวเขาเผ่าต่างๆ
นั่นเอง ซึ่งตรงกันข้ามกับของอินโด
นีเซีย ทว่าการแสดงทุกชุดเป็นแต่เพียง
ของชาว ศิลปะพื้นเมืองของเกาะ
บาหลี สุมาตรา และอื่นๆ ไม่ได้รับ
การบรรจุเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนาฏ
ศิลป์แห่งชาติอินโดนีเซีย เสมือน
หนึ่งว่า เกาะเหล่านั้นบนเมืองชน
ต่อชาว และไม่มีอารยธรรมของตน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การแสดง
ทุกชุดของลาว แม้จะเทียบความชด
ช้อยงดงามในท่าร่ายท่ารำไม่ติดกับ
“กะทิแก้ว” อย่างของอินโดนีเซีย

แต่หากว่า หลักเกณฑ์เบื้องต้นของ
ภาระของศิลปะวัฒนธรรมคือการรับ
ใช้ชีวิตแล้ว นาฏศิลป์ของลาวชุดนี้
ก็ยอมอยู่ในตำแหน่งที่เหนือกว่าของ
อินโดนีเซียอย่างเด่นชัด การแสดง
ทุกชุดของลาว มีความหมายทาง
สร้างสรรค์สังคม เศรษฐกิจ และ
วัฒนธรรม โดยไม่มดเท็จ ไม่มอมเมา
มีความหมายที่สำคัญในชีวิตประจำ
วันของประชาชน ให้ความรู้สึกอบ
อุนกระฉิบกระฉูด ขณะที่ การร่าย
รำของอินโดนีเซีย เหมือนการแหวก
ว่ายของปลาเงินปลาทองในตู้กระจก
มีอะไรบางอย่างกั้นอยู่ระหว่างเขากับ
เรา การร่ายรำของลาวก็เข้าสัมผัส
สัมผัสกับใจของเราอย่างมีชีวิต อินโด
นีเซียร่ายวายแก่เทวรูป ลาวก็เดินมา
สนทนากับคนเป็นๆ คือผู้ชมชาวไทย
ที่ปรบมือให้ลาวกันมากเป็นพิเศษใน
คืนนั้น

เราขอยกให้อินโดนีเซียเป็น
“นางงามแห่งอดีต” เพราะงามจริงๆ
แม้จะแก่เต็มที ส่วนลาวนั้น ขอยก
ให้เป็น “นางงามแห่งอนาคต”
เพราะยังไม่แตกเนื้อสาว ยังเป็นเด็ก
หญิงที่ค่อนข้างเก๋มาแต่แรก แต่ม
เสน่ห์ มีความอบอุ่น มีชีวิตชีวา
เปี่ยมไปด้วยความหมายสำหรับวันนี้
และวันหน้า

มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช

“เป็นดาราไม่โก๊เลย ตกต่ำด้วยซ้ำ”

เมื่อเอ่ยชื่อถึง **สุเทพ เหมือนประสิทธิเวช** หลายคนคงรู้จักเขาในฐานะหัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ แต่ถ้าย้อนกลับไปไกลไปกว่านั้น บางคนอาจจะเป็นแฟนของเขาในนามของชมพู ชูพวง ผู้เป็นเจ้าของคอลัมน์เชกซ์ที่กำลังชูซาออดาวอยู่ในขณะนี้ และหากมองถึงสายสกุลอันยาวนานเกี่ยวกับความเป็นมาของ**เหมือนประสิทธิเวช** สุเทพก็คือบิดาของมยุรฉัตร ดาราผู้กำลังมีบทบาทประทับใจคนอยู่ในขณะนี้

บ่ายวันหนึ่ง จตุรัส มีโอกาสได้สัมผัสความจริงกับ**มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช** ดาราผู้ก้าวมาจากฐานะทางสังคมที่ค่อนข้างดีกว่าดารารุ่นเก่าหลายๆคน เธอตัดสินใจลาออกจากตำแหน่งประชาสัมพันธ์ของสายการบินแอร์สยาม ด้วยเหตุผลง่ายๆว่า อยากทดลองเปลี่ยนอาชีพมาเป็นดาราดูบ้าง

เป็นดาราทำอะไรหรือ...

เราไม่มีไม้บรรทัดที่เที่ยงตรงพอที่จะไปวัดความรู้สึกส่วนลึกในหัวใจของมยุรฉัตรได้ แต่เธอก็บอกกับเราว่า

“เป็นดาราไม่โก๊เลย ตกต่ำด้วยซ้ำ คนในวงการบันเทิงแต่ก่อนทำเสียเอาไว้มาก เคยชวนบอกตรงๆว่ารู้สึกอับอายขี้เงินเวลามีคนแนะนำ “นี่ไงคุณมยุรฉัตรดารายกายนตร์” จิมไม่รู้สึกภูมิใจเหมือนกับตอนที่ทำงานอยู่ที่แอร์สยาม เวลาใครแนะนำเราเขาก็บอกว่า “นี่ไงคุณมยุรฉัตรลูกคุณสุเทพ เพิ่งกลับจาก

นอก ทำงานอยู่แอร์สยาม” รู้สึกดีกว่าอะไรจริงๆค่ะ”

แม้จะมีเวลาพูดคุยกันในช่วงที่ค่อนข้างสั้น เราก็มองเห็นได้ว่ามยุรฉัตรเป็นคนน่ารัก อธิษาศยดี และเป็นกันเองกับเราพอสมควร

บนจอภาพยนตร์มยุรฉัตรจะดูสวยเพริศพรายอย่างไรนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่มยุรฉัตรคนที่อยู่ต่อหน้าเราในขณะนี้ เธอสวยในระดับธรรมดา ไม่มีอะไรโดดเด่นจนถึงกับทำให้ผู้ชายต้องพุ่มพวยกันอย่างออกนอกหน้า

มยุรฉัตรอาจจะแตกต่างจากดาราคอนอื่น ๆ อยู่ที่ตรงที่ว่า เธอไม่ได้เดินมาจากกลืนอายของท้องทุ่งเหมือนกับผู้หญิงที่ขาดการศึกษาคนอื่นๆที่เข้ามาเพียงเพื่อเอาความสวยเข้าแลก เสียเงื่อนเวลาชวนเชื่อในความโก้เก๋ของการเป็นดารา ได้

กลายเป็นเครื่องมือที่หลอกลวงเอาความสาวของหญิงจากชนบทมาเร่ขายให้กับบับศางสังคมเสียเป็นจำนวนมาก

เส้นทางการเดินทางไปสู่ความเป็นดาราของบางคนจึงคาดเดายาวนานยิ่งนัก กว่าเจ้าฟ้าพื้นอุปสรรคนานาประการไปได้ บางคนก็อาจจะต้องเสียสาวเสียหลายครั้งหลายครว และมีหน้าแทนที่จะได้เป็นดารารับจอบเงิน กลับต้องไปเป็นดารารับจอบของม้านรดบางแห่งตามโรงแรม

มยุรฉัตรเองแม้จะเป็นดารารุ่นใหม่ ที่เส้นทางเดินทางของเธอจะไม่เหมือนกับหญิงจากชนบทที่ขาดการศึกษาคนอนทถูกหลอก และแม้เธอจะจบเมืองนอกเมืองนามากก็ตาม แต่เธอก็ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงผลกระทบอันเกิดจากความเน่าเฟะของระบบสังคมในวงการบันเทิงไปได้

“ดาราเดยวัน ไม่ได้โก๊อยู่แล้วนะคุณ จิมว่าตั้งแต่จิมมาเป็นดารารุ่นจิมถูกตูดเหยียดขามมากมาย พอเอ่ยชื่อดาราคณกรอง “โธ่พวกนี้หรือไม๊” “อ้อ... พวกดารา พวกนอนกับใครก็ได้ ง่ายจะตายไป” คนทั่วไปชอบคิดว่าเป็นดาราแล้วโก๊ โธ่

จิมเป็นประชาสัมพันธ์แอร์นะดีกว่า
เยอะ เป็นคารานเห็นออกเห็นอย
เบอกเบอ ชาวประจําวันก็ไม่อะไร
มาก ก็อย่างทเห็นๆนแหละ บางที
กลับจากถ่ายหนังเพลามาก ถึงทนอน
ก็หลับไปเลยทั้งๆที่หน้ายังไม่ได
ล้าง...”

ก็น่าแปลกอยู่เหมือนกันที่ใน
ขณะที่เจาตัวพยายามอ้างอยู่เสมอว่า
เป็นคารานไม่อะไรดี น่าเบอ สงาน
แอร์อย่างเท่าไม่ได้ แต่ดูเหมือน
มยุรฉัตรก็ยังคงไม่มัวแ้วว่าจะผละ
ออกจากอาชีพดาราทาพยนตร์ไปได้
ง่ายๆ สิ่งที่เราสงสัยและทำให้เรา
อยากคุยต่อไปก็คือ บางทีเธออาจจะ
คิดถึงทาพยนตร์ในแง่ของการกระ
ดับศิลปะทางดานนี้ให้คนอื่นได้

เมื่อถูกถามถึงการพัฒนากาพ
ยนตร์ไทยให้ก้าวไปไกลกว่าจุดที่่า
ทเอาอยู่กับ มยุรฉัตรเองก็แสดงความ
เห็นด้วย แต่ไม่แน่ใจว่าคนกลุ่มที่
พยายามทำกันอยู่ในขณะนี้ตามมหา
วิทยาลัยต่างๆ จะยอมรับตัวเธอได้
หรือเปล่า เพราะอยู่คนละวงการ
“เขาอาจจะเห็นว่าการของเราละ
เทะและไม่อยากให้เราไปร่วมก็ได้”
“ปกติจิมอ่านหนังสือพิมพ์ทุก

ฉบับละ ดุหน้าบันเทิง แต่ส่วนใหญ่
ก็ค้นๆกันอยู่ เพราะเป็นคนในวงการ
เดียวกัน แต่ก็ไม่ไรเลกมึ อาจจะ
เป็นกลุ่มที่เขาพยายามจะทำให้ก้าว
หน้าไปกว่าเดิมก็เป็นได้ จิมคิดว่า
พวกเขาตั้งใจจริงพยายามจะทำให้
ก้าวหน้า แต่พวกเขาก็ไม่สนใจ
ดาราราย่างเราหรอก”

ช่วงเวลาสั้นๆกับมยุรฉัตรแ่
นั้น ่าไปแล้วยังไม่เต็มอุมกับความ
ต้องการของ จตุรัส เท้าไรนั้ ความ
จริงเราเพียงแต่ป้ทนให้เธอเข้าใจ
เจตนาที่เธออยากจะทำภาพยนตร์เท่า
นั้น ยังไม่ได้เริ่มต้นอย่างจริงจัง
โอกาสที่จะมองดูความเคลื่อนไหว
ของเธอจากมุมที่เรายืนอยู่จึงยังไม่

เกิดขึ้น เราอยากจะทำตอนเพลอๆ
มากกว่า อาจจะเป็นที่บ้าน ในร้าน
ที่เธอกำลังชอของ หรืออาจขณะที่
เธอกำลังจู้จู้กับแฟนตามลำพัง
และแม่แต่กำลังเห็นอยหน้ากับการ
เขากลอง

“จิมเข้าใจแล้ว... แต่จะเขยน
อย่างนี้ได้ เราต้องเป็นเพื่อนกัน
หรือไม่คุณก็ต้องมาอยู่ในแวดวงของ
พวกเรา... เอาเถอะ แล้วจิมจะ
ช่วย...”

ระหว่างทางที่กลับสำนักงาน หู
ของเรายังคงแ้วเสียงพูดคุยด้วยสำ
เนียงที่ตติฝรั่งดั่งมาเป็นระยะๆ...

สุระ สุริวงศ์

งูเหลือมกับละครสัตว์ตัวบินได้

เมื่อประมาณ ๕๐๐ ปี ก่อน
พวกนอร์แมนจากฝรั่งเศสได้ยึดครอง
อังกฤษ และตั้งตนเป็นกษัตริย์ ชง
สืบเชื้อสายกันต่อมาจนถึงปัจจุบัน
แต่ในระหว่าง การสู้รบนั้นมานาน
แล้วว่า กษัตริย์อาเธอร์ พยายามต่อสู้

อย่างกล้าหาญ โดยรวบรวมอัศวินที่
เก่งกล่ามาเป็น “อัศวินโต๊ะกลม”
กษัตริย์อาเธอร์ จึงเป็นสัญลักษณ์
ของการกษัตริย์อังกฤษ หากแต่ว่า
กษัตริย์อาเธอร์เป็นชาวแซกซัน ชง
มีพินเพนออกองอังกฤษ เพิ่งจะอพยพ
มาจากแผ่นดินยุโรป ก่อนพวก
นอร์แมนไม่กศตวรรษ และกษัตริย์
อาเธอร์ก็ไม่ได้รับความสำเร็จในการ
ต่อสู้กับพวกนอร์แมน แล้วจึงเบนท์
ถกเถียงกันอกว่ากษัตริย์อาเธอร์มีจริง
หรือไม่

ตำนานรักชาติเรื่องนี้เป็นทรจก
กันแพร่หลายพอสมควร ได้มีการ
สร้างหนังหลายเรื่อง จากตำนาน
(เช่น แคลเมลอท์) จึงเป็นเป้าหมายที่
เหมาะสมสำหรับคณะ มอนต์ ไพธอน
เพราะเป็นอุปนิสัยของคณะนี้ที่จะ
หยอกกล้อทุกสิ่งทุกอย่างที่คนขบถลดยด
มันโดยไม่มขอยกเว้น

เดิมที มอนต์ ไพธอน เป็น
รายการโทรทัศน์ มีชื่อเต็มว่า “ละคร

เกร็ดหนัง

อัศวินโต๊ะเขี้ยว Monty Python
and the Holy Grail / เทร์
จิลเลียม และ เทร์ โจนส์ กำกับ
/ มาร์ค ฟอรัสเตเตอร์ อำนวยการ
สร้าง / จอห์น แชนนีย์ ตัด
ต่อ / นีล อินเนส แต่งเพลง
เกรแฮม แชปแมน, จอห์น คลิส,
เทร์ จิลเลียม, เอริก ไอเคิล,
เทร์ โจนส์, ไมเคิล เพลิน
นำแสดงร่วมกับ แครอล กลีฟ
แลนด, กอนนี บุธ และ จอห์น
ย้ง / สร้าง ๒๕๑๓ / ยาวประ
มาณ ๕๐ นาที

สัตว์บินของ มอนต์ ไพธอน” หรือ “ละครสัตว์บินของลูมมอนด์” (Monty Python's Flying Circus) ผู้ถือการรายการนี้ได้อ้างเหตุผลในการตั้งชื่อนี้ว่า เนื่องจาก (เท่าที่ทราบ) ไม่มีสิ่งหลอมนต์ใดที่มอนต์ไม่มีละครสัตว์ใดๆ ที่มีสิ่งหลอมนต์เป็นเจ้าของและไม่มีละครสัตว์ใดๆ ที่บินได้

รายการ “มอนต์ ไพธอน” นี้มีลักษณะ ทำลายความเอาใจจริงเอาใจโดยสิ้นเชิง โดยเฉพาะในเมื่อสถาบันโทรทัศน์เองเป็นสถาบันที่จริงจังมากก็มักจะโดนล้อเลียนเป็นประจำ ถึงขนาดบางครั้ง อาจเชิญนักอ่านข่าวประจำสถานี มานั่งพูดเหมือนตอนอ่านข่าว แต่ถ้อยคำที่พูดเป็นเรื่องบ้าๆ บอๆ หรืออาจเป็นโคลงของเด็ก และในทางตรงกันข้าม บางครั้งจะมีคนบ้าๆ บอๆ มาพูดในสิ่งที่จริงจัง

เมื่อคณะผู้ถือการหกคนยกทัพมาสร้างหนัง อัสวินโตะเบียว จึงได้

รักษาประเพณีอันดีงามของตนเพื่อทำลายประเพณีอันดีงามของสังคมทั้งหมด รวมทั้งประเพณีของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ การล้อเลียนศิลปะภาพยนตร์มีอยู่มากมาย นับตั้งแต่การใช้เพลง ในลักษณะต่างๆ (เช่นตามแบบ มนต์รักเพลงสวรรค์) การสร้างบรรยากาศที่กลุ้มใจในป่าทึบ จนกระทั่งการที่กองทัพมหาศาลเรียงแถวเตรียมรบในตอนท้ายของภาพยนตร์ (ทั้งๆ ที่ไม่เคยเห็นกองกำลังอันมหาศาลเหล่านั้นมาก่อนเลย)

แต่การล้อเลียนนี้อาจเป็นเพียงส่วนเล็กน้อยของหนังเรื่องนี้ แต่ละสิ่งแต่ละอย่างก็ปรากฏบนจอ ล้วนเป็นการทำทนายความที่กึกก้องของเรายามเฝ้าประสาธน์ที่เตียงกันว่า นกนางแอ่นจะนำแม่พรวัวจากประเทศเขตร้อนมาสู่อังกฤษได้อย่างไร โดยพิจารณารายละเอียดว่า จะเป็นนกนางแอ่นยุโรป หรือนกนางแอ่นแอฟริกา แต่ละตัวบินได้เร็วเท่าไรหนักเท่าไร เมื่อเทียบกับน้ำหนักลูก

มะพร้าว เป็นการทนายความกิดของเราว่า ชนชนตาระดับยามไม่สามารถคิดเหมือนนักวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นคนสมัยโบราณซึ่งต้อง ใจมาก

ที่เราสามารถหัวเราะเยาะตัวเองได้เป็นคุณสมบัติที่คล้ายๆ หนึ่งเพราะเป็นการลดการยึดมั่นถือมั่นในอดีต หนึ่งเรื่องหนึ่งจึงลือหลายสิ่งหลายอย่างที่เราอาจยึดถือเป็นเรื่องจริงจังที่สุด เช่นมีชาวนาทียากจนมากพูดเหมือนปัญญาชนสังคมนิยม กึกก้องชนชน สองคำก็ขุดรด ชาวนาเหล่านั้นอยู่กันเป็น “คอมมูนอนาธิปไตย” และไม่เชื่อว่าอาเธอร์เป็นกษัตริย์อังกฤษ เพราะแค่ “อัสวิน” บ้าๆ ลอยรามาในทะเลสาปแล้วส่งดาบท่องว่าศักดิ์สิทธิ์มาให้นั้น ไม่เพียงพอที่จะบอกว่า อาเธอร์เป็นกษัตริย์ ส่วนเมียชาวนาซึ่งไม่รู้ควยซ้ำไปว่าอังกฤษคืออะไร “ไหนว่าเราเป็นชมชนเอกเทศใจ”

ก่อนที่อาเธอร์จะประหัตประหารศัตรูแล้วร้ายตัวหนึ่งด้วย “ระเบิดมอสกอดสิทธิ์” ต้องมีการอัญเชิญระเบิดมอสนั้นมา เพื่อให้สมศักดิ์ศรีของอาวธอนทั้งสักการบูชา เพราะอาวธอนมีอำนาจในการฆ่ามากขงนึ่งศักดิ์สิทธิ์เพียงนั้น ความจริงมนุษย์เราหลงใช้ศาสนาเป็นเครื่องบังหน้าในการทำบาปต่างๆ มานานแล้วดังโจรผู้ร้ายที่มักจะห้อยพระ เพื่อพยายามบงกกันอันตราย

ในการต่อสู้ กษัตริย์อาเธอร์จะต้องพบอุปสรรคต่างๆ มากมาย เช่นอัสวินดำ และที่ร้ายที่สุดคือ “อัสวินผู้พูดว่า ‘นี่’” ในบรรดาอาวธอนต่างๆ ของโลกนี้ กล่าวกันว่าคำพูดเป็นอาวธอนที่ร้ายแรงที่สุด กษัตริย์อาเธอร์จึงต้องถอยกระเด็นทีเดียว เมื่อโดนอัสวินเหล่านั้นพูด “นี่” ใส่แต่ก็ไม่อายที่จะเอาไปพูดต่อให้ยายแก่คนหนึ่งฟัง ซึ่งนับว่าเป็นการทรมาน

แบบเฮอร์ดเอาเปรียบที่สุด เพราะมี
ชายแก่บางประเภทที่ทนฟังคำตอ้ง
ห้ามของสังคมไม่ได้เลย

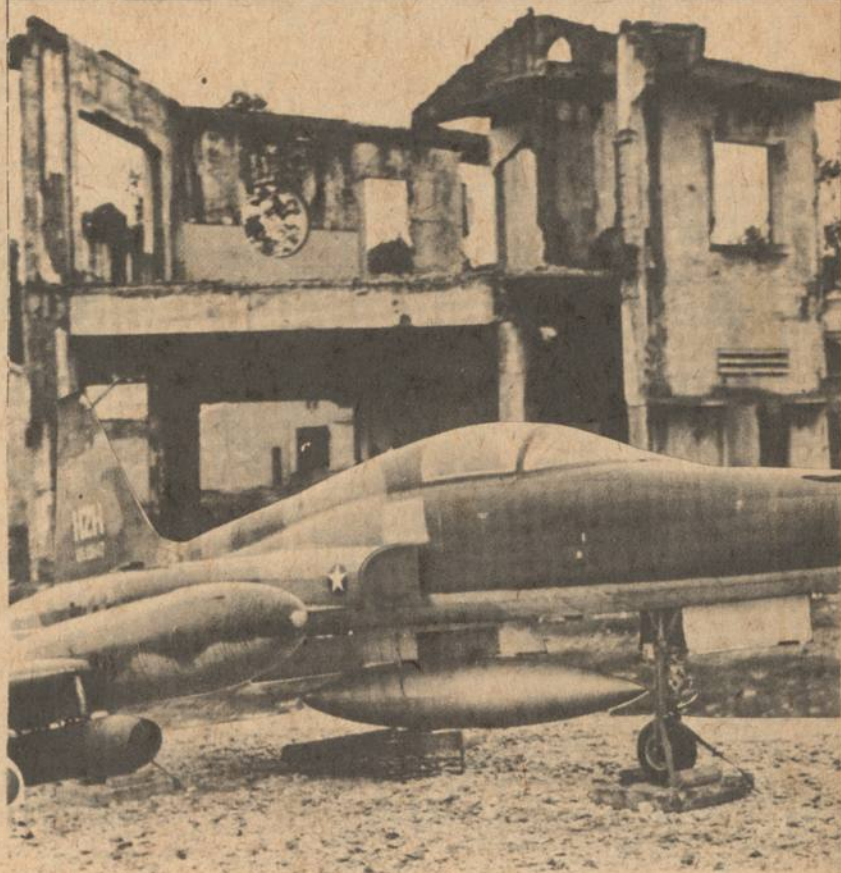
การที่หนังสืออังกฤษจะประ
ชดประชันสังคมอังกฤษ แล้วนำมาขาย
ในเมืองไทยย่อมเป็นปัญหาบ้างเพราะ
สภาพสังคมไม่เหมือนกัน นับว่า
ผู้เขียนคำบรรยายภาษาไทย ได้ตัด
แปลงคำพูดให้เป็นที่ขบขันสำหรับ
คนไทยได้พอสมควร หากจะมีข้อ
ผิดพลาดอาจอยู่ที่การจับจุดสำคัญ
ของผู้สร้างหนังสือ การประชดประชัน
การจริงจังกับชีวิต ได้รวมถึงการใช้
ศัพท์แสงสูงๆ หรือภาษาของนัก
วิชาการ เช่น เมื่อสาวพรหมจารี
๑๖๐ คน (ทุกคนมีอายุ “ระหว่าง
๑๖ กับ ๑๘ หย่อนๆ”) พูดอย่างไร
เดียงสาให้หือศวันผู้กล่าวหาญมา “ต
กัน... แล้วเรากักรวมเพศทางปาก
กัน” (“indulge in oral sex”)
บทภาษาอังกฤษใช้ศัพท์วิชาการที่เก
หริ แต่คำบรรยายไทยใช้คำแสดงที่
เป็น “คำทันสมัย” คือ “แล้วเรากั
มาสัมพันธ์กัน” หรืออะไรทำนองนั้น
ซึ่งเป็นการเปลี่ยนน้ำหนักของคำพูด
พอสมควร

อัคริน โตะเบยว เป็นหนังสือที่ตก
มากเดินเรื่องเร็วเป็นส่วนใหญ่ สร้าง
อย่างประณีต ถ่ายทำอย่างดี แต่ก็มี
บางตอนซึ่งถึงแม้ว่าจะมีความคิดที่
แต่เมื่อยามากๆ หรือยาวนานๆ อาจ
ทำให้ผิดไปบ้าง เช่น เพลงท้อสวี
แต่งชุดเกราะเต็มยศเดินแคน - แคน
ออกจะยาวไปสักนิด

ไมตรี อิงภากรณ

ถึงเหลี่ยเวียดนาม

ดร. กอบเกียรติ

ถึงเหลี่ยเวียดนาม
อุตร ทองน้อย เขียน
สารคดีการเมืองที่
น่าสนใจยิ่งเกี่ยวกับ
ประเทศเวียดนามเหนือ
อ่านความในใจของ
ฮานอยที่หาอ่านที่
ไหนไม่ได้ ภาพประ
กอบครบครัน
เล่มละ ๑๐ บาท

สารรักจากสภาความมั่นคง

ฉบับเฉพาะ

ถึง หัวหน้าพรรคการเมืองที่เป็นมิตรกับเรา
เรื่อง การวิเคราะห์สถานการณ์ในประเทศเพื่อการเลือกตั้ง
อนุสนธิการยับยั้งสภาครั้งที่แล้ว ทางสภาได้รับรายงานจากท่านหัวหน้าพรรคทั้งสองเรียบร้อยแล้วด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่ง

การวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ของสภาความมั่นคง กระผมขอส่งรายงานต่อไปให้ท่าน เพื่อพิจารณาวางแผนการเลือกตั้ง

ประชาชนทั่วไปคือสถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้นมาก และเริ่มมองหาทางเลือกอื่นๆ

จากการเก็บสถิติการขายหนังสือของฝ่ายซ้ายในตลาดกรุงเทพฯ เชียงใหม่ สงขลา ปรากฏว่าหนังสือของฝ่ายซ้ายขายดีเกินคาด นอกจากนั้นเรายังได้ทำโพรไฟคนอ่านหนังสือประเภทดังกล่าวปรากฏว่า ไม่เพียงแต่คนที่ศึกษาเท่านั้นที่ซื้อหนังสือดังกล่าวอ่าน แต่ข้าราชการประจำของกระทรวงต่างๆ ก็ซื้ออ่านด้วย พ่อค้าขายก็อ่านหนังสือดังกล่าวมาก พลเอกสายหยุด ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเองก็ชอบอ่านหนังสือฝ่ายซ้ายเสมอ (พร้อมกับบันทึกนสภฯ ขอแบบรูปพลเอกสายหยุดนั่งอ่านหนังสือฝ่ายซ้ายในรถตอนเช้ามาด้วย)

เพื่อเป็นการตัดกำลังของพรรคการเมืองฝ่ายซ้าย ทางสภาฯ ขอแนะนำให้พรรคของท่านทำโครงการคืนสู่นพอเมชั่น นั่นคือโครงการให้ชาวสับสนแก่ประชาชนเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์และกิจกรรมของพรรคการเมืองฝ่ายซ้าย ทาง

สภาฯ ได้วิเคราะห์แล้ว เห็นว่า การทำการโฆษณาดังกล่าวจะไม่กระทบกระเทือนความสัมพันธ์อันดีกับรัฐบาลประเทศสังคมนิยมซึ่งรัฐบาลไทยเพิ่งไปเบ็ดความสัมพันธ์ทางการทูตด้วยเมื่อเร็วๆ นี้ เพราะว่าทางรัฐบาลนั้นได้ยาแล้วว่าความสัมพันธ์ระหว่างพรรคต่อพรรคนั้น คนละเรื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล

ทางสภาฯ ขอให้คำมั่นว่าจะไม่เป็นผลเสียหายแต่อย่างใดเลย สภาฯ เข้าใจถึงสถานภาพทางการเงินของพรรคของท่านดี ว่าได้ใช้จ่ายไปในการเลือกตั้งครั้งที่แล้วเป็นจำนวนมาก อีกทั้งได้ใช้จ่ายในการเสนองบประมาณแผ่นดินต่อรัฐสภาไปเป็นอันมาก สภาฯ ขอเสนอบางประการที่จะเสนอกับท่านหัวหน้าพรรค ข้อเสนอได้จากการวิจัยของเจ้าหน้าที่สภาฯ เอง ซึ่งเป็นขอเสนอที่น่าสนใจเป็นพิเศษ และฝ่ายตรงกันข้ามกับพรรคของท่านไม่มีทางที่จะเข้าถึงได้

ข้อเสนออันคือ พรรคทั้งสองของท่านควรที่จะได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่การเงินของสถานทูตสหภาพโซเวียตรัสเซีย เราได้วิเคราะห์แล้ว ปรากฏว่า การดำเนินนโยบายของประเทศนั้น มีส่วนที่ประโยชน์กับรัฐบาลหรือพรรคการเมืองที่พวกเขาจัดมักจะถูกเรียกว่า "พรรคฝ่ายขวาจัด"

รัสเซียนั้นมักจะให้การสนับสนุนกับรัฐบาลฝ่ายขวาหรือพรรคการเมืองฝ่ายขวา ในประเทศอียิปต์พัฒนาเสมอเมอรัฐบาลหรือพรรคการเมืองฝ่ายขวาของประเทศนั้นถูกคุกคามด้วยฝ่ายซ้าย บกั้งหรือชายทรอสกี ดูตัวอย่างได้จากการที่รัฐบาลโซเวียตรัสเซียได้ให้ความช่วยเหลือรัฐบาลลอนนอลที่สภาความมั่นคงรู้จัก เป็นต้น ในขณะที่รัฐบาลโซเวียตรัสเซียไม่ยอมสนับสนุนพวกเขมรแดง นั่นเพราะอะไร เพราะว่า พวกเขมรแดงนั้นบกกังสนับสนุนน้อย เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกชายไทยซึ่งนำบกกังอยู่ขณะนั้นยอมไม่เป็นที่พอใจของโซเวียตรัสเซียเป็นอย่างมาก ดังนั้นเราขอแนะนำทางโซเวียตรัสเซียยอมต้องการติดต่อกับพรรคของท่านในการช่วยเหลือที่ละมฝ่ายซ้ายไทยในขณะนี้

ขอให้ท่านหัวหน้าพรรคทั้งสองวางใจได้ว่าฝ่ายซ้ายไทยไม่มีทางที่จะกล่าวหาท่านได้ว่ารับเงินโซเวียตรัสเซียมา เพราะประชาชนจะไม่เชื่อเป็นอันขาด เพราะว่าผลงานอันดีเด่นที่พรรคทั้งสองได้ทำมา จะทำให้ประชาชนไม่มีทางเชื่อพวกเขาได้

สภาฯ ยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับพรรคของท่านเป็นอย่างดีเสมอ

ด้วยความนับถือ

ผู้ช่วยเลขาธิการสภาความมั่นคง